

Euroopan unionin virallinen lehti

L 172

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

26. kesäkuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1023, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, veloista vapauttamisesta ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta sekä toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi ja direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta (direktiivi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä) ⁽¹⁾ 18
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1024, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 56

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1022,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Joulukuun 10 päivänä 1982 tehdystä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, jossa unioni on sopimuspuolena, määrätään luonnonvarojen säilyttämistä koskevista velvoitteista, mukaan lukien velvoite pitää hyödynnettävät kannat sellaisilla tasoilla, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto (MSY), tai palauttaa ne tällaisille tasoille.
- (2) New Yorkissa vuonna 2015 pidetyssä Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat sääntelemään vuoteen 2020 mennessä tehokkaasti pyyntiä ja lopettamaan liikakalastuksen, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen sekä vahingolliset kalastuskäytännöt ja panemaan täytäntöön tieteeseen perustuvia hoitosuunnitelmia kalakantojen elvyttämiseksi mahdollisimman nopeasti vähintään sellaisille tasoille, joilla voidaan saavuttaa näiden kantojen biologisten ominaisuuksien mukainen kestävä enimmäistuotto.
- (3) Maltassa 30 päivänä maaliskuuta 2017 järjestetyn ministerikokouksen julkilausumassa (MedFish4Ever) ⁽³⁾ luodaan uusi kehys kalastuksen hallinnalle Välimerellä ja esitetään viisi konkreettista toimea sisältävä työohjelma seuraaville kymmenelle vuodelle. Yksi sitoumuksista on laatia monivuotisia suunnitelmia.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽⁴⁾ vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan, jäljempänä 'YKP', säännöt unionin kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti. YKP:n olisi edistettävä meriympäristön suojelua, kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien kestävä hoitoa ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä.

⁽¹⁾ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 103.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.

⁽³⁾ Maltassa järjestetyn ministerikokouksen julkilausuma (MedFish4Ever). Välimeren kalastuksen kestävyttä käsitellyt ministerikokous (Malta, 30 päivänä maaliskuuta 2017).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (5) YKP:n tavoitteena on muun muassa varmistaa, että kalastus ja vesiviljely ovat ympäristön, yhteiskunnan ja talouden kannalta kestäviä pitkällä aikavälillä, soveltaa kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja ottaa kalastuksenhoidossa käyttöön ekosysteemiä lähtöinen toimintatapa. Lisäksi YKP edistää kohtuullisen elintason saavuttamista kalastusalalla, myös pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen aloilla. Näiden tavoitteiden saavuttaminen parantaa myös elintarvikkeiden saatavuutta ja tuo työllisyyteen liittyviä etuja.
- (6) Jotta YKP:n tavoitteet voitaisiin saavuttaa, olisi hyväksyttävä useita säilyttämistoimenpiteitä, kuten monivuotiset suunnitelmat, tekniset toimenpiteet sekä suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vahvistaminen ja jakaminen.
- (7) Monivuotisten suunnitelmien olisi perustuttava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 ja 10 artiklan mukaisesti tieteellisiin, teknisiin ja taloudellisiin lausuntoihin. Tässä asetuksessa vahvistettuun monivuotiseen suunnitelmaan, jäljempänä 'suunnitelma', olisi kyseisten säännösten mukaisesti sisällyttävä tavoitteita, määrällisiä tavoitteita selvine aikarajoineen, säilyttämisen viitearvoja, suoja-toimenpiteitä ja teknisiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tahattomien saaliiden välttäminen ja vähentäminen.
- (8) "Parhaita käytettävissä olevia tieteellisiä lausuntoja" olisi tulkittava siten, että niillä tarkoitetaan julkisesti saatavilla olevia tieteellisiä lausuntoja, joiden tukena on uusimpia tieteellisiä tietoja ja menetelmiä ja jotka on joko antanut tai arvioinut unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustettu riippumaton tieteellinen elin.
- (9) Komission olisi saatava suunnitelman soveltamisalaan kuuluvista kannoista parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot. Tätä varten sen olisi kuultava erityisesti tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF). Komission olisi erityisesti saatava julkisesti käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot, mukaan lukien lausunnot sekakalastuksesta, joissa otetaan huomioon suunnitelma ja esitetään F_{MSY} -arvon vaihteluvälit ja säilyttämisen viitearvot (B_{PA} ja B_{LIM}).
- (10) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1967/2006⁽⁵⁾ vahvistetaan Välimeren kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskeva hoitokehys ja edellytetään kalastuksenhoitosuunnitelmien hyväksymistä kalastuksissa, jota harjoitetaan trooliverkoilla, aluksesta vedettävillä nuotilla, rannalta vedettävillä nuotilla, saartopyydyksillä ja pohjajaroilla jäsenvaltioiden aluevesillä.
- (11) Ranska, Italia ja Espanja ovat hyväksyneet asetuksen (EY) N:o 1967/2006 mukaiset hoitosuunnitelmat. Nämä suunnitelmat eivät kuitenkaan ole keskenään johdonmukaisia eikä niissä oteta huomioon kaikkia pyydyksiä, joilla pohjakalakantoja pyydetään, eikä sitä, että tietyt kannat ja kalastuslaivastot sijaitsevat hajallaan. Lisäksi suunnitelmat ovat osoittautuneet tehottomiksi YKP:n tavoitteiden täyttämiseksi. Jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat ilmaisseet kannattavansa asianomaisia kantoja koskevan monivuotisen suunnitelman laatimista ja toteuttamista unionin tasolla.
- (12) STECF on osoittanut, että monien läntisen Välimeren pohjakalakantojen hyödyntäminen ylittää tuntuvasti kestäväen enimmäistuoton saavuttamiseksi vaaditut tasot.
- (13) Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa suunnitelma pohjakalakantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä varten läntisellä Välimerellä.
- (14) Suunnitelmassa olisi otettava huomioon kalastuksen monilajinen luonne ja pyydettyjen kantojen eli kummeliturkan (*Merluccius merluccius*), rusotäplämullon (*Mullus barbatus*), syvänmerenkatkaravun (*Parapenaeus longirostris*), keisarihummerin (*Nephrops norvegicus*), *Aristeus antennatus* -katkaravun ja *Aristaeomorpha foliacea* -katkaravun välinen vuorovaikutus. Siinä olisi otettava huomioon myös pohjakalojen kalastuksessa saaliiksi saadut sivusaalisajit sekä pohjakalakannat, joista ei ole saatavilla riittävästi tietoja. Suunnitelmaa olisi sovellettava pohjakalojen kalastukseen (erityisesti trooliverkkoihin, pohjaverkkoihin, mertoihin ja pitkäsiimoihin), jota harjoitetaan unionin vesillä tai jota unionin kalastusalukset harjoittavat unionin vesien ulkopuolella läntisellä Välimerellä.
- (15) Jos virkistyskalastuksesta aiheutuvalla kuolevuudella on merkittävä vaikutus asianomaisiin kantoihin, neuvoston olisi voitava asettaa syrjimättömiä rajoituksia virkistyskalastajille. Tällaisia rajoituksia asettaessaan neuvoston olisi sovellettava avoimia ja objektiivisia perusteita. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa toteutettava tarvittavat ja oikeasuhteiset toimenpiteet seurantaan ja tietojenkeruuta varten, jotta virkistyskalastuksen tosiasiallisia saalistasoja voitaisiin arvioida luotettavasti. Lisäksi virkistyskalastuksessa olisi oltava mahdollista toteuttaa teknisiä säilyttämistoimenpiteitä.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11).

- (16) Suunnitelman maantieteellisen soveltamisalan olisi perustuttava parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa esitettyyn kantojen maantieteelliseen jakautumiseen. Suunnitelmassa esitettyä kantojen maantieteellistä jakautumista saatetaan joutua muuttamaan tieteellisen tiedon parantuessa. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla tarkistetaan suunnitelmassa esitettyä kantojen maantieteellistä jakautumista, jos tieteellisten lausuntojen mukaan asianomaisten kantojen maantieteellisessä jakautumisessa on tapahtunut muutoks.
- (17) Suunnitelmalla olisi pyrittävä edistämään YKP:n tavoitteiden saavuttamista, erityisesti kestävän enimmäistuoton saavuttamista ja säilyttämistä kohdekantojen osalta, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa säilyttämisen vähimmäisviitekokojen alaisten pohjakalakantojen ja pohjakalojen kalastuksessa saaliiksi saatujen pelagisten sivusaaliiden osalta ja kalastustoiminnasta riippuvaisten tahojen kohtuullisen elintason turvaamista, ottaen huomioon rannikkokalastus ja sosioekonomiset näkökohdat. Suunnitelmassa olisi otettava käyttöön ekosysteemi-lähtöinen toimintatapa kalastuksenhoitoon, jotta kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin voitaisiin minimoida. Suunnitelman olisi oltava linjassa unionin ympäristölainsäädännön ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY⁽⁶⁾ mukaisen tavoitteen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/147/EY⁽⁷⁾ ja neuvoston direktiivissä 92/43/ETY⁽⁸⁾ säädettyjen tavoitteiden kanssa.
- (18) On aiheellista vahvistaa kalastuskuolevuustavoite (F), joka vastaa kestävän enimmäistuoton (MSY) saavuttamisen ja ylläpitämisen tavoitetta, niiden arvojen vaihteluväleinä, jotka mahdollistavat kestävän enimmäistuoton (F_{MSY}) saavuttamisen. Nämä parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvat vaihteluvälit ovat tarpeen, jotta voidaan joustavasti ottaa huomioon tieteellisten lausuntojen kehitys, edistää purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja ottaa huomioon sekakalastusten ominaispiirteet. Suunnitelman perusteella kyseiset vaihteluvälit on johdettu niin, että pitkän aikavälin tuottoon aiheutuu enintään viiden prosentin vähennys kestävään enimmäistuottoon verrattuna. Lisäksi F_{MSY} -arvon vaihteluvälin yläraja on asetettu niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta biomassan rajaviitearvoa (B_{LM}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia.
- (19) Suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vahvistamiseksi F_{MSY} -arvon vaihteluvälit olisi esitettävä normaalikäyttöä varten ja, jos asianomaisten kantojen tilan katsotaan olevan hyvä, olisi voitava vahvistaa suurin sallittu pyyntiponnistus haavoittuvimman kannan osalta F_{MSY} -arvon vaihteluvälien yläpuolelle vain, jos se on tieteellisten lausuntojen perusteella tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa, lajien sisäisestä tai niiden välisestä vuorovaikutuksesta kannalle aiheutuvan haitan välttämiseksi tai suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vuotuisten vaihtelujen rajoittamiseksi. Kyseisiä F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä noudattava kalastuskuolevuustavoite olisi mahdollisuuksien mukaan saavutettava asteittain vuoteen 2020 mennessä ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025.
- (20) Niiden kantojen osalta, joille kestävän enimmäistuoton tavoitteet ovat saatavilla, sekä suojoitoimenpiteiden soveltamiseksi on tarpeen vahvistaa säilyttämisen viitearvot, jotka ilmaistaan varovertailupisteinä (B_{PA}) ja rajaviitearvoina (B_{LM}).
- (21) Olisi säädettävä asianmukaisista suojoitoimenpiteistä sen varmistamiseksi, että tavoitteet täyttyvät, ja käynnistettävä tarvittaessa korjaavia toimenpiteitä, muun muassa jos kannat laskevat säilyttämisen viitearvojen alapuolelle. Korjaaviin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä kiireellisiä toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklan mukaisesti, suurin sallittu pyyntiponnistus ja muita erityisiä säilyttämistoimenpiteitä.
- (22) Jotta voidaan varmistaa läpinäkyvä pääsy kalastukseen sekä kalastuskuolevuustavoitteen saavuttaminen, olisi vahvistettava unionin pyyntiponnistusjärjestelmä trooleille, jotka ovat tärkeimmät käytetyt pyydykset läntisen Välimeren pohjakalakantojen hyödyntämisessä. Tätä varten on aiheellista määrittää pyyntiponnistusryhmät, jotta neuvosto voi vuosittain vahvistaa suurimman sallitun pyyntiponnistuksen ilmaistuna kalastuspäivien lukumääränä. Tarvittaessa pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin olisi sisällytettävä muita pyydyksiä.
- (23) Koska monien läntisen Välimeren pohjakalakantojen tilanne on huolestuttava ja jotta voitaisiin vähentää nykyistä korkeaa kalastuskuolevuutta, pyyntiponnistusjärjestelmässä pyyntiponnistusta olisi vähennettävä merkittävästi suunnitelman viiden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (24) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä varmistaakseen, että pyyntiponnistusjärjestelmä on tehokas ja toimiva, ottamalla käyttöön menetelmä pyyntiponnistuskiintiöiden jakamiseksi asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklan mukaisesti, laatimalla alusluettelo, myöntämällä kalastusluvut sekä kirjaamalla ja toimittamalla pyyntiponnistustiedot.
- (25) Suunnitelman tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 3 artiklassa säädettyjen hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava edistää osallistavia hoitojärjestelmiä paikallistasolla.
- (26) Jotta suojeltaisiin kasvualueita ja herkkiä luontotyyppisiä ja suojattaisiin pienimuotoista kalastusta, rannikkoalueet olisi yleisesti ottaen varattava valikoivampaan kalastukseen. Suunnitelmassa olisi sen vuoksi kiellettävä troolauksen harjoittaminen kuuden meripeninkulman päähän rannikosta ulottuvalla alueella, lukuun ottamatta alueita, jotka ovat syvemmällä kuin 100 metrin syvyyskäyrä, kolmen kuukauden ajan vuosittain. Olisi oltava mahdollista vahvistaa muita kieltoalueita, jos sillä voidaan varmistaa vähintään 20 prosentin vähennys nuorten kummeliturskien saaliissa.
- (27) Pohjakalakantojen osalta olisi toteutettava myös muita säilyttämistoimenpiteitä. Erityisesti on aiheellista asettaa tieteellisten lausuntojen perusteella muitakin kalastuskieltoja alueilla, joilla on paljon kutevia yksilöitä, vakavassa vaarassa olevan täysikasvuisten kummeliturskan suojelemiseksi.
- (28) Ennalta varautuvaa lähestymistapaa olisi sovellettava sivusaaliskantoihin sekä pohjakalakantoihin, joista ei ole saatavilla riittävästi tietoja. Olisi toteutettava erityisiä säilyttämistoimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti, jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että korjaavat toimenpiteet ovat tarpeen.
- (29) Suunnitelmaan olisi sisällytettävä ylimääräisiä teknisiä säilyttämistoimenpiteitä, jotka hyväksytään delegoiduilla säädöksillä. Tämä on tarpeen suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi, erityisesti pohjakalakantojen säilyttämiseksi ja valikoivuuden parantamiseksi.
- (30) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetyn purkamisvelvoitteen noudattamiseksi suunnitelmassa olisi määrättävä ylimääräisistä hoitotoimenpiteistä, jotka olisi täsmennettävä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti.
- (31) Jotta suunnitelmaa voidaan mukauttaa ajoissa tekniikan ja tieteen kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotka koskevat tämän asetuksen täydentämistä korjaavilla toimenpiteillä ja teknisillä säilyttämistoimenpiteillä, purkamisvelvoitteen panemiseksi täytäntöön ja suunnitelman tiettyjen osien muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽⁹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (32) Olisi vahvistettava määräaika jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, yhteisten suositusten toimittamiselle, kuten asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 edellytetään.
- (33) Jotta voidaan arvioida edistymistä kohti kestävää enimmäistuottoa, suunnitelmassa olisi sallittava asianomaisten kantojen ja mahdollisuuksien mukaan sivusaaliskantojen säännöllinen tieteellinen seuranta.
- (34) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti komission olisi säännöllisesti arvioitava tämän asetuksen asianmukaisuutta ja tehokkuutta. Tällaisen arvioinnin olisi noudatettava suunnitelmalle määräjoihin tehtyä tieteellisiin lausuntoihin perustuvaa arviointia, jonka STECF tekee viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2024 ja sen jälkeen aina kolmen vuoden välein, ja pohjaututtava siihen. Kyseinen ajanjakso mahdollistaa purkamisvelvoitteen täysimääräisen täytäntöönpanon ja alueellistettujen toimenpiteiden hyväksymisen ja toteutuksen sekä vaikutusten näkymisen kannoissa ja kalastuksessa.

⁽⁹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (35) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on aiheellista selventää, että suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt väliaikaista lopettamista koskevia toimenpiteitä voidaan pitää tukikelpoisina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁽¹⁰⁾ nojalla.
- (36) Jotta laivaston kalastuskapasiteetin ja käytettävissä olevan suurimman sallitun pyyntiponnistuksen välillä saavutettaisiin tasapaino, kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen myönnettävää Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tukea olisi oltava saatavissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa epätasapainoisissa laivaston osissa. Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 508/2014 olisi muutettava tämän mukaisesti.
- (37) Ennen kuin suunnitelma laadittiin, arvioitiin sen todennäköiset taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (38) Ottaen huomioon, että suurin sallittu pyyntiponnistus vahvistetaan kullekin kalenterivuodelle, pyyntiponnistusjärjestelmän säännöksiä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2020. Ympäristöön liittyvä, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys huomioon ottaen säännöksiä, jotka liittyvät F_{MSY} -arvon vaihteluväleihin ja B_{PA} -arvoa alempia kantoja koskeviin suojoitoimenpiteisiin, olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2025,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan monivuotinen suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma', pohjakalakantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä varten läntisellä Välimerellä.
2. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin kantoihin:
 - a) *Aristeus antennatus* -katkarapu GFCM:n osa-alueilla 1, 5, 6 ja 7;
 - b) syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*) GFCM:n osa-alueilla 1, 5, 6 ja 9-10-11;
 - c) *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu GFCM:n osa-alueilla 9-10-11;
 - d) kummeliturska (*Merluccius merluccius*) GFCM:n osa-alueilla 1-5-6-7 ja 9-10-11;
 - e) keisarihopperi (*Nephrops norvegicus*) GFCM:n osa-alueilla 5, 6, 9 ja 11;
 - f) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueilla 1, 5, 6, 7, 9, 10 ja 11.
3. Tätä asetusta sovelletaan myös läntisellä Välimerellä saatuihin sivusaaliskantojen saaliisiin, jotka saadaan kalastettaessa 2 kohdassa lueteltuja kantoja. Sitä sovelletaan myös muihin pohjakalakantoihin, jotka pyydetään läntisellä Välimerellä mutta joista ei ole tarpeeksi tietoja saatavilla.
4. Tätä asetusta sovelletaan kaupalliseen kalastukseen, jossa saadaan saaliiksi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja pohjakalakantoja, kun kalastetaan unionin vesillä tai kun unionin kalastusalukset kalastavat unionin vesien ulkopuolella läntisellä Välimerellä.
5. Tässä asetuksessa täsmennetään myös yksityiskohtaiset säännöt purkamisveloitteen panemiseksi täytäntöön unionin vesillä läntisellä Välimerellä kaikkien niiden lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisveloitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan nojalla ja jotka pyydetään pohjakalajen kalastuksessa.
6. Tässä asetuksessa säädetään läntisellä Välimerellä kaikkiin kantoihin sovellettavista teknisistä toimenpiteistä, jotka esitetään 13 artiklassa.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ 4 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1967/2006 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

- 1) 'läntisellä Välimerellä' tarkoitetaan GFCM:n maantieteellisiä osa-alueita 1 (pohjoinen Alboráninmeri), 2 (Isla de Alborán), 5 (Baleaarit), 6 (Pohjois-Espanja), 7 (Lioninlahti), 8 (Korsika), 9 (Ligurianmeri ja pohjoinen Tyrrhenanmeri), 10 (eteläinen Tyrrhenanmeri) ja 11 (Sardinia), sellaisena kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1343/2011 ⁽²⁾ liitteessä I;
- 2) 'asianomaisilla kannoilla' tarkoitetaan 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuja kantoja;
- 3) 'haavoittuvimmalla kannalla' tarkoitetaan kantaa, jonka edeltävän vuoden kalastuskuolevuus on suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vahvistamishetkellä kauimpana F_{MSY} -pistearvosta, joka on määritetty parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa;
- 4) ' F_{MSY} -arvon vaihteluvälillä' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti STECF:n tai vastaavan unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä arvojen vaihteluväliä, jonka sisällä kaikki kalastuskuolevuustasot johtavat kestävään enimmäistuottoon (MSY) pitkällä aikavälillä tietyn kalastuskäytännön huomioon ottaen ja nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi asianomaisten kantojen lisääntymisprosessiin. Vaihteluväli on johdettu niin, että siitä aiheutuu pitkän aikavälin tuottoon enintään viiden prosentin vähennys kestävään enimmäistuottoon verrattuna. Sen yläraja on asetettu niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta rajaviitearvoa (B_{LIM}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia;
- 5) ' F_{MSY} -pistearvolla' tarkoitetaan sitä kalastuskuolevuusarvoa, jonka kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa arvioidaan tuottavan pitkän aikavälin enimmäistuoton;
- 6) ' $MSY F_{LOWER}$ -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin alinta arvoa;
- 7) ' $MSY F_{UPPER}$ -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin ylintä arvoa;
- 8) ' F_{MSY} -arvon ala-arvoilla' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka sisältää arvot alkaen $MSY F_{LOWER}$ -arvosta F_{MSY} -pistearvoon saakka;
- 9) ' F_{MSY} -arvon yläarvoilla' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka sisältää arvot alkaen F_{MSY} -pistearvosta $MSY F_{UPPER}$ -arvoon saakka;
- 10) ' B_{LIM} -arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti STECF:n tai vastaavan unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä, kutukannan biomassana ilmaistua rajaviitearvoa, jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa alentua;
- 11) ' B_{PA} -arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti STECF:n tai vastaavan unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä, kutukannan biomassana ilmaistua varovertailupistettä, jolla varmistetaan, että kutukannan biomassalla on alle viiden prosentin todennäköisyys olla alle B_{LIM} -arvon;
- 12) 'pyyntiponnistusryhmällä' tarkoitetaan jäsenvaltion laivaston hallinnollista yksikköä, jolle asetetaan suurin sallittu pyyntiponnistus;
- 13) 'kantaryhmällä' tarkoitetaan liitteessä I esitettyjä yhdessä pyydettyjen kantojen ryhmiä;
- 14) 'kalastuspäivällä' tarkoitetaan mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin jaksoa, jonka aikana alus on läntisellä Välimerellä ja poissa satamasta, tai sellaisen ajanjakson osaa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1343/2011, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, eräistä kalastusta koskevista säännöksistä GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) sopimusalueella ja kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 muuttamisesta (EUVL L 347, 30.12.2011, s. 44).

3 artikla

Tavoitteet

1. Suunnitelman on perustuttava pyyntiponnistusjärjestelmään ja sillä pyritään edistämään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa lueteltujen YKP:n tavoitteiden saavuttamista, erityisesti soveltamalla ennalta varautuvaa lähestymistapaa kalastuksenhoitoon, ja varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydyttävien lajien kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla.
2. Suunnitelmalla edistetään saaliiden poisheittämisen lopettamista välttämällä ja vähentämällä mahdollisimman pitkälti tahattomia saaliita sekä edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien, unionin lainsäädännön mukaisten säilyttämisen vähimmäisviitekokojen alaisten lajien osalta.
3. Suunnitelmassa otetaan käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa kalastuksenhoitoon sen varmistamiseksi, että kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin minimoidaan. Sen on oltava linjassa unionin ympäristölainsäädännön ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan, direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitteen kanssa.
4. Suunnitelmalla pyritään erityisesti
 - a) varmistamaan, että direktiivin 2008/56/EY liitteessä I säädetyt kuvaajassa 3 esitetyt olosuhteet toteutuvat;
 - b) edistämään muiden direktiivin 2008/56/EY liitteessä I esitettyjen asiaankuuluvien kuvaajien toteutumista suhteessa siihen, missä määrin kalastus vaikuttaa kuvaajien toteutumiseen; ja
 - c) edistämään direktiivin 2009/147/EY 4 ja 5 artiklassa ja direktiivin 92/43/EY 6 ja 12 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista, erityisesti haavoittuviin elinympäristöihin ja suojeltuihin lajeihin kohdistuvien kalastustoiminnan kielteisten vaikutusten minimoimiseksi.
5. Suunnitelman mukaiset toimenpiteet on toteutettava parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella.

II LUKU

PÄÄMÄÄRÄT, SÄILYTTÄMISEN VIITEARVOT JA SUOJATOIMENPITEET

4 artikla

Päämäärät

1. Edellä 2 artiklassa esitetyn määritelmän mukaisia F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä noudattava kalastuskuolevuustavoite on mahdollisuuksien mukaan saavutettava asianomaisten kantojen osalta asteittain vuoteen 2020 mennessä ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025, ja sen jälkeen kalastuskuolevuustavoite on säilytettävä F_{MSY} -arvon vaihteluvälien sisällä.
2. Suunnitelmaan perustuvat F_{MSY} -arvon vaihteluvälit on pyydyttävä erityisesti STECF:ltä tai vastaavalta unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustetulta riippumattomalta tieteelliseltä elimeltä.
3. Kun neuvosto vahvistaa suurimman sallitun pyyntiponnistuksen, se vahvistaa tämän pyyntiponnistuksen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti kullekin pyyntiponnistusryhmälle haavoittuvimman kannan osalta sillä hetkellä käytettävissä olevan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin sisällä.
4. Sen estämättä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, suurin sallittu pyyntiponnistus voidaan vahvistaa tasolle, joka on alhaisempi kuin F_{MSY} -arvon vaihteluvälit.
5. Sen estämättä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, suurin sallittu pyyntiponnistus voidaan vahvistaa haavoittuvimman kannan osalta sillä hetkellä käytettävissä olevan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin yläpuolelle edellyttäen, että kaikki asianomaiset kannat ovat B_{PA} -arvon yläpuolella,
 - a) jos se on parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi, kun kyse on sekakalastuksesta;

- b) jos se on parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen lajien sisäisestä tai niiden välisestä vuorovaikutuksesta kannalle aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi; tai
- c) jotta suurimmassa sallitussa pyyntiponnistuksessa peräkkäisinä vuosina esiintyvät vaihtelut saadaan rajoitettua enintään 20 prosenttiin.
6. Jos F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä ei voida määrittää jonkin 1 artiklan 2 kohdassa luetellun kannan osalta, koska tieteellisiä tietoja ei ole riittävästi, asianomaista kantaa hoidetaan 12 artiklan mukaisesti, kunnes F_{MSY} -arvon vaihteluvälit ovat käytettävissä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5 artikla

Säilyttämisen viitearvot

Jäljempänä olevan 6 artiklan soveltamiseksi seuraavat säilyttämisen viitearvot on suunnitelman perusteella pyydettyä erityisesti STECF:ltä tai vastaavalta unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustetulta riippumattomalta tieteelliseltä elimeltä:

- a) kutukannan biomassana ilmaistut varovertailupisteet (B_{PA}); ja
- b) kutukannan biomassana ilmaistut rajaviitearvot (B_{LIM}).

6 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos tieteellisten lausuntojen mukaan jossakin asianomaisista kannoista kutukannan biomassana on B_{PA} -arvoa alhaisempi, on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaiset kannat palautetaan nopeasti kestäväen enimmäistuoton mahdollistavan tason yläpuolelle. Sen estämättä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, suurin sallittu pyyntiponnistus on erityisesti vahvistettava tasoille, jotka vastaavat haavoittuvimman kannan F_{MSY} -arvon vaihteluvälien mukaiselle tasolle alennettua kalastuskuolevuutta, ottaen huomioon biomassan vähentyminen.

2. Jos tieteellisten lausuntojen mukaan jossakin asianomaisista kannoista kutukannan biomassana on B_{LIM} -arvoa pienempi, on toteutettava korjaavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että asianomaiset kannat palautetaan nopeasti kestäväen enimmäistuoton mahdollistavan tason yläpuolelle. Sen estämättä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, tällaisiin korjaaviin toimenpiteisiin voi kuulua erityisesti kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen asianomaisten kantojen osalta sekä suurimman sallitun pyyntiponnistuksen asianmukainen vähentäminen.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat kuulua

- a) tämän asetuksen 7, 8 ja 11–14 artiklan mukaiset toimenpiteet; ja
- b) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklan mukaiset kiireelliset toimenpiteet.

4. Tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden on valittava sen tilanteen luonteen, vakavuuden, keston ja toistuvuuden, jossa kutukannan biomassana on 5 artiklassa tarkoitettuja tasoja pienempi, mukaisesti.

III LUKU

PYYNTIPONNISTUS

7 artikla

Pyyntiponnistusjärjestelmä

1. Pyyntiponnistusjärjestelmää sovelletaan kaikkiin liitteessä I määritellyillä alueilla ja määritellyissä kantaryhmissä ja pituusluokissa trooleilla pyytäviin aluksiin.
2. Neuvosto vahvistaa vuosittain tieteellisten lausuntojen perusteella ja 4 artiklan mukaisesti kullekin pyyntiponnistusryhmälle suurimman sallitun pyyntiponnistuksen jäsenvaltioittain.

3. Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdasta poiketen ja sen estämättä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, suunnitelman ensimmäisinä viitenä täytäntöönpanovuonna toimitaan seuraavasti:
- a) suunnitelman ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna suurinta sallittua pyyntiponnistusta on vähennettävä 10 prosenttia perustasoon verrattuna lukuun ottamatta maantieteellisiä osa-alueita, joilla pyyntiponnistusta on jo vähennetty yli 20 prosenttia perustasoa koskevan jakson aikana;
 - b) suunnitelman toisena, kolmantena, neljäntenä ja viidentenä täytäntöönpanovuonna suurinta sallittua pyyntiponnistusta on vähennettävä enintään 30 prosenttia kyseisen kauden aikana. Pyyntiponnistuksen vähennystä voidaan täydentää millä tahansa asiaankuuluvilla teknisillä tai muilla unionin oikeuden mukaisesti toteutetuilla säilyttämistoimenpiteillä, jotta F_{MSY} voidaan saavuttaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun perustason laskee kukin jäsenvaltio kunkin pyyntiponnistusryhmän tai maantieteellisen osa-alueen osalta keskimääräisenä pyyntiponnistuksena, joka ilmaistaan kalastuspäivien lukumääränä 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana ja siinä otetaan huomioon ainoastaan ne alukset, jotka kalastivat kyseisellä kaudella aktiivisesti.
5. Jos parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot osoittavat, että tietyistä kannasta saadaan merkittäviä saaliita muilla pyydyksillä kuin trooleilla, tällaisille pyydyksille voidaan vahvistaa suurin sallittu pyyntiponnistus asianomaisten tieteellisten lausuntojen perusteella.

8 artikla

Virkistyskalastus

1. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että virkistyskalastuksella on merkittävä vaikutus jonkin 1 artiklan 2 kohdassa luetellun kannan kalastuskuolevuuteen, neuvosto voi asettaa virkistyskalastajille syrjimättömiä rajoituksia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia asettaessaan neuvosto soveltaa avoimia ja objektiivisia perusteita, mukaan lukien ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja taloudelliset perusteet. Käytettäviä perusteita voivat olla erityisesti virkistyskalastuksen vaikutus ympäristöön, kyseisen toiminnan yhteiskunnallinen merkitys ja sen panos rannikkoalueiden talouteen.
3. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan toteutettava tarvittavat ja oikeasuhteiset toimenpiteet seuranta- ja tietojenkeruuta varten, jotta virkistyskalastuksen tosiasiallisia saalistasoja voitaisiin arvioida luotettavasti.

9 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava suurinta sallittua pyyntiponnistusta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 26–34 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä menetelmästä, jolla suurin sallittu pyyntiponnistus jaetaan sen lipun alla purjehtiville yksittäisille aluksille tai alusten ryhmille asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklassa säädettyjen perusteiden mukaisesti.
3. Jäsenvaltio voi muuttaa pyyntiponnistustensa jakoa siirtämällä kalastuspäiviä pyyntiponnistusryhmältä toiselle samalla maantieteellisellä alueella, edellyttäen että se soveltaa sellaista muuntokerrointa, jota parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot tukevat. Vaihdetut kalastuspäivät ja muuntokerroin on asetettava komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville viipymättä ja viimeistään kymmenen työpäivän kuluttua.
4. Jos jäsenvaltio sallii lippunsa alla purjehtivien alusten kalastaa trooleilla, sen on varmistettava, että tällaista kalastusta harjoitetaan enintään 15 tuntia kunakin kalastuspäivänä viitenä kalastuspäivänä viikossa tai vastaavissa määrin.

Jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksen, jonka kesto on enintään 18 tuntia kalastuspäivää kohden, ottaakseen huomioon satamasta pyyntialueelle siirtymiseen kuluvan ajan. Tällaisista poikkeuksista on ilmoitettava komissiolle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille viipymättä.

5. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, silloin kun alus kalastaa kahta eri kantaryhmää yhden kalastuspäivän aikana, kyseiselle alukselle kummankin kantaryhmän osalta myönnetystä suurimmasta sallitusta pyyntiponnistuksesta on vähennettävä puoli kalastuspäivää.

6. Kunkin jäsenvaltion on myönnettävä lippunsa alla purjehtiville ja asianomaisia kantoja kalastaville aluksille kalastusluvut liitteessä I tarkoitetuille alueille asetuksen (EY) N:o 1224/2009 7 artiklan mukaisesti.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei 6 kohdan mukaisesti myönnettyjä kalastuslupia vastaavaa, bruttotonneina (GT) ja kilowatteina (kW) ilmaistua kokonaiskapasiteettia lisätä suunnitelman soveltamiskaudella.
8. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo aluksista, joilla on 6 kohdan mukaisesti myönnetty kalastuslupa, pidettävä luettelo ajan tasalla ja saatettava se komission ja muiden jäsenvaltioiden käyttöön. Jäsenvaltioiden on toimitettava luettelonsa ensimmäisen kerran kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä marraskuuta.
9. Jäsenvaltioiden on seurattava pyyntiponnistusjärjestelmäänsä ja varmistettava, ettei 7 artiklassa tarkoitettu suurin sallittu pyyntiponnistus ylitä asetettuja rajoja.
10. Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 3 artiklassa vahvistettujen hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti edistää paikallistasolla osallistavia hoitojärjestelmiä suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi.

10 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja toimitettava pyyntiponnistustiedot komissiolle asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 artiklan ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 ⁽¹³⁾ 146 c, 146 d ja 146 e artiklan mukaisesti.
2. Pyyntiponnistustiedot on koottava yhteen kuukausikohtaisesti, ja niiden on sisällettävä liitteessä II vahvistetut tiedot. Yhdistettyjen tietojen on noudatettava XML-skeemamäärittelyä, joka perustuu standardiin UN/CEFACT P1000-12.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitetut pyyntiponnistustiedot komissiolle ennen kunkin kuukauden 15 päivää.

IV LUKU

TEKNISET SÄILYTTÄMISTOIMENPITEET

11 artikla

Kalastuskieltoalueet

1. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EY) N:o 1967/2006 13 artiklassa säädetään, troolien käyttö läntisellä Välimerellä kielletään kuuden meripeninkulman päähän rannikosta ulottuvalla alueella, lukuun ottamatta alueita, jotka ovat syvemmällä kuin 100 metrin syvyyskäyrä, kolmen kuukauden ajan vuosittain ja tarvittaessa peräkkäisinä kuukausina, parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella. Kunkin jäsenvaltio määrittää tämän kolmen kuukauden vuosittaisen kalastuskiellon, ja sitä sovelletaan parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella määritetyn tarkoituksenmukaisimman kauden aikana. Tämä kausi on ilmoitettava komissiolle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille viipymättä.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jos se on perusteltua maantieteellisistä erityisyyistä, joita ovat esimerkiksi mannerjalustan kapeus tai pitkät etäisyydet kalastusalueille, jäsenvaltiot voivat perustaa parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella muita kalastuskieltoalueita, edellyttäen että saavutetaan vähintään 20 prosentin vähennys nuorten kummeliturskien saaliista kullakin maantieteellisellä osa-alueella. Tällaisesta poikkeuksesta on ilmoitettava komissiolle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille viipymättä.
3. Asianomaisten jäsenvaltioiden on perustettava viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2021 ja parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella muita kalastuskieltoalueita, jos on näyttöä nuorten, säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempien kalojen suuresta määrästä tai pohjakalakantojen kutualueista, erityisesti asianomaisten kantojen osalta.

⁽¹³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 404/2011, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2011, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1).

4. Erityisesti STECF:n tai vastaavan unionin tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen on arvioitava 3 kohdan mukaisesti perustettuja muita kalastuskieltoalueita. Jos tästä arvioinnista ilmenee, että kyseiset kalastuskieltoalueet eivät ole tavoitteidensa mukaisia, jäsenvaltioiden on tarkasteltava näitä kalastuskieltoalueita uudelleen kyseisten suositusten perusteella.

5. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kalastuskieltoalueiden vaikutukset useiden jäsenvaltioiden kalastusalueisiin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 8 artiklan ja tämän asetuksen 18 artiklan mukaisesti ja parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella kyseisten kalastuskieltoalueiden perustamiseksi.

12 artikla

Sivusaaliskantojen ja sellaisten pohjakalakantojen kalastuksenhoito, joista ei ole saatavilla riittävästi tietoja

1. Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kantojen hoidossa on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa määriteltyä kalastuksenhoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa.
2. Edellä 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kantojen hoitotoimenpiteet, erityisesti tekniset säilyttämistoimenpiteet, esimerkiksi ne, jotka luetellaan 13 artiklassa, on vahvistettava ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot.

13 artikla

Erityiset säilyttämistoimenpiteet

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 18 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla seuraavat tekniset säilyttämistoimenpiteet:
 - a) pyydysten ominaisuuksien eritelmät ja pyydysten käyttöä koskevat säännöt valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi, tahattomien saaliiden vähentämiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;
 - b) pyydysten muutosten tai lisälaitteiden eritelmät valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi, tahattomien saaliiden vähentämiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;
 - c) tiettyjen pyydysten käytön ja kalastustoiminnan rajoittaminen tai kieltäminen tietyillä alueilla tai tiettyinä aikoina kutevien kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempien kalojen tai muiden kalalajien kuin kohdelajien suojelemiseksi taikka ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;
 - d) säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen osalta nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi; ja
 - e) virkistyskalastusta koskevat toimenpiteet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä edistetään 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista.

V LUKU

PURKAMISVELVOITE

14 artikla

Purkamisvelvoitetta koskevat säännökset

Kaikkien läntisen Välimeren niiden lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan nojalla, ja pelagisten lajien tahattomien saaliiden osalta kalastuksissa, joissa pyydetään tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuja kantoja, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta, siirretään komissiolle valta antaa jäsenvaltioita kuultuaan tämän asetuksen 18 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi erittelemällä kyseistä velvoitetta koskevat yksityiskohdat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

VI LUKU

ALUEELLISTAMINEN*15 artikla***Alueellinen yhteistyö**

1. Tämän asetuksen 11–14 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1–6 kohtaa.
2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, voivat toimittaa yhteisiä suosituksia asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti:
 - a) ensimmäisen kerran viimeistään kahdentoista kuukauden kuluttua 16 päivästä heinäkuuta 2019 ja sen jälkeen vähintään kahdentoista kuukauden kuluttua suunnitelman kunkin arvioinnin esittämisestä tämän asetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) viimeistään 1 päivänä heinäkuuta toimenpiteiden soveltamisvuotta edeltävänä vuonna; ja/tai
 - c) milloin tahansa ne katsovat sen tarpeelliseksi, erityisesti tapauksissa, joissa minkä tahansa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kannan tilanteessa tapahtuu äkillinen muutos.
3. Tämän asetuksen 11–14 artiklan nojalla annetut valtuudet eivät rajoita komissiolle muiden unionin oikeuden määräysten ja säännösten, asetus (EU) N:o 1380/2013 mukaan lukien, nojalla annettujen valtuuksien soveltamista.

VII LUKU

MUUTOKSET JA SEURANTA*16 artikla***Suunnitelman muutokset**

1. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että asianomaisten kantojen maantieteellisessä jakautumisessa on tapahtunut muutos, siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi mukauttamalla 1 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I täsmennettyjä alueita todetun muutoksen huomioon ottamiseksi.
2. Jos komissio katsoo tieteellisten lausuntojen perusteella, että asianomaisista kannoista laadittua luetteloa on tarpeen muuttaa, komissio voi tehdä ehdotuksen kyseisen luettelon muuttamiseksi.

*17 artikla***Suunnitelman seuranta ja arviointi**

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 50 artiklassa säädettyä vuosikertomusta varten määrällisiin indikaattoreihin on sisällytettävä vuotuiset arviot F_{MSY} -arvon ylittävistä nykyisestä kalastuskuolevuudesta (F/F_{MSY} -arvo), kutukannan biomassasta (SSB) ja asianomaisia kantoja koskevista sosioekonomisista indikaattoreista sekä, jos mahdollista, sivusaalis-kannoista. Arvioita voidaan täydentää muilla indikaattoreilla tieteellisten lausuntojen perusteella.
2. Komissio antaa viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2024 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen suunnitelman tuloksista ja vaikutuksista asianomaisiin kantoihin ja näitä kantoja hyödyntäviin kalastuksiin, erityisesti 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen osalta.

VIII LUKU

MENETTELYSÄÄNNÖKSET*18 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 16 päivästä heinäkuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 11–14 ja 16 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11–14 ja 16 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 11–14 ja 16 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

IX LUKU

EUROOPAN MERI- JA KALATALOUSRAHASTO

19 artikla

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuki

Suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt väliaikaista lopettamista koskevat toimenpiteet katsotaan kalastustoiminnan väliaikaiseksi lopettamiseksi asetuksen (EU) N:o 508/2014 33 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa sovellettaessa.

20 artikla

Asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttaminen Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevien tiettyjen sääntöjen osalta

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 508/2014 34 artikla seuraavasti:

1) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan nojalla tukea voidaan myöntää 31 päivään joulukuuta 2017 asti, paitsi jos pysyvää lopettamista koskevat toimenpiteet toteutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1022 (*) vahvistetun, pohjakalakantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä varten läntisellä Välimerellä laaditun monivuotisen suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1).”

2) Lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Asetuksen (EU) 2019/1022 tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettuihin pysyvää lopettamista koskeviin toimenpiteisiin liittyviin menoihin voidaan myöntää EMKR:n tukea kyseisen asetuksen tultua voimaan.”

X LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

21 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Ympäristöön liittyvä, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys huomioon ottaen 4 artiklaa ja 6 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025.

Edellä olevaa 7 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

—

LIITE I

Pyyntiponnistusjärjestelmä

(7 artiklassa tarkoitettu)

Pyyntiponnistusryhmät määritellään seuraavasti:

A) Rusotäplämulloa, kummeliturskaa, syvänmerenkatkarapua ja keisarihummeria mannerjalustalla ja mannerrinteen yläreunalla pyytävät troolit

Pyydystyyppi	Maantieteellinen alue	Kantaryhmät	Alusten suurin pituus	Pyyntiponnistusryhmän koodi
Troolit (TBB, OTB, PTB, TBN, TBS, TB, OTM, PTM, TMS, TM, OTT, OT, PT, TX, OTP, TSP)	GFCM:n osa-alueet 1-2-5-6-7	Rusotäplämullo maantieteellisillä osa-alueilla 1, 5, 6 ja 7; kummeliturska maantieteellisillä osa-alueilla 1-5-6-7; syvänmeren-katkarapu maantieteellisillä osa-alueilla 1, 5 ja 6; ja keisarihummeri maantieteellisillä osa-alueilla 5 ja 6.	< 12 m	EFF1/MED1_TR1
			≥ 12 m ja < 18 m	EFF1/MED1_TR2
			≥ 18 m ja < 24 m	EFF1/MED1_TR3
			≥ 24 m	EFF1/MED1_TR4
	GFCM:n osa-alueet 8-9-10-11	Rusotäplämullo maantieteellisillä osa-alueilla 9, 10 ja 11; kummeliturska maantieteellisillä osa-alueilla 9-10-11; syvänmeren-katkarapu maantieteellisillä osa-alueilla 9-10-11; ja keisarihummeri maantieteellisillä osa-alueilla 9 ja 10.	< 12 m	EFF1/MED2_TR1
			≥ 12 m ja < 18 m	EFF1/MED2_TR2
			≥ 18 m ja < 24 m	EFF1/MED2_TR3
			≥ 24 m	EFF1/MED1_TR4

B) Katkarapuja (*Aristeus antennatus*) ja (*Aristaeomorpha foliacea*) syvässä vesissä pyytävät troolit

Pyydystyyppi	Maantieteellinen alue	Kantaryhmät	Alusten suurin pituus	Pyyntiponnistusryhmän koodi
Troolit (TBB, OTB, PTB, TBN, TBS, TB, OTM, PTM, TMS, TM, OTT, OT, PT, TX, OTP, TSP)	GFCM:n osa-alueet 1-2-5-6-7	Katkarapu (<i>Aristeus antennatus</i>) maantieteellisillä osa-alueilla 1, 5, 6 ja 7.	< 12 m	EFF2/MED1_TR1
			≥ 12 m ja < 18 m	EFF2/MED1_TR2
			≥ 18 m ja < 24 m	EFF2/MED1_TR3
			≥ 24 m	EFF2/MED1_TR4
	GFCM:n osa-alueet 8-9-10-11	Katkarapu (<i>Aristaeomorpha foliacea</i>) maantieteellisillä osa-alueilla 9, 10 ja 11.	< 12 m	EFF2/MED2_TR1
			≥ 12 m ja < 18 m	EFF2/MED2_TR2
			≥ 18 m ja < 24 m	EFF2/MED2_TR3
			≥ 24 m	EFF2/MED1_TR4

LIITE II

Luettelo pyyntiponnistustiedoista

(10 artiklassa tarkoitettu)

Tiedot	Määrittely ja huomautukset
1) Jäsenvaltio	Raportoivan lippujäsenvaltion 3-kirjaiminen ISO-koodi
2) Pyyntiponnistusryhmä	Liitteessä I määritelty pyyntiponnistusryhmän koodi
3) Pyyntiponnistuskausi	Raportoidun kuukauden alkamis- ja päättymispäivä
4) Pyyntiponnistusilmoitus	Kalastuspäivien kokonaismäärä

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma

Euroopan parlamentti ja neuvosto aikovat peruuttaa valtuutukset hyväksyä teknisiä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti, kun ne hyväksyvät uuden teknisiä toimenpiteitä koskevan asetuksen, johon sisältyy valtuutus, joka kattaa samat toimenpiteet.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1023,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, veloista vapauttamisesta ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta sekä toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi ja direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta (direktiivi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tämän direktiivin tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja poistaa perusvapauksien, kuten pääoman vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisvapauden, käytön tiellä olevia esteitä, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen sekä ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä, veloista vapauttamista ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta koskevien menettelyjen välisistä eroista. Tämän direktiivin tarkoituksena on poistaa tällaiset esteet varmistamalla, että taloudellisissa vaikeuksissa olevilla elinkelpoisilla yrityksillä ja yrittäjillä on käytettävissään tehokkaat kansalliset ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet, joiden avulla ne voivat jatkaa toimintaansa, että rehelliset maksukyvyttömät tai ylivelkaantuneet yrittäjät voivat hyötyä täysimittaisesta veloista vapauttamisesta kohtuullisen ajan kuluttua, mikä antaa heille uuden mahdollisuuden, ja että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapautumista koskevia menettelyjä tehostetaan erityisesti niiden keston lyhentämiseksi, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta työntekijöiden perusoikeuksiin ja -vapauksiin.
- (2) Uudelleenjärjestelyn avulla taloudellisissa vaikeuksissa olevien velallisten olisi pystyttävä jatkamaan toimintaansa joko täysimittaisesti tai osittain muuttamalla omaisuutensa ja velkojensa tai pääomarakenteensa muun osan koostumusta, ehtoja tai rakennetta, myös myymällä yrityksen omaisuuseriä tai yrityksen osia taikka liiketoiminta kokonaisuutena, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, sekä toteuttamalla toiminnallisia muutoksia. Ellei kansallisessa lainsäädännössä erityisesti toisin säädetä, toiminnallisten muutosten, kuten sopimusten irtisanomisen tai muuttamisen taikka omaisuuserien myynnin tai muun luovutuksen, olisi oltava niiden yleisten vaatimusten mukaisia, joista säädetään näitä toimenpiteitä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä, erityisesti yksityisoikeudessa ja työläinsäädännössä. Myös velan muuntamisen osakkeiksi olisi tapahduttava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen takeiden mukaisesti. Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden olisi ennen muuta annettava velallisille mahdollisuus toteuttaa uudelleenjärjestely tehokkaasti varhaisessa vaiheessa maksukyvyttömyyden välttämiseksi, millä rajoitetaan elinkelpoisten yritysten tarpeettomia likvidaatioita. Tällaisten puitteiden olisi autettava estämään työpaikkojen, osaamisen ja taitojen menetys ja maksimoimaan kokonaisarvo velkojille verrattuna siihen, mitä nämä olisivat saaneet yrityksen varojen likvidaation yhteydessä tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos ohjelmaa ei ole, sekä omistajille ja koko taloudelle.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 21.

⁽²⁾ EUVL C 342, 12.10.2017, s. 43.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.

- (3) Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden olisi myös ehkäistävä järjestämättömien lainojen kasautuminen. Sillä, että käytettävissä on tehokkaita ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelyn puitteita, varmistettaisiin, että toimiin ryhdytään, ennen kuin ollaan niin pitkällä, että yritykset eivät pysty maksamaan takaisin lainojaan, ja pienennettäisiin näin riskiä järjestämättömistä lainoista taloustilanteen laskusuhdanteen aikana ja lievennettäisiin kielteisiä vaikutuksia rahoitusalaan. Huomattava osa yrityksistä ja työpaikoista voitaisiin pelastaa, jos kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa yrityksillä on toimipaikkoja, omaisuutta tai velkoja, olisi ennaltaehkäiseviä puitteita. Uudelleenjärjestelypuitteissa olisi suojattava tasapainoisesti kaikkien osapuolten, myös työntekijöiden, oikeuksia. Toisaalta kannattamattomat yritykset, joilla ei ole selviämismahdollisuuksia, olisi likvidoitava mahdollisimman nopeasti. Jos taloudellisissa vaikeuksissa oleva velallinen ei ole taloudellisesti elinkelpoinen tai sitä ei pystytä helposti palauttamaan taloudellisesti elinkelpoiseksi, uudelleenjärjestelytoimet voisivat kiihdyttää tappioiden kertymistä, mistä on haittaa velkojille, työntekijöille ja muille sidosryhmille sekä koko taloudelle.
- (4) Jäsenvaltioiden välillä on eroja sen suhteen, mitä menettelyjä taloudellisissa vaikeuksissa olevilla velallisilla on käytettävissään liiketoimintansa järjestämiseksi uudelleen. Joissakin jäsenvaltioissa on rajallisesti menettelyjä, jotka mahdollistavat yritysten uudelleenjärjestelyt vasta varsin myöhäisessä vaiheessa osana maksukyvyttömyysmenettelyjä. Toisissa jäsenvaltioissa uudelleenjärjestely on mahdollista jo aiemmin, mutta tarjolla olevat menettelyt eivät ole niin tehokkaita, kuin ne voisivat olla, tai ne ovat hyvin muodollisia, erityisesti koska ne rajoittavat tuomioistuinten ulkopuolisten järjestelyjen käyttöä. Maksukyvyttömyyslainsäädännössä suositetaan yhä enemmän ennaltaehkäiseviä ratkaisuja. Suuntaus suosii toimintatapoja, jotka poikkeavat taloudellisissa vaikeuksissa olevan yrityksen likvidaatioon tähtäävästä perinteisestä menettelystä siten, että niiden tavoitteena on yrityksen elvyttäminen tai ainakin sen vielä taloudellisesti elinkelpoisten yksiköiden pelastaminen. Kyseisillä toimintatavoilla edistetään usein työpaikkojen säilymistä tai vähennetään työpaikkojen menetyksiä muiden taloudelle koituvien hyötyjen ohella. Myös lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten tai näiden määräämien henkilöiden osallistuminen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteisiin vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen hyvin vähäisestä tai olemattomasta täysimittaiseen osallistumiseen. Myös sellaiset kansalliset säännöt, joilla yrittäjille tarjotaan uusi mahdollisuus erityisesti myöntämällä vapautus liiketoiminnasta syntyneistä veloista, vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä veloista vapauttamiseen kuluvan ajan ja tällaisen vapautuksen myöntämisperusteiden suhteen.
- (5) Monissa jäsenvaltioissa maksukyvyttömyiltä mutta rehellisiltä yrittäjiltä vie yli kolme vuotta vapautua veloistaan ja aloittaa uudestaan. Veloista vapauttamista ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa koskevien puitteiden tehostomuden vuoksi yrittäjät joutuvat siirtymään toiselle lainkäyttöalueelle voidakseen aloittaa uudelleen alusta kohtuullisessa ajassa, mistä aiheutuu huomattavia lisäkustannuksia sekä velkojille että yrittäjille itselleen. Veloista vapauttamista koskevaan menettelyyn liittyy usein pitkiä elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoja, jotka muodostavat esteen itsenäisen yritystoiminnan aloittamista ja jatkamista koskevalle vapaudelle.
- (6) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen liian pitkä kesto on useissa jäsenvaltioissa merkittävä tekijä, joka johtaa alhaiseen perintäasteeseen ja estää sijoittajia harjoittamasta liiketoimintaa sellaisilla lainkäyttöalueilla, joilla on vaarana, että menettelyt kestävät liian kauan ja ovat kohtuuttoman kalliita.
- (7) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen eroavuudet jäsenvaltioiden välillä aiheuttavat sijoittajille lisäkustannuksia, kun arvioidaan riskiä velallisten joutumisesta taloudellisiin vaikeuksiin yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kun arvioidaan taloudellisissa vaikeuksissa olevien yritysten elinkelpoiseen toimintaan sijoittamiseen liittyviä riskejä ja lisäkustannuksia, jotka aiheutuvat sellaisten yritysten uudelleenjärjestelyistä, joilla on toimipaikka, velkoja tai omaisuuseriä muissa jäsenvaltioissa. Näin on erityisesti silloin, kun on kyse kansainvälisten konsernien uudelleenjärjestelystä. Sijoittajat mainitsevat maksukyvyttömyyssääntöjä koskevan epävarmuuden tai riskin toisessa jäsenvaltiossa toteutettavista pitkistä ja monimutkaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä yhtenä suurimpana syynä sille, että sijoituksia ei tehdä eikä liikesuhteita solmita sen jäsenvaltion ulkopuolella, johon ne ovat sijoittautuneet. Tämä epävarmuus toimii pidäkkeenä, joka kaventaa yritysten sijoittautumisvapautta sekä haittaa yrittäjyyden edistämistä ja sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisesti mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, jäljempänä 'mikro- ja pk-yritykset', ei useimmiten ole rajat ylittävään toimintaan liittyvien riskien arvioimiseen tarvittavia resursseja.
- (8) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen eroavuuksien seurauksena luotonsaannin edellytykset ja velkojen perintäaste eri jäsenvaltioissa vaihtelevat. Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä, veloista vapauttamista ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa koskevien menettelyjen suurempi yhdenmukaisuus on sen vuoksi välttämätöntä hyvin toimivien sisämarkkinoiden ja erityisesti toimivan pääomamarkkinaunionin varmistamiseksi sekä Euroopan talouksien mukautumiskyvyn takaamiseksi, työpaikkojen säilyttäminen ja luominen mukaan luettuina.

- (9) Olisi vähennettävä myös riskienarviointiin ja saatavien rajatylittävään täytäntöönpanoon liittyviä ylimääräisiä kustannuksia, joita velkojille aiheutuu, kun ylivelkaantuneet yrittäjät siirtyvät toiseen jäsenvaltioon saadakseen vapautuksen veloistaan paljon lyhyemmässä ajassa. Olisi vähennettävä myös niitä ylimääräisiä kustannuksia, joita yrittäjille aiheutuu siksi, että heidän on siirryttävä toiseen jäsenvaltioon saadakseen vapautuksen veloistaan. Lisäksi yrittäjän maksukyvyttömyyteen tai ylivelkaantumiseen liittyvistä pitkestä elinkeinotoiminnan harjoittamiskielloista johtuvat esteet estävät yrittäjyyttä.
- (10) Kaikkien uudelleenjärjestelytoimien, erityisesti sellaisen laajamittaisen toimen, jolla on huomattavia vaikutuksia, olisi perustuttava sidosryhmien kanssa käytävään vuoropuheluun. Kyseisen vuoropuhelun olisi katettava uudelleenjärjestelytoimien tavoitteiden saavuttamiseksi suunniteltujen toimenpiteiden valinta sekä mahdolliset vaihtoehdot, ja unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti työntekijöiden edustajien olisi asianmukaisesti osallistuttava vuoropuheluun.
- (11) Perusvapauksien toteutumisen esteet eivät rajoitu pelkästään rajat ylittäviin tilanteisiin. Yhä yhdentyneemmät sisämarkkinat, missä tavarat, palvelut, pääoma ja työntekijät liikkuvat vapaasti ja missä digitaalinen ulottuvuus kasvaa, tarkoittavat, että erittäin harvat yritykset ovat puhtaasti kansallisia, kun tarkastellaan kaikkia keskeisiä tekijöitä, kuten asiakaspohjaa, toimitusketjua, toiminnan laajuutta sekä sijoittaja- ja pääomapohjaa. Myös puhtaasti kansalliset maksukyvyttömyysmenettelyt voivat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan aiheuttamalla niin sanotun dominaivaikutuksen, jonka seurauksena yhden velallisen maksukyvyttömyys johtaa toimitusketjun kautta myös muiden yritysten maksukyvyttömyyteen.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/848 (*) käsitellään tuomioistuimen toimivaltaa, tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa, sovellettavaa lakia sekä yhteistyötä rajat ylittävissä maksukyvyttömyysmenettelyissä ja maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämistä. Asetuksen soveltamisala kattaa ennaltaehkäisevät menettelyt, joilla parannetaan taloudellisesti elinkelpoisten velallisten pelastamismahdollisuuksia, sekä yrittäjien ja muiden luonnollisten henkilöiden veloista vapauttamista koskevat menettelyt. Kyseisellä asetuksella ei kuitenkaan puututa kyseisiä menettelyjä koskevien kansallisten lainsäädäntöjen eroihin. Säädöksellä, joka rajoittuu ainoastaan rajat ylittäviin maksukyvyttömyystapauksiin, ei myöskään voitaisi poistaa kaikkia vapaan liikkuvuuden esteitä, eivätkä sijoittajat voisi määrittää etukäteen, ovatko velallisen tulevaisuudessa mahdollisesti kohtaamat taloudelliset vaikeudet luonteeltaan rajat ylittäviä vai kotimaisia. Sen vuoksi on tarpeen käsitellä myös muita kuin oikeudelliseen yhteistyöhön liittyviä seikkoja ja vahvistaa aineelliset vähimmäisvaatimukset ennaltaehkäiseville uudelleenjärjestelymenettelyille ja menettelyille, joiden avulla yrittäjät voivat vapautua veloista.
- (13) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa asetuksen (EU) 2015/848 soveltamisalaan mutta sen on tarkoitus olla täysin yhteensopiva kyseisen asetuksen kanssa ja täydentää sitä edellyttämällä, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön ennaltaehkäisevät uudelleenjärjestelymenettelyt, jotka täyttävät tietyt tehokkuutta koskevat vähimmäisperiaatteet. Direktiivissä ei muuteta kyseisessä asetuksessa omaksuttua lähestymistapaa siihen, että jäsenvaltioiden annetaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön menettelyjä, jotka eivät täytä vaatimusta ilmoittamisen julkisuudesta kyseisen asetuksen liitteen A mukaisesti. Vaikka tässä direktiivissä ei edellytetä, että sen soveltamisalaan kuuluvat menettelyt täyttävät kaikki vaatimukset ilmoittamiselle kyseisen liitteen mukaisesti, sen tarkoituksena on helpottaa kyseisten menettelyjen rajat ylittävää tunnustamista sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa.
- (14) Asetuksen (EU) 2015/848 soveltamisen etuna on, että siinä säädetään takeista velallisen pääintressien keskuksen vilpillisen vaihtamisen estämiseksi rajat ylittävissä maksukyvyttömyysmenettelyissä. Tiettyjä rajoituksia olisi myös sovellettava menettelyihin, jotka eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan.
- (15) On tarpeen vähentää kustannuksia, joita uudelleenjärjestelyistä aiheutuu sekä velallisille että velkojille. Tätä varten olisi vähennettävä jäsenvaltioiden välisiä eroja, jotka haittaavat taloudellisissa vaikeuksissa olevien elinkelpoisten velallisten varhaisessa vaiheessa toteutettavaa uudelleenjärjestelyä ja rehellisten yrittäjien veloista vapauttamista. Tällaisten erojen vähentämisen olisi lisättävä läpinäkyvyyttä, oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta koko unionissa. Tämän olisi maksimoitava kaikentyyppisten velkojen ja sijoittajien saama tuotto ja kannustaa tekemään rajat ylittäviä investointeja. Uudelleenjärjestelymenettelyjen ja maksukyvyttömyysmenettelyjen suuremman yhdenmukaisuuden olisi myös helpotettava konsernien uudelleenjärjestelyä riippumatta siitä, missä päin unionia konsernin jäsenet sijaitsevat.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, maksukyvyttömyysmenettelyistä (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (16) Esteiden poistaminen taloudellisissa vaikeuksissa olevien elinkelpoisten velallisten tehokkailta ennaltaehkäiseviltä uudelleenjärjestelyiltä vähentää työpaikkojen menetyksiä ja toimitusketjuun kuuluvien velkojen menetyksiä, edistää osaamisen ja taitotiedon säilymistä ja hyödyttää siten taloutta laajemminkin. Yrittäjien veloista vapauttamisen helpottamisella edistettäisiin sitä, että yrittäjät eivät syrjäydy työmarkkinoilta vaan voivat aloittaa liiketoiminnan uudelleen aiemmista kokemuksistaan viisastuneina. Lisäksi ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen nopeuttaminen parantaisi velkojen perintäastetta, koska ajan myötä velallinen tai velallisen liiketoiminta yleensä menettää yhä suuremman osan arvostaan. Tehokkaiden ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelypuitteiden avulla voitaisiin myös arvioida paremmin lainanantoon ja -ottoon liittyviä riskejä ja helpottaa maksukyvyttömiä tai ylivelkaantuneiden velallisten mukautumista minimoimalla velkaantumisen purkamiseen liittyvät taloudelliset ja sosiaaliset kustannukset. Tässä direktiivissä olisi sallittava jäsenvaltioiden soveltaa joustavasti yhteisiä periaatteita kansallisten oikeusjärjestelmiensä mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita kansallisissa oikeusjärjestelmissään.
- (17) Yritykset ja etenkin mikro- ja pk-yritykset, jotka edustavat 99:ää prosenttia unionin kaikista yrityksistä, hyötyisivät yhdenmukaisemmasta lähestymistavasta unionin tasolla. Mikro- ja pk-yrityksiä ohjataan todennäköisemmin uudelleenjärjestelyn sijaan likvidaatioon, sillä kustannukset ovat niillä suhteessa suuremmat kuin suuremmilla yrityksillä. Varsinkaan taloudellisissa vaikeuksissa olevilla mikro- ja pk-yrityksillä ei usein ole tarvittavia resursseja selvittää suurista uudelleenjärjestelykustannuksista tai hyödyntää ainoastaan eräissä jäsenvaltioissa käytettävissä olevia tehokkaampia uudelleenjärjestelymenettelyjä. Jotta tällaisia velallisia voitaisiin auttaa toteuttamaan uudelleenjärjestely edullisesti, kansallisella tasolla olisi laadittava kattavat tarkistuslistat uudelleenjärjestelyohjelmille, jotka on mukautettu mikro- ja pk-yritysten tarpeisiin, ja asetettava ne saataville verkossa. Koska mikro- ja pk-yrityksillä on rajalliset resurssit palkata asiantuntija-apua, olisi lisäksi otettava käyttöön varhaisvaroitusvälineet, jotka kertovat velallisille, että on kiire toimia.
- (18) Mikro- ja pk-yrityksiä määriteltessään jäsenvaltioiden voisivat ottaa asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽⁵⁾ tai mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen ⁽⁶⁾.
- (19) On asianmukaista jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle velalliset, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽⁷⁾ 13 artiklan 1 ja 4 alakohdassa tarkoitettuja vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽⁸⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja luottolaitoksia, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 ja 7 alakohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽⁹⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuja keskusvastapuolia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ⁽¹⁰⁾ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja arvopaperikeskuksia ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽¹¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja muita rahoituslaitoksia ja yhteisöjä. Tällaisiin velallisiin sovelletaan erityisiä järjestelyjä, ja kansallisilla valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisilla on laajat valtuudet puuttua niiden asioihin. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää soveltamisalan ulkopuolelle muut rahoituspalveluja tarjoavat rahoitusyhteisöt, joihin sovelletaan vastaavia järjestelyjä ja valtuuksia puuttua asioihin.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietuystyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁾ Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (20) Samasta syystä kansallisen lainsäädännön mukaiset julkisyhteisöt on aiheellista jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava rajata ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet ainoastaan oikeushenkilöiden käyttöön, koska yrittäjien taloudelliset vaikeudet voidaan ratkaista tehokkaasti paitsi ennaltaehkäisevillä uudelleenjärjestelymenettelyillä myös menettelyillä, joiden avulla veloista voi vapautua, tai sopimuksiin perustuvilla epävirallisilla uudelleenjärjestelyillä. Jos saman tyyppisillä yhteisöillä on erilainen oikeudellinen asema sellaisten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä, joilla on erilaisia oikeusjärjestelmiä, kyseisten jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa yhtä yhdenmukaista järjestelmää tällaisin yhteisöihin. Tässä direktiivissä säädettyjen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet eivät saisi vaikuttaa velalliseen kohdistuviin työeläkejärjestelmistä johtuviin saataviin ja oikeuksiin, jos kyseiset saatavat ja oikeudet ovat kertyneet ennen uudelleenjärjestelyä.
- (21) Kuluttajien ylivelkaantuneisuus on suuri taloudellinen ja sosiaalinen huolenaihe, joka liittyy läheisesti velkataakan vähentämiseen. Usein ei myöskään ole mahdollista erottaa selkeästi toisistaan velkoja, joita yrittäjille on kertynyt heidän harjoittaessaan elinkeino- tai liiketoimintaansa, käsiteollisuutta tai ammattitoimintaa, ja velkoja, joita heille on kertynyt muusta toiminnasta. Yrittäjät eivät voisi tehokkaasti hyötyä uudesta mahdollisuudesta, jos heidän olisi käytävä läpi erilliset menettelyt, joissa olisi erilaiset pääsyydellytykset ja veloistavapautumisajat, voidakseen vapautua liiketoimintaansa liittyvistä veloista ja muista kuin liiketoimintaan liittyvistä veloista. Kyseisistä syistä jäsenvaltioiden olisi suotavaa soveltaa tämän direktiivin veloistavapautumista koskevia säännöksiä mahdollisimman pian myös kuluttajiin, vaikka tässä direktiivissä ei vahvistetakaan kuluttajien ylivelkaantuneisuutta koskevia sitovia sääntöjä.
- (22) Mitä varhaisemmassa vaiheessa velallinen voi havaita olevansa taloudellisissa vaikeuksissa ja ryhtyä tarvittaviin toimiin, sitä todennäköisemmin uhkaava maksukyvyttömyys voidaan välttää tai, jos kyseessä on yritys, jonka elinkelpoisuus on pysyvästi heikentynyt, sitä paremmin ja tehokkaammin likvidaatiomenettely voidaan toteuttaa. Sen vuoksi olisi laadittava selkeät, ajantasaiset, tiiviit ja helpotajuiset tiedot käytettävissä olevista ennaltaehkäisevistä uudelleenjärjestelymenettelyistä ja otettava käyttöön yksi tai useampi varhaisvaroituskäsitelmä, jotta taloudellisiin vaikeuksiin joutuvia velallisia voidaan kannustaa toteuttamaan toimia varhaisessa vaiheessa. Varoituskäsitelmien kaltaiset varhaisvaroituskäsitelmät, jotka ilmoittavat, jos velallinen ei ole suorittanut tiettyntyyppisiä maksuja, voitaisiin käynnistää esimerkiksi silloin, jos verot tai sosiaaliturvamaksut on jätetty maksamatta. Joko jäsenvaltiot tai yksityiset yhteisöt voisivat kehittää tällaiset välineet, kunhan kyseinen tavoite saavutetaan. Jäsenvaltioiden olisi saatettava tieto varhaisvaroituskäsitelmistä saataville verkkoon, esimerkiksi sille tarkoitettulla verkkosivustolla tai -sivulla. Jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa varhaisvaroituskäsitelmät yrityksen kokoon ja vahvistaa erityisiä suuryritysten ja konsernien varhaisvaroituskäsitelmistä koskevia säännöksiä, joissa otetaan huomioon niiden erityispiirteet. Tässä direktiivissä ei olisi säädettävä jäsenvaltion korvausvastuusta, joka koskisi tällaisten varhaisvaroituskäsitelmien perusteella käynnistetyistä uudelleenjärjestelymenettelyistä mahdollisesti aiheutuneita vahinkoja.
- (23) Pyrkinessään lisäämään tukea työntekijöille ja heidän edustajilleen jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että työntekijöiden edustajat saavat asianmukaiset ja ajantasaiset tiedot varhaisvaroituskäsitelmien saatavuudesta, ja niiden olisi voitava myös avustaa työntekijöiden edustajia velallisen taloudellisen tilanteen arvioimisessa.
- (24) Uudelleenjärjestelypuitteiden olisi oltava velallisten käytettävissä, mukaan luettuina oikeushenkilöt ja, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, luonnolliset henkilöt ja konsernit, jotta ne voivat puuttua taloudellisiin vaikeuksiinsa varhaisessa vaiheessa, kun on vielä todennäköistä, että maksukyvyttömyys voidaan välttää ja liiketoiminnan elinkelpoisuus voidaan varmistaa. Uudelleenjärjestelypuitteiden pitäisi olla käytettävissä, ennen kuin velallisesta tulee kansallisen lainsäädännön mukaan maksukyvytön eli ennen kuin velallinen täyttää kansallisessa lainsäädännössä säädetyt sellaisen velallisen kaikkia velkoja koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen edellytykset, jossa velallisen on yleensä luovuttava omaisuudestaan kokonaan ja jossa määrätään selvittäjä. Jotta voidaan välttää uudelleenjärjestelyjen puitteiden väärinkäyttö, velallisen taloudellisten vaikeuksien olisi oltava sellaisia, että ne johtavat todennäköisesti maksukyvyttömyyteen, ja uudelleenjärjestelyohjelman olisi voitava estää velallisen maksukyvyttömyys ja varmistaa liiketoiminnan elinkelpoisuus.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, kuuluvatko saatavat, jotka eräänntyvät tai syntyvät sen jälkeen, kun ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista koskeva hakemus on jätetty tai menettely on aloitettu, ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen piiriin. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, vaikuttaako yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen saatavista kertyvään korkoon.

- (26) Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön elinkelpoisuudesta edellytyksenä pääsyyllä tässä direktiivissä säädettyyn ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelymenettelyyn. Tällainen testi olisi suoritettava niin, ettei siitä aiheudu vahinkoa velallisen omaisuudelle, mikä voisi tapahtua muun muassa yksittäisten täytäntöönpanotoimien väliaikaisen keskeytyksen myöntämisellä tai testin suorittamisella ilman aiheetonta viivytystä. Vahingon välttämisen edellytyksen ei kuitenkaan olisi estettävä jäsenvaltioita vaatimasta, että velalliset osoittavat elinkelpoisuutensa omalla kustannuksellaan.
- (27) Se, että jäsenvaltio voi rajoittaa uudelleenjärjestelyjen puitteisiin pääsyä niiden velallisten osalta, jotka ovat saaneet tuomion kirjanpitovelvoitteiden vakavasta rikkomisesta, ei saisi estää jäsenvaltioita rajoittamasta ennaltaehkäiseviin uudelleenjärjestelypuitteisiin pääsyä velallisilta, joiden kirjanpito on siinä määrin epätäydellistä tai puutteellista, että velallisten liiketoiminnan ja taloudellisen tilanteen todentaminen on mahdotonta.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi voitava ulottaa tässä direktiivissä säädetyt ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet kattamaan tilanteet, joissa velallisella on muita kuin taloudellisia vaikeuksia, edellyttäen että tällaiset vaikeudet voivat tosiasiallisesti ja vakavasti uhata velallisen tämänhetkistä tai tulevaa kykyä maksaa velkansa niiden erääntyessä. Tällaisen uhan määrittämisessä merkityksellinen ajanjakso saattaa käsittää useita kuukausia tai olla tätäkin pidempi sellaisten tapausten selville saamiseksi, joissa velallisella on sellaisia muita kuin taloudellisia vaikeuksia, jotka uhkaavat velallisen liiketoiminnan jatkamista ja keskipitkällä aikavälillä velallisen likviditeettiä. Näin saattaa olla esimerkiksi silloin, kun velallinen on menettänyt sille olennaisen tärkeän sopimuksen.
- (29) Jotta voitaisiin edistää tehokkuutta ja vähentää viiveitä ja kustannuksia, kansallisten ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden olisi sisällettävä joustavia menettelyjä. Jos tämä direktiivi pannaan täytäntöön uudelleenjärjestelyjen puitteisiin sisältyvissä useammassa kuin yhdessä menettelyssä, velallisella pitäisi olla käytössään kaikki ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä koskevat oikeudet ja takeet, joista tässä direktiivissä säädetään tehokkaan uudelleenjärjestelyn saavuttamiseksi. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on kyse tässä direktiivissä säädetyistä lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten pakollisesta osallistumisesta, jäsenvaltioiden olisi voitava rajata tällaisten viranomaisten osallistuminen tilanteisiin, joissa se on tarpeen ja oikeasuhteista, ottaen muun muassa huomioon velallisten ja asianosaisten osapuolten oikeuksien ja etujen suojaamistavoite sekä menettelyjen viiveiden ja kustannusten vähentämistavoite. Jos velkojat tai työntekijöiden edustajat voivat kansallisen lainsäädännön mukaan aloittaa uudelleenjärjestelymenettelyn ja jos velallinen on mikro- tai pk-yritys, jäsenvaltioiden olisi asetettava menettelyn aloittamisen edellytykseksi velallisen suostumus, ja niiden olisi voitava pystyä laajentamaan tämä vaatimus koskemaan myös velallisia, jotka ovat suuryrityksiä.
- (30) Jotta voitaisiin välttää tarpeettomat kustannukset, ottaa huomioon ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelyn varhainen luonne ja kannustaa velallisia hakemaan ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelyyn taloudellisten vaikeuksiensa alkuvaiheessa, velallisten omaisuuserien ja päivittäisen liiketoiminnan olisi lähtökohtaisesti jätävä velallisten määräysvaltaan. Uudelleenjärjestelyselvittäjän määräämisen joko valvomaan velallisen toimintaa tai ottamaan osittain määräysvaltaansa päivittäinen liiketoiminta ei pitäisi olla pakollista kaikissa tapauksissa, vaan se olisi tehtävä tapauskohtaisesti asian olosuhteiden tai velallisen erityistarpeiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määrittää, että uudelleenjärjestelyselvittäjän määrääminen on aina tarpeen tietyissä olosuhteissa, kuten silloin, kun velallisen hyväksi on hyväksytty yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleinen keskeyttäminen, kun uudelleenjärjestelyohjelma on tarpeen vahvistaa pakottamalla ohjelmaa vastustaneet velkojaryhmät uudelleenjärjestelyyn, kun uudelleenjärjestelyohjelma sisältää työntekijöiden oikeuksiin vaikuttavia toimenpiteitä tai kun velallinen tai velallisen johto on toiminut liikesuhteissaan rikollisesti, vilpillisesti tai vahingollisesti.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin säädettävä, että uudelleenjärjestelyselvittäjän määrääminen on pakollista osapuolten avustamiseksi uudelleenjärjestelyohjelman laatimisessa ja neuvottelemisessa, kun lainkäyttö- tai hallintoviranomainen myöntää velalliselle yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleisen keskeyttämisen, edellyttäen, että tällaisessa tapauksessa selvittäjää tarvitaan turvaamaan osapuolten edut, kun lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelma pakottamalla eri mieltä olevat velkojaryhmät uudelleenjärjestelyyn, kun velallinen on sitä pyytänyt tai kun velkojien enemmistö pyytää sitä, edellyttäen, että velkojat huolehtivat selvittäjän kustannuksista.

- (32) Velallisen olisi voitava hyötyä joko lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen myöntämästä tai lain nojalla myönnetystä yksittäisten täytäntöönpanotoimien määräaikaisesta keskeyttämisestä, jonka tarkoituksena on tukea uudelleenjärjestelyohjelmasta käytäviä neuvotteluja, jotta velallinen voi jatkaa toimintaansa tai ainakin säilyttää omaisuutensa arvon neuvottelujen ajan. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, keskeyttämistä olisi voitava soveltaa myös ulkopuolisten vakuudenantajien, kuten takaajien ja pantin antajien, eduksi. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat kieltäytyä myöntämästä yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, jos keskeyttäminen ei ole välttämätöntä tai jos sillä ei saavutettaisi neuvottelujen tukemisen tavoitetta. Kieltäytymisperusteisiin saattaisi kuulua se, että vaadittujen velkojien enemmistöjen kannatus puuttuu tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, ettei velallinen tosiasiaa pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.
- (33) Menettelyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön kumottavissa olevia oletettavia keskeyttämisen kieltäytymisperusteiden olemassaolosta esimerkiksi silloin, kun velallinen toimii sellaiselle velalliselle tyypillisellä tavalla, joka ei pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä eli ei esimerkiksi hoida työntekijöihin, verotukseen tai sosiaaliturvaan liittyviä velvollisuuksiaan, tai kun velallinen tai yrityksen nykyinen johto on syllistynyt talousrikokseen, minkä perusteella voidaan olettaa, ettei velkojien enemmistö kannattaisi neuvottelujen aloittamista.
- (34) Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen voisi olla yleinen siten, että se koskee kaikkia velkojia, tai se voisi koskea vain joitakin yksittäisiä velkojia tai velkojaryhmiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava tarkkaan määritellyissä olosuhteissa jättää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen ulkopuolelle tietyt saatavat tai saatavien tyypit, kuten saatavat, joiden vakuutena on omaisuuseriä, joiden poistaminen ei vaarantaisi liiketoiminnan uudelleenjärjestelyä, tai sellaisten velkojien saatavat, joille yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen aiheuttaisi kohtuutonta haittaa esimerkiksi aiheuttamalla korvauksettomia tappiota tai alentamalla vakuuden arvoa.
- (35) Jotta voitaisiin saada aikaan tasapaino velallisen ja velkojien oikeuksien välille, yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen olisi kestävä enintään neljä kuukautta. Monimutkaiset uudelleenjärjestelyt saattavat kuitenkin vaatia enemmän aikaa. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi tällaisissa tapauksissa pidentää keskeyttämisen alkuperäistä kestoja. Jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen ei tee päätöstä keskeyttämisen jatkamisesta ennen sen päättämistä, keskeyttämisen vaikutuksen olisi lakettava keskeyttämisen voimassaolon päättyessä. Oikeusvarmuuden vuoksi keskeyttämisen kokonaiskesto olisi rajoitettava kahteentoista kuukauteen. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää määrittelemättömän ajan voimassa olevasta keskeyttämisestä, jos velallisesta tulee maksukyvytön kansallisen lainsäädännön nojalla. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, sovelletaanko tämän direktiivin mukaisia määräaikoja lyhyeen väliaikaiseen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseen, joka kestää siihen saakka, kunnes lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteisiin pääsystä.
- (36) Jotta voitaisiin varmistaa, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisestä ei aiheudu velkojille tarpeetonta vahinkoa, jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat lopettaa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen, jos se ei enää täytä neuvottelujen tukemisen tavoitetta esimerkiksi tilanteessa, jossa ilmenee, ettei vaadittu velkojien enemmistö kannata neuvottelujen jatkamista. Keskeyttämistä ei myöskään olisi jatkettava, jos se aiheuttaa velkojille kohtuutonta haittaa, jos jäsenvaltiot säätävät tällaisesta mahdollisuudesta. Olisi sallittava se, että jäsenvaltiot rajaavat mahdollisuuden lopettaa keskeyttäminen tilanteisiin, joissa velkojilla ei ole ollut mahdollisuutta tulla kuulluiksi ennen keskeyttämisen voimaantumista tai sen jatkamista. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös säätää vähimmäisajasta, jonka kuluessa keskeyttämistä ei voida lopettaa. Sen selvittämiseksi, aiheuttaako keskeyttäminen velkojille kohtuutonta haittaa, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava ottaa huomioon se, turvaisiko keskeyttäminen velallisen omaisuuden kokonaisarvon, ja se, toimiiko velallinen vilpillisessä mielessä tai vahingonaiheuttamistarkoituksessa tai yleensä vastoin velkojien oikeutettuja odotuksia.

- (37) Tämä direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu säännökset korvauksista tai takauksista velkojille, joiden vakuuden arvo todennäköisesti alenee keskeyttämisen aikana. Keskeyttämisen katsottaisiin aiheuttavan yksittäiselle velkojalle tai velkojaryhmälle kohtuutonta haittaa esimerkiksi, jos niiden saatavat joutuisivat keskeyttämisen seurauksena selvästi huonompaan asemaan kuin siinä tapauksessa, että sitä ei sovellettaisi, tai jos tietty velkoja joutuisi epäedullisempaan asemaan kuin muut vastaavassa tilanteessa olevat velkojat. Jäsenvaltiot voisivat säätää, että aina kun keskeyttämisen todetaan aiheuttavan yhdelle tai useammalle velkojalle tai yhdelle tai useammalle velkojaryhmälle kohtuutonta haittaa, se voidaan lopettaa näiden velkojien tai velkojaryhmien taikka kaikkien velkojien osalta. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, kuka voi pyytää keskeyttämisen lopettamista.
- (38) Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisestä olisi myös seurattava, että keskeytetään velallisen velvollisuus hakea maksukyvyttömyysmenettelyyn, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, tai velkojan pyynnöstä tapahtuva maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen. Maksukyvyttömyysmenettelyjen, joita rajataan lainsäädännössä siten, että niiden ainoana mahdollisena tuloksena on velallisen likvidatio, lisäksi tällaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin olisi kuuluttava myös menettelyt, jotka voisivat johtaa velallisen uudelleenjärjestelyyn. Velkojien pyynnöstä tapahtuva maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen olisi voitava keskeyttää paitsi silloin, kun jäsenvaltio on säätänyt kaikkia velkoja koskevasta yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleisestä keskeyttämisestä, myös silloin, kun jäsenvaltiot ovat säätäneet, että mahdollisuus keskeyttää yksittäiset täytäntöönpanotoimet koskee vain tiettyä määrää velkoja. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että maksukyvyttömyysmenettely voidaan aloittaa sellaisen viranomaisen pyynnöstä, joka ei toimi velkojan ominaisuudessa, vaan yleisen edun mukaisesti, kuten syyttäjä.
- (39) Tässä direktiivissä ei olisi estettävä sitä, että velalliset voivat tavanomaisen liiketoimintansa puitteissa maksaa sellaisten velkojien saatavat, joihin täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen ei vaikuta, ja sellaisille velkojille, joihin se vaikuttaa, ne saatavat, jotka syntyvät yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen aikana. Sen varmistamiseksi, että velkojat, joiden saatavat syntyivät ennen uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista tai yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, eivät painosta velallista maksamaan kyseisiä saatavia, joita muutoin leikattaisiin uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamisen kautta, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää kyseisiä saatavia koskevan velallisen maksuvelvoitteen lykkäämisestä.
- (40) Kun velallinen joutuu maksukyvyttömyysmenettelyyn, joillakin tavaroiden tai palvelujen toimittajilla voi olla niin sanottujen *ipso facto* -lausekkeiden mukainen sopimukseen perustuva oikeus irtisanoa toimitussopimus yksinomaan maksukyvyttömyyden perusteella, vaikka velallinen on täyttänyt velvoitteensa asianmukaisesti. *Ipsa facto* -lausekkeet voisivat tulla sovellettaviksi, kun velallinen hakee ennalta ehkäisevää uudelleenjärjestelytoimenpiteitä. Jos tällaisiin lausekkeisiin vedotaan silloin, kun velallinen vasta neuvottelee uudelleenjärjestelyohjelmasta tai pyytää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, tai minkä tahansa muun täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseen liittyvän toimen yhteydessä, ennenaikainen irtisanominen voi vaikuttaa kielteisesti velallisen liiketoimintaan ja sen pelastamismahdollisuuksiin. Tällaisissa tapauksissa on tärkeää säätää, että velkojilla ei ole mahdollisuutta vedota *ipso facto* -lausekkeisiin, joissa viitataan uudelleenjärjestelyohjelmaa koskeviin neuvotteluihin tai täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseen tai mihinkään muuhun vastaavaan tapahtumaan, joka liittyy keskeyttämiseen.
- (41) Sopimusten ennenaikainen irtisanominen voi vaarantaa yrityksen liiketoiminnan jatkuvuuden uudelleenjärjestelyä koskevien neuvottelujen aikana, varsinkin silloin kun on kyse keskeisten perustarvikkeiden, kuten kaasun, sähkön ja veden sekä televiestintä- ja korttimaksupalvelujen, toimitusta koskevista sopimuksista. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen piiriin kuuluvat velkojat, joiden saatavat syntyivät ennen keskeyttämisen voimaantuloa ja joiden saatavia velallinen ei ole maksanut, eivät saa keskeyttämisen aikana pidättyä täyttämättä oleviin sopimuksiin perustuvista suorituksista tai irtisanoa, nopeuttaa tai millään muulla tavoin muuttaa tällaisia sopimuksia, edellyttäen että velallinen noudattaa velvollisuuksiaan, jotka perustuvat tällaisiin keskeyttämisen aikana erääntyviin sopimuksiin. Täyttämättä olevia sopimuksia ovat esimerkiksi vuokra- tai lisenssisopimukset, pitkäaikaiset toimitussopimukset ja franchisingopimukset.
- (42) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelman sisällön vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava edellyttää, että uudelleenjärjestelyohjelmassa annetaan sellaisia lisäselvennyksiä esimerkiksi perusteista, joiden mukaisesti velkojat on ryhmitelty, jotka voivat olla merkityksellisiä tilanteissa, joissa velka on vain osittain vakuudellinen. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava vaatimaan asiantuntijalausuntoa ohjelmassa ilmoitettavasta varojen arvosta.

- (43) Velkojilla, joihin uudelleenjärjestelyohjelma vaikuttaa, työntekijät mukaan lukien, ja kansallisen lainsäädännön niin salliessa myös oman pääoman haltijoilla olisi oltava oikeus äänestää uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisestä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää rajoitetuista poikkeuksista tähän sääntöön. Osapuolilla, joihin uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta, ei pitäisi olla oikeutta äänestää siitä, eikä niiden tukea pitäisi edellyttää minkään ohjelman hyväksymistä varten. Työntekijöiden olisi kuuluttava asianosaisten osapuolten käsitteeseen vain velkojien ominaisuudessa. Näin ollen, jos jäsenvaltiot päättävät jättää ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden ulkopuolelle työntekijöiden saatavat, työntekijöitä ei olisi pidettävä asianomaisina osapuolina. Äänestys uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisestä voitaisiin toteuttaa joko virallisella äänestysmenettelyllä tai kuulemalla asianosaisia osapuolia, joista vaaditun enemmistön on hyväksyttävä uudelleenjärjestelyohjelma. Silloin kun äänestys tapahtuu vaaditun enemmistön antaman hyväksynnän muodossa, niille asianosaisille osapuolille, jotka eivät olleet osallisina hyväksynnässä, voitaisiin kuitenkin antaa mahdollisuus liittyä uudelleenjärjestelyohjelmaan.
- (44) Jotta voidaan varmistaa, että olennaisilta osin samanlaisia oikeuksia kohdellaan yhdenmukaisesti ja että uudelleenjärjestelyohjelmat voidaan hyväksyä aiheuttamatta asianosaisten osapuolten oikeuksille kohtuutonta haittaa, eri asianosaisten osapuolten saatavat olisi käsiteltävä erillisissä ryhmissä, jotka vastaavat kansallisen lainsäädännön mukaisia ryhmien muodostamiskriteerejä. Ryhmien muodostaminen tarkoittaa asianosaisten osapuolten ryhmittelyä siten, että hyväksyttävässä ohjelmassa asianosaisten osapuolten saatavat ja edut jaotellaan niihin liittyvien asianosaisten osapuolten oikeuksien ja etuoikeusaseman perusteella. Vähintäänkin vakuudellisten ja vakuudettomien velkojien saatavat olisi aina käsiteltävä erillisissä ryhmissä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava edellyttää, että muodostetaan enemmän kuin kaksi velkojaryhmää, mukaan lukien vakuudettomien ja vakuudellisten velkojien eri ryhmät ja velkojaryhmät, joiden saatavat ovat huonommassa etuoikeusasemassa. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös käsitellä eri ryhmissä sen tyyppiset velkojat, joiden edut eivät ole riittävän yhtenevät, kuten vero- tai sosiaaliturvaviranomaiset. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että vakuudelliset saatavat voidaan jakaa vakuuksien arvostuksen perusteella vakuudellisiin ja vakuudettomiin osiin. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vahvistaa erityiset säännöt, joilla tuetaan ryhmien muodostamista silloin, kun siitä olisi hyötyä velkojille, jotka eivät hajauta sijoituksiaan tai jotka muutoin ovat muita haavoittuvammassa asemassa, kuten työntekijöille tai pienille tavarain tai palvelujen toimittajille.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että velalliset, jotka ovat mikro- ja pk-yrityksiä, voidaan suhteellisen yksinkertaisen pääomarakenteensa johdosta vapauttaa velvollisuudesta käsitellä asianosaisia osapuolia eri ryhmissä. Jos mikro- ja pk-yritykset ovat päättäneet luoda ainoastaan yhden äänestysryhmän ja kyseinen ryhmä äänestää ohjelmaa vastaan, velallisten olisi voitava tämän direktiivin yleisten periaatteiden mukaan toimittaa uusi ohjelma.
- (46) Jäsenvaltioiden olisi joka tapauksessa varmistettava, että ryhmien muodostamisen kannalta erityisen merkittäviä seikkoja, kuten toisiinsa sidossuhteessa olevien osapuolten saatavat, käsitellään niiden kansallisessa lainsäädännössä asianmukaisella tavalla ja että niiden kansallisessa lainsäädännössä on säännöt, joita sovelletaan ehdollisiin ja riitautettuihin saataviin. Jäsenvaltioiden olisi voitava säännellä sitä, miten riitautetut saatavat on määrä käsitellä äänioikeuksien jakamisen näkökulmasta. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi tutkittava ryhmien muodostus, myös niiden velkojien valinta, joihin ohjelma vaikuttaa, silloin kun uudelleenjärjestelyohjelma toimitetaan vahvistettavaksi. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että tällainen viranomaisen voi tutkia ryhmien muodostuksen jo aiemmin, jos ohjelman ehdottaja pyytää sen vahvistamista tai neuvoja etukäteen.
- (47) Kansallisessa lainsäädännössä olisi määriteltävä vaaditut enemmistöt, jotka vaaditaan sen varmistamiseksi, ettei eri ryhmien asianosaisten osapuolten vähemmistö pysty estämään sellaisen uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä, joka ei epäoikeudenmukaisesti heikennä niiden oikeuksia ja etuja. Monissa tapauksissa varhainen uudelleenjärjestely ei olisi mahdollinen ilman enemmistösääntöä, joka sitoo eri mieltä olevia vakuudellisia velkojia, esimerkiksi silloin kun yritys tarvitsee taloudellista uudelleenjärjestelyä mutta on muutoin elinkelpoinen. Jotta voidaan varmistaa, että osapuolet voivat ottaa kantaa uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymiseen sen mukaan, mikä on niiden panostus yrityksessä, vaaditun enemmistön olisi määräydyttävä kuhunkin ryhmään kuuluvien velkojien saatavien tai oman pääoman haltijoiden etujen arvon perusteella. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava edellyttää, että ohjelmaa kannattaa asianosaisten osapuolten lukumäärän perusteella laskettava enemmistö kussakin ryhmässä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa säännöt sellaisten äänioikeutettujen asianosaisten osapuolten osalta, jotka eivät käytä kyseistä oikeutta asianmukaisella tavalla tai jotka eivät ole edustettuina, kuten säännöt, joiden mukaan nämä asianosaiset osapuolet voitaisiin ottaa huomioon osallistumiskynnyksen määrittelyssä tai enemmistön laskennassa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää äänestyksen osallistumiskynnyksestä.

- (48) Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelma, jotta voidaan varmistaa, että velkojien oikeuksien tai pääoman haltijoiden etujen kaventaminen on oikeassa suhteessa uudelleenjärjestelyn tuomaan hyötyyn ja että niillä on käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot. Vahvistus on erityisen tarpeellinen silloin, kun asianosaiset osapuolet ovat eri mieltä, uudelleenjärjestelyohjelma sisältää määräyksiä uudesta rahoituksesta tai ohjelman johdosta yli 25 prosenttia työvoimasta menettää työpaikkansa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistus tarvitaan myös muissa tapauksissa. Ohjelma, jonka johdosta yli 25 prosenttia työvoimasta menettää työpaikkansa, olisi vahvistettava vain, jos ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan toteuttaa suoraan työsopimuksiin vaikuttavia toimenpiteitä.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat hylätä uudelleenjärjestelyohjelman, jos sen on todettu heikentävän sitä vastustavien velkojien tai oman pääoman haltijoiden oikeuksia joko alle tason, jonka ne kohtuudella voisivat olettaa saavansa siinä tapauksessa, että velallisen liiketoiminta likvidoitaisiin joko osina tai myymällä se toimintaa jatkavana yrityksenä kunkin velallisen erityisolosuhteista riippuen, tai alle tason, jonka ne kohtuudella voisivat olettaa saavansa seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvisteta. Jos ohjelma vahvistetaan eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamisella, olisi kuitenkin viitattava kyseisessä skenaariossa käytettävään suojamekanismiin. Jos jäsenvaltiot päättävät toteuttaa velallisen arvonmäärityksen toimivana yrityksenä, toimivan yrityksen arvossa (going concern -arvo) olisi otettava huomioon velallisen liiketoiminta pitkällä aikavälillä, toisin kuin likvidaatioarvoa määritettäessä. Toimivan yrityksen arvo on pääsääntöisesti suurempi kuin likvidaatioarvo, koska se perustuu oletukselle siitä, että yritys jatkaa toimintaansa mahdollisimman vähin häiriöin, säilyttää näin velkojien, osakkeenomistajien ja asiakkaiden luottamuksen, tuottaa edelleen tuloja, ja rajoittaa työntekijöihin kohdistuvia vaikutuksia.
- (50) Vaikka lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi tutkittava velkojien etua koskevan testin täyttyminen ainoastaan, jos uudelleenjärjestelyohjelma riitautetaan sillä perusteella, että arvonmääritystä ei tarvitsisi tehdä jokaisessa tapauksessa, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että muiden vahvistamisen edellytysten täyttyminen voidaan tutkia viran puolesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti lisätä muita edellytyksiä, joiden on täyttyvä, jotta uudelleenjärjestelyohjelma voidaan vahvistaa, kuten oman pääoman haltijoiden riittävä suojaaminen. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava kieltäytyä vahvistamasta sellaisia uudelleenjärjestelyohjelmia, joiden perusteella ei voida kohtuudella odottaa, että vältetään velallisen maksukyvyttömyys tai että liiketoiminnan elinkelpoisuus varmistetaan. Jäsenvaltioilta ei kuitenkaan olisi edellytettävä sen varmistamista, että tällainen arviointi suoritetaan viran puolesta.
- (51) Yksi uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamisen edellytyksistä olisi oltava, että siitä ilmoitetaan kaikille asianosaisille osapuolille. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää ilmoituksen muoto, yksilöidä ajankohta, jolloin se on tehtävä, ja vahvistaa säännöksiä tuntemattomien saatavien käsittelystä ilmoittamisen osalta. Niiden olisi voitava säätää, että uudelleenjärjestelyohjelmasta on ilmoitettava myös muille kuin asianosaisille osapuolille.
- (52) Velkojien etua koskevan testin läpäisemisen olisi katsottava tarkoittavan, että yksikään eri mieltä oleva velkoja ei joudu uudelleenjärjestelyohjelman seurauksena huonompaan asemaan kuin joko siinä tapauksessa, että yritys likvidoitaisiin osina tai myymällä se toimintaa jatkavana yrityksenä, tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvistettaisi. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita jompikumpi kyseisistä vertailukohdista, kun ne täytäntöönpanevat velkojien etua koskevan testin kansallisessa lainsäädännössä. Testiä olisi joka tapauksessa sovellettava silloin, kun ohjelma on vahvistettava, jotta se voi sitoa eri mieltä olevia velkojia tai, tapauksen mukaan, eri mieltä olevia velkojaryhmiä. Jos julkisilla institutionaalisilla velkojilla on kansallisen lainsäädännön mukaan etuoikeutettu asema, jäsenvaltiot voisivat säätää, että ohjelmassa ei voida määrätä näiden velkojien saatavien peruuttamisesta kokonaan tai osittain.
- (53) Vaikka uudelleenjärjestelyohjelma olisi hyväksyttävä aina, jos sitä kannattaa vaadittu enemmistö kussakin sellaisessa ryhmässä, johon se vaikuttaa, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi silti voitava velallisen ehdotuksesta tai sen suostumuksella vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelma, jolla ei ole takanaan vaadittua enemmistöä kussakin asianomaisessa ryhmässä. Jäsenvaltioiden olisi voitava oikeushenkilön tapauksessa päättää, pidetäänkö velallisena uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä tai vahvistamista varten oikeushenkilön johtokuntaa vai osakkeenomistajien tai oman pääoman haltijoiden tiettyä enemmistöä. Jotta ohjelma tulisi vahvistetuksi pakotettaessa eri mieltä olevia velkojaryhmiä uudelleenjärjestelyyn, sen olisi saatava asianosaisten osapuolten äänestysryhmien enemmistön kannatus. Ainakin yhden näistä ryhmistä olisi koostuttava vakuudellisista velkojista tai oltava maksusaantijärjestyksessä tavallisten vakuudettomien velkojien edellä.

- (54) Olisi oltava mahdollista, että jos äänestysryhmien enemmistö ei kannata uudelleenjärjestelyohjelmaa, ohjelma voidaan silti vahvistaa, jos sitä kannattaa ainakin yksi sellainen velkojaryhmä, johon ohjelma vaikuttaa tai vaikuttaa kielteisesti ja joka velallisen toimivan yrityksen arvoon määrittämisen perusteella saa maksuja tai säilyttää etuja, tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, jonka voidaan kohtuudella olettaa saavan maksuja tai säilyttävän etuja, jos kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelletaan likvidaatiomenettelyyn liittyvää tavanomaista maksunsaantijärjestystä. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden olisi voitava lisätä niiden ryhmien määrää, joiden on hyväksyttävä ohjelma. Niiden ei kuitenkaan tarvitse välttämättä vaatia, että kaikkien kyseisten ryhmien olisi saatava kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksuja tai säilytettävä etuja arvostettaessa velallinen toimintaa jatkavana yrityksenä. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan olisi edellytettävä kaikkien ryhmien suostumusta. Näin ollen jos velkojaryhmiä on ainoastaan kaksi, vähintään yhden ryhmän suostumus olisi katsottava riittäväksi, jos muut edellytykset eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamiselle täyttyvät. Kielteinen vaikutus velkojiin olisi tulkittava niin, että velkojien saatavien arvo alenee.
- (55) Kun jäsenvaltiot käyttävät eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamista, niiden olisi varmistettava, ettei ehdotettu ohjelma aiheuta kohtuutonta haittaa eri mieltä oleville asianosaisten velkojien ryhmille, ja jäsenvaltioiden olisi tarjottava näille eri mieltä oleville ryhmille riittävä suoja. Jäsenvaltioiden olisi voitava suojata eri mieltä olevaa asianosaisten velkojien ryhmää varmistamalla, että sitä kohdellaan vähintään yhtä suotuisasti kuin mitä tahansa muuta samassa etuoikeusasemassa olevaa ryhmää ja suotuisammin kuin etuoikeussemaltaan heikompia ryhmiä. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voisivat suojata eri mieltä olevaa velkojaryhmää varmistamalla, että tällaisen eri mieltä olevan velkojaryhmän saatavat maksetaan täysimääräisesti, jos etuoikeussemaltaan heikompi ryhmä saa suorituksia tai säilyttää etuja uudelleenjärjestelyohjelmassa, jäljempänä 'ehdotonta etuoikeutta koskeva sääntö'. Jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavaltaa niiden pannesaa täytäntöön täysimääräisen maksun käsitettä, mukaan luettuina maksun ajankohta, kunhan saatavan pääoma ja vakuudellisten velkojien tapauksessa vakuuden arvo on suojattu. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää myös vastaavista tavoista, joilla alkuperäinen saatava voitaisiin suorittaa täysimääräisesti.
- (56) Jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa ehdotonta etuoikeutta koskevasta säännöstä esimerkiksi silloin, kun pidetään oikeudenmukaisena, että oman pääoman haltijat säilyttävät tiettyjä etuja ohjelmaa toteutettaessa, vaikka maksunsaantijärjestyksessä ylempänä oleva ryhmä joutuu hyväksymään saataviensa leikkaamisen, tai että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä koskevan säännöksen soveltamisalaan kuuluville olennaisten tavaroiden tai palvelujen toimittajille maksetaan ennen maksunsaantijärjestyksessä niitä edellä olevia velkojaryhmiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita, kumman edellä mainituista suojamekanismeista ne ottavat käyttöön.
- (57) Samalla kun olisi suojattava osakkeenomistajien ja muiden oman pääoman haltijoiden oikeutettuja etuja, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, etteivät ne voi kohtuuttomasti estää sellaisen uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä, jonka avulla voitaisiin palauttaa velallisen elinkelpoisuus. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää eri keinoja kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, esimerkiksi evätä oman pääoman haltijoilta oikeuden äänestää uudelleenjärjestelyohjelmasta ja päättää, ettei uudelleenjärjestelyohjelman hyväksyminen riipu sellaisten oman pääoman haltijoiden hyväksynnästä, jotka yrityksen arvonmäärityksen perusteella eivät saisi mitään maksuja tai muuta korvausta, jos sovellettaisiin likvidaatioon liittyvää tavanomaista maksunsaantijärjestystä. Jos oman pääoman haltijoilla on oikeus äänestää uudelleenjärjestelyohjelmasta, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi kuitenkin voitava vahvistaa ohjelma soveltamalla eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamisen sääntöjä siitä huolimatta, että yksi tai useampi oman pääoman haltijoiden ryhmä ei hyväksy sitä. Jäsenvaltioilta, jotka jättävät oman pääoman haltijat ilman äänioikeutta, ei olisi edellytettävä ehdotonta etuoikeutta koskevan säännön soveltamista velkojien ja oman pääoman haltijoiden välisessä suhteessa. Toinen mahdollinen keino varmistaa, että oman pääoman haltijat eivät kohtuuttomasti estä uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä, olisi varmistaa, että uudelleenjärjestelytoimenpiteisiin, jotka vaikuttavat suoraan oman pääoman haltijoiden oikeuksiin ja jotka on tarpeen hyväksyä yhtiöoikeuden mukaan osakkeenomistajien yhtiökokouksessa, ei sovelleta kohtuuttoman korkeita enemmistövaatimuksia, ja että oman pääoman haltijoilla ei ole toimivaltaa sellaisten uudelleenjärjestelytoimenpiteiden osalta, jotka eivät vaikuta suoraan niiden oikeuksiin.
- (58) Oman pääoman haltijat voi olla tarpeen jakaa useampaan ryhmään, jos on olemassa useita erilaisia osakeomistuksia, joihin liittyy erilaisia oikeuksia. Sellaiset mikro- ja pk-yritysten pääoman haltijat, jotka eivät ole pelkkiä sijoittajia vaan yrityksen omistajia ja jotka osallistuvat yrityksen toimintaan myös muulla tavoin, esimerkiksi tarjoamalla liikkeenjohdollista asiantuntemusta, eivät välttämättä olisi kiinnostuneita uudelleenjärjestelystä tällaisissa olosuhteissa. Sen vuoksi eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamisen olisi oltava vapaaehtoista niille velallisille, jotka ovat mikro- ja pk-yrityksiä.
- (59) Uudelleenjärjestelyohjelman täytäntöönpanemiseksi ohjelmassa olisi annettava mikro- ja pk-yritysten oman pääoman haltijoille mahdollisuus avustaa uudelleenjärjestelyssä muuten kuin rahallisesti hyödyntämällä esimerkiksi kokemustaan, mainettaan tai liikesuhteitaan.

- (60) Työntekijöillä olisi oltava ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelymenettelyjen aikana täysimääräinen työlainsäädännön mukainen suoja. Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa varsinkaan niihin työntekijöiden oikeuksiin, jotka taataan neuvoston direktiiveillä 98/59/EY⁽¹²⁾ ja 2001/23/EY⁽¹³⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2002/14/EY⁽¹⁴⁾, 2008/94/EY⁽¹⁵⁾ ja 2009/38/EY⁽¹⁶⁾. Työntekijöille tarkoitettua tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevat velvollisuudet, jotka perustuvat kyseisten direktiivien saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä, pysyvät voimassa sellaisinaan. Tämä koskee myös direktiivin 2002/14/EY mukaista velvollisuutta tiedottaa työntekijöiden edustajille ja kuulla heitä päätöksestä turvautua ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteisiin.
- (61) Työntekijöille ja heidän edustajilleen olisi annettava ehdotettua uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevat tiedot, siltä osin kuin tästä säädetään unionin lainsäädännössä, jotta heillä on mahdollisuus arvioida perusteellisesti mahdollisia eri skenaarioita. Työntekijät ja heidän edustajansa olisi lisäksi otettava mukaan, siltä osin kuin on tarpeen unionin lainsäädännössä säädettyjen kuulemisvelvoitteiden täyttämiseksi. Koska on tarpeen varmistaa työntekijöiden suojelun asianmukainen taso, jäsenvaltioita olisi vaadittava suojaamaan työntekijöiden maksamatta olevat saatavat kaikenlaiselta yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseltä riippumatta siitä, ovatko kyseiset saatavat syntyneet ennen keskeyttämisen myöntämistä vai sen jälkeen. Työntekijöiden maksamatta olevien saatavien täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi sallittava vain niiden määrien ja ajanjaksojen osalta, joilta tällaisten saatavien maksu taataan tehokkaasti vastaavan suuruisena muiden kansallisen lainsäädännön mukaisten keinojen avulla. Jos kansallisessa lainsäädännössä rajoitetaan palkkaturvajärjestelmän vastuuta joko turvan keston tai työntekijöille maksettavan määrän osalta, työntekijöiden olisi voitava hakea vastuun ulkopuolelle jäävien saatavien täytäntöönpanoa työnantajaa vastaan myös keskeyttämisen voimassaoloaikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi voitava sulkea työntekijöiden maksamatta olevat saatavat ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden ulkopuolelle ja säätää niiden suojasta kansallisessa lainsäädännössä.
- (62) Jos uudelleenjärjestelyohjelma edellyttää yrityksen tai liiketoiminnan osan luovutusta, työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvat oikeudet ja erityisesti oikeus palkkasaatavaan olisi turvattava direktiivin 2001/23/EY 3 ja 4 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen direktiivin 5 artiklassa säädettyjen erityissääntöjen soveltamista maksukyvyttömyysmenettelyissä ja erityisesti kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa direktiivillä 2002/14/EY taattuihin oikeuksiin saada tietoa ja tulla kuulluksi muun muassa päätöksistä, jotka todennäköisesti voivat huomattavasti muuttaa työjärjestelyä tai sopimussuhteita, niin että tällaisista päätöksistä voitaisiin päästä yhteisymmärrykseen. Lisäksi työntekijöillä, joiden saataviin uudelleenjärjestelyohjelma vaikuttaa, olisi tämän direktiivin nojalla oltava oikeus äänestää ohjelmasta. Uudelleenjärjestelyohjelmasta äänestettäessä jäsenvaltioiden olisi voitava sijoittaa työntekijät muista velkojen ryhmistä erilliseen ryhmään.
- (63) Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi päätettävä yrityksen arvonmäärittämisestä joko likvidaatiossa tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvistettaisi, vain jos eri mieltä oleva asianosainen osapuoli riitauttaa uudelleenjärjestelyohjelman. Tämän ei pitäisi estää jäsenvaltioita määrittämistä arvoa muussa yhteydessä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällaisen päätöksen olisi kuitenkin voitava muodostua myös siitä, että hyväksytään asiantuntijan toimittama arvonmäärittäminen tai velallisen tai muun osapuolen menettelyn aiemmassa vaiheessa toimittama arvonmäärittäminen. Kun päätös arvonmäärittämisestä suoritamisesta tehdään, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää arvonmäärittämisestä uudelleenjärjestelytapauksissa koskevista erityissääntöistä, jotka ovat yleisestä siviiliprosessioikeudesta erillisiä, sen varmistamiseksi, että arvostus suoritetaan joutuisasti. Mikään tässä direktiivissä ei saisi vaikuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisiin todistustaakkaa koskeviin sääntöihin arvonmäärittämisestä yhteydessä.
- (64) Uudelleenjärjestelyohjelman sitovat vaikutukset olisi rajattava koskemaan niitä asianosaisia osapuolia, jotka osallistuvat ohjelman hyväksymiseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, mitä tarkoitetaan velkojan osallistumisella, myös tilanteissa, joissa velkoja on tuntematon tai saatavia ei ole vielä syntynyt. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava päättää, kuinka toimitaan sellaisten velkojen tapauksessa, joille on ilmoitettu menettelyistä asianmukaisesti mutta jotka eivät ole osallistuneet niihin.

⁽¹²⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16).

⁽¹³⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/94/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteissa (EUVL L 283, 28.10.2008, s. 36).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/38/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (EUVL L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (65) Asianosaisten osapuolten olisi voitava hakea muutosta hallintoviranomaisen uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamisesta tekemään päätökseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös säätää mahdollisuudesta hakea muutosta lainkäyttöviranomaisen uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamisesta tekemään päätökseen. Muutoksenhaun ei kuitenkaan säännönmukaisesti olisi lykättävä eikä näin ollen estettävä uudelleenjärjestelyohjelman täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa ohjelman tuloksellisuus, vähentää epävarmuutta ja välttää aiheettomat viivästykset. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää muutoksenhaun perusteet ja rajoittaa niitä. Jos muutosta haetaan ohjelman vahvistamista koskevaan päätökseen, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa lainkäyttöviranomaisen tehdä alustava päätös tai summaarinen päätös, jolla suojataan ohjelman toteutus ja täytäntöönpano vireillä olevan muutoksenhaun hyväksymisen vaikutuksilta. Jos muutoksenhaku hyväksytään, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava harkita, että vaihtoehtona ohjelman täytäntöönpanon kumoamiselle ohjelmaa voitaisiin muuttaa, jos jäsenvaltiot antavat tällaisen mahdollisuuden, ja ohjelma voitaisiin vahvistaa muutoksitta. Osapuolten olisi voitava ehdottaa ohjelmaan muutoksia tai äänestää niistä omasta aloitteestaan tai lainkäyttöviranomaisen pyynnöstä. Jäsenvaltiot voisivat myös säätää osapuolelle, jonka muutoksenhaku on hyväksytty, aiheutuneiden taloudellisten tappioiden korvaamisesta. Jos lainkäyttöviranomainen päättää antaa muutoksenhauille lykkäävän vaikutuksen, kansallisessa lainsäädännössä olisi voitava säätää mahdollisesta uudesta yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisestä tai keskeyttämisen jatkamisesta.
- (66) Uudelleenjärjestelyohjelman onnistuminen riippuu usein siitä, tarjotaanko velalliselle rahoitustukea ensinnäkin yrityksen toiminnan tukemiseen uudelleenjärjestelyä koskevien neuvottelujen aikana ja toiseksi ohjelman toteuttamiseen sen jälkeen, kun se on vahvistettu. Rahoitustuki olisi ymmärrettävä laajassa merkityksessä siten, että se käsittää myös rahan tai kolmannen osapuolen takausten antamisen sekä varasto-, raaka-aine- ja hyödyketoimitukset esimerkiksi siten, että velalliselle myönnetään pidempi maksuaika. Väliaikainen rahoitus ja uusi rahoitus olisi sen vuoksi suojattava takaisinsaantikanteilta, joilla tällainen rahoitus pyritään myöhemmissä maksukyvyttömyysmenettelyissä julistamaan pätemättömäksi, mitätöitävissä olevaksi tai täytäntöönpanokelvottomaksi velkojia vahingoittavana toimenä.
- (67) Kansalliset maksukyvyttömyyslait, joissa säädetään väliaikaista ja uutta rahoitusta koskevien takaisinsaantikanteiden nostamisesta tai siitä, että uusille lainanantajille voidaan määrätä siviili-, hallinto- tai rikosoikeudellisia seuraamuksia sillä perusteella, että ne myöntävät lainaa taloudellisissa vaikeuksissa oleville velallisille, voisivat vaarantaa uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemista ja toteuttamista varten tarvittavan rahoituksen saannin. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa muihin perusteisiin, joilla uusi tai väliaikainen rahoitus julistetaan pätemättömäksi, mitätöitävissä olevaksi tai täytäntöönpanokelvottomaksi tai joilla tällaisen rahoituksen tarjoajien siviili-, hallinto- ja rikosoikeudellinen vastuu syntyy kansallisen lainsäädännön nojalla. Tällaisia muita perusteita voisivat olla muun muassa petos, vilpillinen mieli, osapuolten välinen tietyntyyppinen suhde, joka voisi synnyttää eturistiriidan, kuten lähipiiriin sisäiset tai osakkeenomistajien ja yrityksen väliset liiketoimet, ja liiketoimet, joissa osapuoli on saanut sellaista taloudellista hyötyä tai sellaisen vakuuden, johon sillä ei ollut oikeutta liiketoimen ajankohtana tai liiketoimen toteuttamistavan vuoksi.
- (68) Väliaikaista rahoitusta myönnettäessä osapuolet eivät vielä tiedä, vahvistetaanko uudelleenjärjestelyohjelma lopulta vai ei. Näin ollen jäsenvaltioita ei olisi vaadittava rajoittamaan väliaikaisen rahoituksen suojaa tapauksiin, joissa velkojat hyväksyvät ohjelman tai joissa lainkäyttö- tai hallintoviranomainen vahvistaa sen. Mahdollisten väärinkäytösten välttämiseksi takaisinsaantikanteilta olisi suojattava ainoastaan rahoitus, jonka voidaan kohtuudella katsoa olevan välittömästi tarpeen, jotta velallisen liiketoiminta voi jatkua tai pelastua tai jotta voidaan säilyttää kyseisen liiketoiminnan arvo tai parantaa sitä siihen asti, että uudelleenjärjestelyohjelma vahvistetaan. Tämä direktiivi ei myöskään saisi estää jäsenvaltioita ottamasta käyttöön väliaikaisen rahoituksen ennakkovalvontamekanismeja. Jäsenvaltioiden olisi voitava rajata uuden rahoituksen suoja koskemaan ainoastaan tapauksia, joissa lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut ohjelman, ja väliaikaisen rahoituksen suoja koskemaan niitä tapauksia, joissa rahoitukseen sovelletaan ennakkovalvontaa. Väliaikaisen rahoituksen tai muiden liiketoimien ennakkovalvonnan voisi suorittaa uudelleenjärjestelyselvittäjä, velkojatoimikunta tai lainkäyttö- tai hallintoviranomainen. Suoja takaisinsaantikanteita vastaan ja suoja henkilökohtaista vastuuta vastaan ovat vähimmäistakeita, jotka olisi myönnettävä väliaikaiselle rahoitukselle ja uudelle rahoitukselle. Jotta uusia lainanantajia voitaisiin kannustaa ottamaan riski ja tekemään investointeja taloudellisissa vaikeuksissa oleviin mutta elinkelpoisiin velallisiin, saatetaan kuitenkin tarvita lisäkannustimia, kuten tällaisen rahoituksen asettaminen myöhemmissä maksukyvyttömyysmenettelyissä etusijalle ainakin vakuudettomiin saataviin nähden.

- (69) Jotta voitaisiin edistää kulttuuria, jossa kannustetaan varhaiseen ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelyyn, on suotavaa, että myöhemmissä maksukyvyttömyysmenettelyissä suojataan takaisinsaantikanteilta myös liiketoimet, jotka ovat kohtuullisia ja välittömästi tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelun tai toteuttamisen kannalta. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava kustannusten ja maksujen kohtuullisuutta ja välitöntä tarpeellisuutta määrittäessään ottaa esimerkiksi huomioon ennusteet ja arviot, jotka on toimitettu asianosaisille osapuolille, velkojatoimikunnalle, uudelleenjärjestelyselvittäjälle tai lainkäyttö- tai hallintoviranomaiselle itselleen. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi voitava myös edellyttää, että velalliset toimittavat asiaa koskevat arviot ja päivittävät niitä. Tällaisen suojelun olisi parannettava varmuutta liiketoimien toteuttamisessa sellaisten yritysten kanssa, joiden tiedetään olevan taloudellisissa vaikeuksissa, ja poistaisi velkojien ja sijoittajien pelon siitä, että kaikki tällaiset liiketoimet voitaisiin julistaa pätemättömiksi siinä tapauksessa, että uudelleenjärjestely epäonnistuu. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää ajankohdasta, joka edeltää ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista ja yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen myöntämistä ja josta lähtien uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemiseen, hyväksymiseen tai vahvistamiseen tai ohjelmaa koskevien asiantuntijaneuvojen hankkimisesta johtuvat kustannukset ja maksut suojataan takaisinsaantikanteilta. Muiden maksujen ja suoritusten ja työntekijöiden palkkojen maksun suojaamisen tapauksessa tällainen alkamisajankohta voisi olla myös keskeyttämisen myöntämispäivä tai ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamispäivä.
- (70) Jotta voitaisiin edelleen edistää ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä, on tärkeää varmistaa, ettei estetä johtajia tekemästä järkeviä liiketoimintaratkaisuja tai ottamasta kohtuullisia liiketoiminnallisia riskejä, etenkin silloin kun näin voitaisiin parantaa mahdollisesti elinkelpoisten yritysten edellytyksiä onnistua uudelleenjärjestelyssä. Jos yrityksellä on taloudellisia vaikeuksia, johtajien olisi toteutettava toimia tappioiden minimoimiseksi ja maksukyvyttömyyden välttämiseksi, kuten pyydyttävä asiantuntijaneuvoja, myös uudelleenjärjestelyä ja maksukyvyttömyyttä koskevissa asioissa, esimerkiksi käyttäen tarvittaessa varhaisvaroitusvälineitä; suojattava yrityksen varat niin, että voidaan maksimoida niiden arvo ja välttää keskeisten omaisuuserien menettäminen; tarkasteltava yrityksen rakennetta ja toimintaa sen elinkelpoisuuden selvittämiseksi ja menojen vähentämiseksi; pitäydyttävä sitomasta yritystä sellaisiin liiketoimiin, joihin voidaan kohdistaa takaisinsaantikanteita, paitsi jos siihen on asianmukaiset liiketaloudelliset perusteet; jatkettava liiketoimintaa silloin, kun se on asianmukaista, jotta voidaan maksimoida yrityksen going concern -arvo; neuvoteltava velkojien kanssa ja hakeuduttava ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelymenettelyyn.
- (71) Jos velallinen on lähellä maksukyvyttömyyttä, on myös tärkeää suojata velkojien oikeutettuja etuja sellaisilta johdon päätöksiltä, jotka voisivat vaikuttaa velallisen omaisuuden koostumukseen, etenkin jos päätökset voivat edelleen vähentää sen omaisuuden arvoa, joka on käytettävissä uudelleenjärjestelyä varten tai joka voidaan jakaa velkojille. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että tällaisissa olosuhteissa johtajat välttävät tahallisia tai törkeän huolimattomia toimia henkilökohtaisen edun hankkimiseksi sidosryhmien kustannuksella, ja välttävät suostumista liiketoimiin markkina-arvoa alhaisempaan hintaan tai sellaisten toimien toteuttamista, joilla suositetaan perusteettomasti yhtä tai useampaa sidosryhmää verrattuna muihin. Jäsenvaltioiden olisi voitava panna tämän direktiivin vastaavat säännökset täytäntöön varmistamalla, että arvioidessaan, onko johtajan katsottava rikkoneen huolenpitovelvollisuuttaan, lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset ottavat huomioon tässä direktiivissä säädetyt johtajien velvollisuuksia koskevat säännöt. Tällä direktiivillä ei ole tarkoitus asettaa tärkeysjärjestykseen eri osapuolia, joiden edut on otettava asianmukaisesti huomioon. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää tällaisen tärkeysjärjestyksen käyttöönottamisesta. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat päätöksentekoa yrityksissä.
- (72) Yrittäjät, jotka harjoittavat elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai itsenäistä ammattitoimintaa, voivat joutua vaaraan menettää maksukykynsä. Uutta mahdollisuutta koskevien mahdollisuuksien erot jäsenvaltioiden välillä voivat kannustaa ylivelkaantuneita tai maksukyvyttömiä yrittäjiä siirtymään muuhun jäsenvaltioon kuin sijoittautumisjäsenvaltioon, jotta he voivat vapautua veloistaan nopeammin tai suotuisammin ehdoin, mikä lisää oikeudellista epävarmuutta ja aiheuttaa lisäkustannuksia velkojille näiden periessä saataviaan. Lisäksi maksukyvyttömyyden vaikutukset, erityisesti sosiaalinen leimautuminen, oikeudelliset seuraukset, kuten yrittäjille määrättävä elinkeinotoiminnan harjoittamiskielto, ja jatkuva kyvyttömyys maksaa velkoja takaisin, ovat merkittäviä pidäkkeitä yrittäjille, jotka pyrkivät aloittamaan liiketoimintaa tai saamaan uuden mahdollisuuden, vaikka on näyttöä siitä, että maksukykynsä menettäneet yrittäjät onnistuvat todennäköisemmin seuraavalla kerralla.

- (73) Tästä syystä olisi pyrittävä vähentämään yrittäjille ylivelkaantuneisuudesta tai maksukyvyttömyydestä aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia, erityisesti mahdollistamalla täysimittainen veloista vapauttaminen tietyn ajan kuluttua ja rajoittamalla yrittäjille ylivelkaantumisen tai maksukyvyttömyyden vuoksi määrättävien elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellojen kesto. Maksukyvyttömyyden käsite olisi määriteltävä kansallisessa lainsäädännössä ja sen olisi voitava olla muodoltaan ylivelkaantuneisuutta. Yrittäjän käsite tämän direktiivin mukaisessa merkityksessä ei saisi vaikuttaa johtajien asemaan yrityksessä, jota olisi kohdeltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, miten veloistavapauttamiseen päästään ja myös mahdollisuudesta edellyttää, että velallinen hakee veloista vapauttamista.
- (74) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää mahdollisuudesta mukauttaa maksukyvyttömiä yrittäjiä takaisinmaksuvelvoitteita, kun yrittäjän taloudellisessa tilanteessa on tapahtunut merkittävä muutos joko parempaan tai huonompaan suuntaan. Tässä direktiivissä ei olisi vaadittava, että velkojien enemmistön olisi kannatettava takaisinmaksuohjelmaa. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että yrittäjiä ei estetä aloittamasta uutta toimintaa samalla tai eri alalla takaisinmaksuohjelman täytäntöönpanon aikana.
- (75) Veloista vapauttamisen tulisi olla käytettävissä menettelyissä, joihin sisältyy takaisinmaksuohjelma, omaisuuserien rahaksi muuttaminen tai näiden yhdistelmä. Pannessaan täytäntöön kyseisiä sääntöjä jäsenvaltioiden olisi voitava valita vapaasti kyseisistä vaihtoehdoista. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan on käytettävissä useampi kuin yksi veloista vapauttamiseen johtava menettely, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ainakin yhdessä näistä menettelyistä maksukyvyttömiä yrittäjiä annetaan mahdollisuus täysimittaiseen veloista vapauttamiseen enintään kolmen vuoden kuluessa. Menettelyissä, joissa yhdistyvät omaisuuserien rahaksi muuttaminen ja takaisinmaksuohjelma, veloista vapauttamiseen kuluvan ajan olisi alettava viimeistään siitä päivästä, jolloin tuomioistuin vahvistaa takaisinmaksuohjelman tai sitä aletaan panna täytäntöön, esimerkiksi ohjelman mukaisesta ensimmäisestä maksuerästä, mutta se voisi alkaa aiemminkin, esimerkiksi silloin kun tehdään päätös menettelyn aloittamisesta.
- (76) Menettelyissä, joihin ei sisälly takaisinmaksuohjelmaa, veloista vapauttamiseen kuluvan ajan olisi alettava viimeistään siitä päivästä, jolloin lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen menettelyn aloittamisesta, tai konkurssipesän muodostamispäivästä. Laskettaessa veloista vapauttamiseen kuluvaa aikaa tämän direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että käsite "menettelyn aloittaminen" ei sisällä väliaikaisia toimenpiteitä, kuten turvaamistoimia tai maksukyvyttömyysmenettelyn väliaikaisen selvittäjän määräämistä, ellei tällainen toimenpide mahdollista omaisuuden rahaksi muuttamista, mukaan lukien omaisuuden asettaminen velkojien käyttöön ja jakaminen velkojien kesken. Konkurssipesän muodostaminen ei välttämättä edellytä lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen virallista päätöstä tai vahvistusta, jos tällaista päätöstä ei edellytetä kansallisessa lainsäädännössä, ja se voi muodostua varojen ja vastuiden luettelon toimittamisesta.
- (77) Jos veloista vapauttamista koskevaan menettelyyn kuuluu yrittäjän omaisuuserien muuttaminen rahaksi, jäsenvaltioita ei saisi estää säätämästä, että vapauttamispyyntö käsitellään omaisuuserien rahaksi muuttamisesta erillisenä toimena, edellyttäen, että tällainen pyyntö on tämän direktiivin mukaista veloista vapauttamista koskevan menettelyn erottamaton osa. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää todistustaakkaa koskevista säännöistä veloista vapauttamiseksi, mikä tarkoittaa mahdollisuutta sille, että yrittäjillä on lakisääteinen velvoite osoittaa velvoitteidensa täyttämisen.
- (78) Täysimittainen veloista vapauttaminen tai elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon päättyminen enintään kolmen vuoden jälkeen ei sovellu kaikkiin tilanteisiin, ja siksi poikkeuksia tästä säännöstä saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön asianmukaisesti perustelluista syistä, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä. Tällaisia poikkeuksia olisi otettava käyttöön esimerkiksi tapauksissa, joissa velallinen on epärehellinen tai on toiminut vilpillisessä mielessä. Jos yrittäjään ei kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelleta rehellisysolettamaa ja vilpittömyyttä mieltä koskevaa oletamaa, yrittäjien rehellisyyttä ja vilpittömyyttä mieltä koskeva todistustaakka ei saisi tehdä menettelyyn pääsyä heille tarpeettoman vaikeaksi tai hankalaksi.

- (79) Sen selvittämiseksi, onko yrittäjä toiminut epärehellisesti, lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset saattavat ottaa huomioon esimerkiksi velan luonteen ja määrän, sen milloin velka on syntynyt ja miten yrittäjä on pyrkinyt maksamaan velkaa takaisin ja noudattamaan lakisääteisiä velvollisuuksiaan, mukaan lukien yleiset toimilupavaatimukset ja tarve asianmukaiselle kirjanpidolle, yrittäjän toimet velkojen kannetoimien estämiseksi ja niiden velvollisuuksien täyttämisen maksukyvyttömyyden ollessa todennäköinen, jotka kuuluvat sellaisille yrittäjille, jotka ovat yrityksen johtajia, sekä unionin ja kansallisen kilpailu- ja työolainsäädännön noudattamisen. Poikkeuksia olisi myös voitava ottaa käyttöön, jos yrittäjä ei ole noudattanut tiettyjä lakisääteisiä velvoitteitaan, esimerkiksi velvoitetta maksimoida velkojen saama tuotto, joka voisi olla muodoltaan yleinen velvoite tuottaa tuloa tai varoja. Erityisiä poikkeuksia olisi lisäksi voitava ottaa käyttöön tilanteissa, joissa on tarpeen taata velallisen ja yhden tai useamman velkojan oikeuksien välinen tasapaino, esimerkiksi kun velkoja on luonnollinen henkilö, joka tarvitsee enemmän suojaa kuin velallinen.
- (80) Poikkeus voisi olla perusteltu myös, kun velasta vapauttamiseen johtavan menettelyn kustannuksia, mukaan luettuina lainkäyttö- ja hallintoviranomaisten sekä selvittäjien kustannukset, ei ole katettu. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että edut kyseisestä vapauttamisesta voidaan peruuttaa esimerkiksi, jos velallisen taloudellinen tilanne paranee merkittävästi odottamattomien tapahtumien, kuten lottovoiton, perinnön tai lahjoituksen, myötä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää lisäpoikkeuksista tarkkaan määritellyissä olosuhteissa ja silloin, kun se on asianmukaisesti perusteltua.
- (81) Jos on olemassa kansallisen lainsäädännön mukaisia asianmukaisesti perusteltuja syitä, voisi olla aiheellista rajoittaa veloistavapauttamismahdollisuus tiettyihin velkaluokkiin. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää vakuusvelat veloista vapauttamiskelpoisuuden ulkopuolelle ainoastaan vakuuden arvoon asti, siten kuin se on määritelty kansallisessa lainsäädännössä, ja loppuosaa velasta olisi kohdeltava vakuudettomana velkana. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää veloista vapauttamisen ulkopuolelle myös muita velkaluokkia, kun se on asianmukaisesti perusteltua.
- (82) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat tarkastaa joko viran puolesta tai sellaisen henkilön pyynnöstä, jolla on oikeutettu intressi, ovatko yrittäjät täyttäneet ehdot, joiden on täyttyvä, jotta nämä voivat saada täyden vapautuksen veloistaan.
- (83) Jos yrittäjän lupa jatkaa tiettyä elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai itsenäistä ammattitoimintaa on evätty tai peruutettu elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon seurauksena, tämän direktiivin ei olisi esitettävä jäsenvaltioita edellyttämästä, että yrittäjä toimittaa hakemuksen uuden luvan saamiseksi sen jälkeen, kun elinkeinotoiminnan harjoittamiskielto ei ole enää voimassa. Jos jäsenvaltion viranomainen tekee päätöksen, joka koskee erityisesti valvottua toimintaa, elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon päättymisen jälkeenkin olisi voitava ottaa lisäksi huomioon se, että maksukyvytön yrittäjä on saanut vapautuksen veloista tämän direktiivin mukaisesti.
- (84) Henkilökohtaisia ja ammattitoimintaan liittyviä velkoja, joita ei pystytä erottamaan kohtuudella toisistaan, esimerkiksi, jos varoja käytetään sekä yrittäjän ammattitoiminnan yhteydessä että sen ulkopuolella, olisi käsiteltävä yhdessä ainoassa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos jäsenvaltiot säätävät, että tällaiset velat käsitellään erillisissä maksukyvyttömyysmenettelyissä, nämä menettelyt olisi tarpeen sovittaa yhteen. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää käsitellä yrittäjien kaikkia velkoja yhdessä ainoassa menettelyssä. Jäsenvaltioiden, joissa yrittäjien sallitaan jatkaa liiketoimintaansa omaan lukuunsa maksukyvyttömyysmenettelyn aikana, olisi voitava säätää, että tällaiset yrittäjät voivat joutua uuden maksukyvyttömyysmenettelyn kohteiksi, jos liiketoiminta, jota on jatkettu, tulee maksukyvyttömäksi.
- (85) On tarpeen pitää yllä ja parantaa menettelyjen läpinäkyvyyttä ja ennustettavuutta, jotta voidaan edistää yritysten säilyttämistä ja antaa yrittäjille uusi mahdollisuus tai mahdollistaa elinkelvottomien yritysten tehokas likvidaatio. Monissa jäsenvaltioissa on myös tarpeen lyhentää maksukyvyttömyysmenettelyjen liian pitkää kestoja, joka aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta velkojille ja sijoittajille ja alentaa takaisinperintäastetta. Kun otetaan huomioon asetuksen (EU) 2015/848 mukaisesti käyttöön otetut tuomioistuinten ja selvittäjien tehostetut yhteistyömekanismit rajat ylittäviä tapauksia varten, kaikkien osallistuvien toimijoiden toiminnan ammattimaisuus on nostettava yhtä korkealle tasolle kaikkialla unionissa. Kyseisten tavoitteiden saavuttamista varten jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lainkäyttö- ja hallintoviranomaisten edustajilla, jotka hoitavat ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia menettelyjä, on asianmukainen koulutus ja tarvittava asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseen. Tällainen koulutus ja asiantuntemus voitaisiin hankkia myös lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen jäsenen tehtävissä tai muissa asiaan liittyvissä tehtävissä ennen nimitystä tällaisiin tehtäviin.

- (86) Tällaisen koulutuksen ja asiantuntemuksen olisi mahdollistettava päätösten, joilla on kenties huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, tekeminen tehokkaasti, eikä se saisi tarkoittaa, että lainkäyttöviranomaisen jäsenten on käsiteltävä yksinomaan uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia asioita. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevat menettelyt voidaan toteuttaa tehokkaasti ja nopeasti. Tehokas tapa saavuttaa oikeusvarmuuden saavuttamista ja menettelyjen tehokkuutta koskevat tavoitteet voisi olla erityistuomioistuinten tai tuomioistuinten erityisjaostojen perustaminen tai erikoistuneiden tuomarien nimittäminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti sekä lainkäyttövallan keskittäminen rajoitetulle määrälle lainkäyttö- tai hallintoviranomaisia. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava vaatimaan, että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevat menettelyt on asetettava etusijalle muihin menettelyihin nähden.
- (87) Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten määräämät uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista käsittelevät selvittäjät, jäljempänä 'selvittäjät', ovat saaneet asianmukaisen koulutuksen tehtävänsä, että heidän määräämisensä tapahtuu läpinäkyvällä tavalla ottaen asianmukaisesti huomioon tarve varmistaa tehokkaat menettelyt, että heidän työskentelyään valvotaan ja että he hoitavat tehtävänsä rehellisesti. On tärkeää, että selvittäjät noudattavat tällaisia tehtäviä koskevia vaatimuksia, kuten ammatillisen vastuuvakuutuksen vaatimusta. Selvittäjät voisivat hankkia asianmukaisen koulutuksen, pätevyyden ja kokemuksen myös ammattiaan harjoittaessaan. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava tarjoamaan heille tarvittavaa koulutusta, vaan sitä voisivat tarjota esimerkiksi ammatilliset yhdistykset tai muut elimet. Tämän direktiivin soveltamisalaan olisi sisällytettävä asetuksessa (EU) 2015/848 määritellyt selvittäjät.
- (88) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita säättämästä siitä, että velallinen, velkojat tai velkojatoimikunta valitsee selvittäjän luettelosta tai ryhmästä, jonka lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on ennakolta hyväksynyt. Selvittäjää valitessaan velallisella, velkojilla tai velkojatoimikunnalla voisi olla harkintavaltaa päättää, minkälaista asiantuntemusta ja kokemusta selvittäjällä on oltava yleisesti ja mitä tietystä yksittäistapauksessa vaaditaan. Velalliset, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, voitaisiin vapauttaa tästä tehtävästä kokonaan. Kun kyse on rajat ylittävistä tilanteista, selvittäjän määräämisessä olisi otettava huomioon muun muassa, pystyykö selvittäjä noudattamaan asetuksen (EU) 2015/848 mukaisia velvoitteita kommunikoida ja tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden selvittäjien ja lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten kanssa ja riittävätkö selvittäjän henkilöstö- ja hallintoresurssit mahdollisesti monimutkaisten tapausten käsittelyyn. Jäsenvaltioita ei saisi estää säättämästä siitä, että selvittäjä valitaan muilla valintamenetelmillä, esimerkiksi niin, että ohjelmisto valitsee selvittäjän satunnaisvalinnalla, edellyttäen, että käyttämällä kyseisiä menetelmiä selvittäjän kokemus ja asiantuntemus otetaan asianmukaisesti huomioon. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, millä tavoin selvittäjän valintaa tai määräämistä voidaan vastustaa tai selvittäjän korvaamista pyytää esimerkiksi velkojatoimikunnan kautta.
- (89) Selvittäjiin olisi sovellettava valvonta- ja sääntelymekanismeja, joihin olisi kuuluttava tehokkaita toimenpiteitä sellaisten selvittäjien vastuuvollisuuden osalta, jotka ovat laiminlyöneet tehtävänsä, kuten selvittäjän palkkion alentaminen, selvittäjän poistaminen niiden selvittäjien luettelosta tai yhteenliittymästä, joita voidaan määrätä maksukyvyttömyystapauksiin, sekä tilanteen mukaan asianmukaiset kurinpidolliset, hallinnolliset tai rikosoikeudelliset seuraamukset. Nämä valvonta- ja sääntelymekanismit eivät saisi vaikuttaa kansallisen lainsäädännön säännöksiin siviilioikeudellisesta vahingonkorvausvastuusta sopimukseen perustuvien tai sopimukseen perustumattomien velvoitteiden laiminlyöntitapauksissa. Jäsenvaltioilta ei saisi vaatia erityisten viranomaisten tai elinten perustamista. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiedot niistä viranomaisista tai elimistä, jotka huolehtivat selvittäjien valvonnasta, ovat julkisesti saatavilla. Pelkän viittauksen esimerkiksi lainkäyttö- tai hallintoviranomaiseen olisi riitettävä. Tällaiset standardit olisi voitava lähtökohtaisesti saavuttaa ilman tarvetta ottaa käyttöön uusia kansallisen lainsäädännön mukaisia ammatti- tai pätevyysvaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava ulottaa nämä selvittäjien koulutusta ja valvontaa koskevat säännökset koskemaan myös muita selvittäjiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava vaatimaan, että selvittäjien palkkioita koskevat riidat on asetettava etusijalle muihin menettelyihin nähden.
- (90) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön säännökset, joiden perusteella velalliset, velkojat, selvittäjät ja lainkäyttö- ja hallintoviranomaiset voivat käyttää sähköisiä viestintävälineitä, jotta voitaisiin edelleen nopeuttaa menettelyjä, helpottaa velkojien osallistumista uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskeviin menettelyihin ja turvata velkojille yhdenmukaiset edellytykset kaikkialla unionissa. Sen vuoksi sellaiset menettelylliset toimet kuin velkojien ilmoitus saatavasta, ilmoitusten toimittaminen velkojille tai riitauttamisten esittäminen ja muutoksenhaku voidaan toteuttaa sähköisillä viestintävälineillä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää siitä, että ilmoitukset voidaan toimittaa velkojalle sähköisesti vain, jos kyseinen velkoja on ennakolta antanut suostumuksensa sähköiseen viestintään.

- (91) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevan menettelyn osapuolia ei olisi velvoitettava käyttämään sähköisiä viestintävälineitä, jos tällainen käyttö ei ole pakollista kansallisen lainsäädännön nojalla, tämän kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen ottaa käyttöön pakollinen sähköistä hakemusten tekemistä ja asiakirjojen tiedoksiantoa koskeva järjestelmä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevissa menettelyissä. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita sähköiset viestintävälineet. Tällaisia välineitä voisivat olla esimerkiksi tiettyyn tarkoitukseen rakennettu, tällaisten asiakirjojen sähköiseen siirtoon tarkoitettu järjestelmä tai sähköpostin käyttö, ilman, että jäsenvaltioita estetään ottamasta käyttöön sähköisen allekirjoituksen kaltaisia toimintoja, joilla varmistetaan sähköisten siirtojen turvallisuus, tai luottamuspalveluja, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014⁽¹⁷⁾ mukaiset sähköiset rekisteröidyt jakelupalvelut.
- (92) On tärkeää kerätä luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevista menettelyistä, jotta voidaan seurata tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja sen soveltamista. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi kerättävä ja laadittava yhteenveto tiedoista, jotka ovat riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden avulla voidaan arvioida tarkasti tämän direktiivin toimivuutta käytännössä, ja toimitettava kyseiset tiedot komissiolle. Komissio laatii Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁸⁾ mukaisen komitean avustamana ilmoituslomakkeen tällaisten tietojen toimittamiseksi komissiolle. Lomakkeessa olisi esitettävä lyhyesti menettelyjen tärkeimmät tulokset, jotka ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille. Esimerkiksi jos kyseessä on uudelleenjärjestelymenettely, kyseiset tärkeimmät tulokset voisivat olla seuraavia: se, että tuomioistuimien vahvistaa ohjelman; se, että tuomioistuimien vahvistaa ohjelmaa; se, että uudelleenjärjestelymenettelyt muutetaan likvidaatiomenettelyiksi tai lopetetaan, koska likvidaatiomenettelyt aloitettiin, ennen kuin tuomioistuimien vahvistanut ohjelman. Jäsenvaltioita ei olisi vaadittava erittelemään tuloksen perusteella niitä menettelyjä, jotka päättyvät, ennen kuin mitään merkityksellisiä toimenpiteitä on toteutettu, mutta ne voisivat sen sijaan ilmoittaa kaikkien niiden menettelyjen kokonaismäärän, joita ei otettu käsiteltäviksi tai jotka hylättiin tai peruutettiin ennen menettelyn aloittamista.
- (93) Ilmoituslomakkeessa olisi esitettävä luettelo vaihtoehdoista, jotka jäsenvaltiot voisivat ottaa huomioon määritellään velallisen kokoa, viittaamalla yhteen tai useampaan tekijään mikro- ja pk-yrityksen ja suuryrityksen määritelmässä, joka on yhteinen kaikissa jäsenvaltioissa. Luettelossa olisi oltava vaihtoehto, että velallisen koko määritellään ainoastaan työntekijöiden lukumäärän perusteella. Lomakkeessa olisi määritettävä keskimääräisten kustannusten ja takaisinperintäasteen tekijät, joista jäsenvaltioiden olisi voitava vapaaehtoisesti kerätä tietoja; siinä olisi annettava ohjeita niistä tekijöistä, jotka jäsenvaltiot voisivat ottaa huomioon otantatekniikkaa käyttäessään, esimerkiksi otoksen koko sen varmistamiseksi, että otos on maantieteellisesti edustava, sekä velallisten ja toimialan koko; ja se olisi laadittava niin, että jäsenvaltiot voivat antaa mahdollisesti käytettävissään olevia lisätietoja, esimerkiksi tiedot velallisten varojen ja vastuiden kokonaismäärästä.
- (94) Rahoitusmarkkinoiden vakaus riippuu suurelta osin rahoitusvakuusjärjestelyistä, erityisesti silloin kun vakuusjärjestelyjä tarjotaan yksilöityjen järjestelmien omistusosuuden tai keskuspankin liiketoimien yhteydessä ja kun marginaaleja tarjotaan keskusvastapuolille. Koska vakuudeksi annettujen rahoitusinstrumenttien arvo voi olla hyvin epävakaa, on olennaisen tärkeää realisoida niiden arvo, ennen kuin se laskee. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/26/EY⁽¹⁹⁾ ja 2002/47/EY⁽²⁰⁾ ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 säännöksiä olisi sovellettava riippumatta siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää nettoutusjärjestelyt, myös sulkeutuva nettoutus, yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen vaikutuspiirin ulkopuolelle silloinkin, kun ne eivät kuulu direktiivien 98/26/EY ja 2002/47/EY ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan, jos nämä järjestelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti myös silloin, kun maksukyvyttömyysmenettely aloitetaan.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

Tämä voisi koskea huomattavaa määrää päänettoutussopimuksia, joita finanssialalla toimivat ja finanssialan ulkopuoliset vastapuolet käyttävät yleisesti rahoitus-, energia- ja hyödykemarkkinoilla. Tällaisilla järjestelyillä vähennetään järjestelmäriskejä erityisesti johdannaismarkkinoilla. Kyseiset järjestelyt voitaisiin näin ollen vapauttaa rajoituksista, joita maksukyvyttömyyslainsäädännössä on asetettu täyttämättä oleville sopimuksille. Jäsenvaltioiden olisi vastaavasti voitava jättää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen vaikutuspiirin ulkopuolelle myös lakisääteiset nettoutusjärjestelyt, mukaan lukien sulkeutuvan nettoutuksen järjestelyt, jotka toimivat maksukyvyttömyysmenettelyiden aloittamisen yhteydessä. Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen olisi kuitenkin koskettava nettoutusjärjestelyjen, mukaan lukien sulkeutuvan nettoutuksen järjestelyt, toteuttamisen jälkeen jäljelle jäävää määrää.

- (95) Jäsenvaltioiden, jotka ovat Kapkaupungissa 16 päivänä marraskuuta 2001 allekirjoitetun liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehdyn yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen osapuolia, olisi voitava jatkaa voimassa olevien kansainvälisten velvoitteidensa noudattamista. Tämän direktiivin ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita koskevia säännöksiä olisi sovellettava tarvittavin poikkeuksin, joilla varmistetaan, ettei niiden soveltaminen vaikuta kyseisen yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen soveltamiseen.
- (96) Yhtiöoikeuden ei olisi vaarannettava uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymis- ja toteuttamisprosessien tehokkuutta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2017/1132⁽²¹⁾ vahvistetuista vaatimuksista, jotka koskevat velvollisuutta kutsua koolle yhtiökokous ja tarjota osakkeita etuoikeuksin osakkeenomistajille, siltä osin ja niin kauan kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että osakkeenomistajat eivät estä uudelleenjärjestelyä käyttämällä väärin kyseiseen direktiiviin perustuvia oikeuksiaan. Jäsenvaltioiden saattaa esimerkiksi olla tarpeen poiketa velvollisuudesta kutsua koolle osakkeenomistajien yhtiökokous tai normaaleista määräajoista silloin, kun johdon on toteutettava pikaisia toimia yrityksen omaisuuden turvaamiseksi esimerkiksi pyytämällä yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä ja kun yritys menettää äkillisesti huomattavan osan merkitystä osakepääomastaan ja maksukyvyttömyys on todennäköinen. Yhtiöoikeudesta saattaa olla välttämätöntä poiketa myös silloin, jos uudelleenjärjestelyohjelmassa määrätään sellaisten uusien osakkeiden liikkeeseen laskusta, joita voitaisiin tarjota etuoikeutetusti velkojille muuntamalla velkaa osakkeiksi, tai merkityn osakepääoman alentamisesta siinä tapauksessa, että liiketoiminnan osia luovutetaan. Tällaisia poikkeuksia olisi rajoitettava ajallisesti, siltä osin kuin jäsenvaltiot pitävät tällaista poikkeusta välttämättömänä ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden käyttöön ottamiseksi. Jäsenvaltioita ei kuitenkaan olisi velvoitettava poikkeamaan yhtiöoikeudesta kokonaan tai osittain määräämättömäksi tai määrättyksi ajaksi, jos ne varmistavat, että niiden yhtiöoikeuden vaatimukset eivät vaaranna uudelleenjärjestelyprosessin tehokkuutta, tai jos jäsenvaltioilla on muita yhtä tehokkaita välineitä sen varmistamiseksi, että osakkeenomistajat eivät kohtuuttomalla tavalla estä sellaisen uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä tai toteuttamista, jonka avulla yrityksen elinkelpoisuus voitaisiin palauttaa. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota niiden säännösten tehokkuuteen, jotka koskevat yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä ja uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista, sillä vaatimus osakkeenomistajien yhtiökokouksen koolle kutumisesta tai yhtiökokouksen päätökset eivät saisi heikentää niitä epäasianmukaisesti. Direktiivi (EU) 2017/1132 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti. Jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavaltaa niiden arvioiessa, mitkä poikkeukset ovat tarpeen kansallisen yhtiöoikeuden yhteydessä, jotta tämä direktiivi voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, ja niiden olisi myös voitava säätää vastaavista poikkeuksista direktiivin (EU) 2017/1132 soveltamiseen tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomissa maksukyvyttömyysmenettelyissä, joissa voidaan toteuttaa uudelleenjärjestelytoimenpiteitä.
- (97) Tietolomakkeen laatimista ja sen myöhempää muuttamista varten komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (98) Komission olisi tehtävä tutkimus sen arvioimiseksi, onko tarpeen esittää säädösehdotuksia, jotka koskevat sellaisten henkilöiden maksukyvyttömyyttä, jotka eivät harjoita elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai ammattitoimintaa ja jotka kuluttajina ovat vilpittömässä mielessä tilapäisesti tai pysyvästi kykenemättömiä maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Tällaisessa tutkimuksessa olisi selvitettävä, olisiko näille henkilöille turvattu palveluhyödykkeiden ja -palvelujen saatavuus, jotta heille voitaisiin taata ihmisarvoiset elinolot.
- (99) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjällä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osaluista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

(100) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, koska uudelleenjärjestelyä ja maksukyvyttömyyttä koskevien kansallisten puitteiden eroavuudet aiheuttaisivat edelleen esteitä pääoman vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisvapauden käytölle, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(101) Euroopan keskuspankki antoi lausunnon 7 päivänä kesäkuuta 2017 ⁽²³⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat
 - a) ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita, joita voidaan soveltaa taloudellisissa vaikeuksissa oleviin velallisiin, joita koskee todennäköinen maksukyvyttömyys, maksukyvyttömyyden estämiseksi ja velallisen elinkelpoisuuden varmistamiseksi;
 - b) menettelyjä, joiden avulla maksukyvyttömät yrittäjät voivat vapautua veloista; ja
 - c) toimenpiteitä, joilla parannetaan uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehokkuutta.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin silloin, kun ne koskevat velallisia, jotka ovat
 - a) direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 1 ja 4 alakohdassa määriteltyjä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;
 - b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;
 - c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluyrityksiä tai 7 alakohdassa määriteltyjä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä;
 - d) asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä keskusvastapuolia;
 - e) asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä arvopaperikeskuksia;
 - f) direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja muita rahoituslaitoksia ja yhteisöjä;
 - g) kansallisen lainsäädännön mukaisia julkisyhteisöjä; ja
 - h) luonnollisia henkilöitä, jotka eivät ole yrittäjiä.
3. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen silloin, kun ne koskevat velallisia, jotka ovat muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja rahoituspalveluja tarjoavia rahoitusyhteisöjä, joihin sovelletaan erityisiä järjestelyjä, joiden mukaan kansallisilla valvonta- tai kriisinhallintaviranomaisilla on vastaavat laajat valtuudet puuttua niiden asioihin kuin ne valtuudet, joista säädetään unionin ja kansallisessa lainsäädännössä 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitusyhteisöjen osalta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä erityisistä järjestelyistä komissiolle.
4. Jäsenvaltiot voivat ulottaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisen koskemaan maksukyvyttömiä luonnollisia henkilöitä, jotka eivät ole yrittäjiä.

Jäsenvaltiot voivat rajata 1 kohdan a alakohdan soveltamisen koskemaan ainoastaan oikeushenkilöitä.

⁽²³⁾ EUVL C 236, 21.7.2017, s. 2.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että seuraavat saatavat jätetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden soveltamisalan tai vaikutuksen ulkopuolelle:
- nykyisten ja entisten työntekijöiden maksamatta olevat nykyiset ja tulevat saatavat;
 - elatusapusaatavat, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta; tai
 - velallisen sopimussuhteen ulkopuolisesta vahingonkorvausvastuusta johtuvat saatavat.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet eivät vaikuta kertyneisiin ammatillista lisäeläkettä koskeviin oikeuksiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 'uudelleenjärjestelyllä' toimenpiteitä, joilla pyritään velallisen liiketoiminnan uudelleenjärjestelyyn ja joihin kuuluu velallisen varojen ja velkojen koostumuksen, ehtojen tai rakenteen tai velallisen pääomarakenteen minkä tahansa muun osan muuttaminen, kuten varojen tai yrityksen osien myynti ja, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, yrityksen myynti toimintaa jatkavana yrityksenä sekä tarvittavat toiminnalliset muutokset, tai näiden yhdistelmä;
- 'asianosaisilla osapuolilla' velkojia, mukaan lukien soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukaisesti työntekijät, tai velkojaryhmiä, joiden saataviin uudelleenjärjestelyohjelma suoraan vaikuttaa, ja soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukaisesti sellaisia oman pääoman haltijoita, joiden etuihin uudelleenjärjestelyohjelma suoraan vaikuttaa;
- 'oman pääoman haltijalla' henkilöä, jolla on omistusosuus velallisesta tai velallisen liiketoiminnasta, mukaan luettuna osakkeenomistaja, siltä osin kuin kyseinen henkilö ei ole velkoja;
- 'yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisellä' tilannetta, jossa lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen hyväksynnällä tai lain nojalla pidätetään väliaikaisesti velkojan oikeus vaatia saatavaa velalliselta ja, kansallisen lainsäädännön niin salliessa, ulkopuoliselta vakuudenantajalta oikeudellisessa, hallinnollisessa tai muussa menettelyssä taikka oikeus ulosmitata velallisen omaisuus tai liiketoiminta tai muuttaa se rahaksi tuomioistuinten ulkopuolella;
- 'täyttämättä olevalla sopimuksella' velallisen ja yhden tai useamman velkojan välistä sopimusta, jonka nojalla osapuolilla on velvoitteita täyttämättä silloin, kun yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen myönnetään tai sitä sovelletaan;
- 'velkojen etua koskevalla testillä' testiä, joka suoritetaan hyväksytysti, jos eri mieltä oleva velkoja ei joutuisi uudelleenjärjestelyohjelman seurauksena huonompaan asemaan kuin asemaan, jossa tällainen velkoja olisi siinä tapauksessa, että sovellettaisiin likvidaatioon liittyvää kansallisen lainsäädännön mukaista tavanomaista maksunsaantijärjestystä, joko niin, että yrityksen toiminta likvidoitaisiin osina tai myymällä se toimintaa jatkavana yrityksenä, tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvistettaisi;
- 'uudella rahoituksella' mitä tahansa olemassa olevan tai uuden velkojan uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamiseksi antamaa uutta rahoitustukea, joka sisältyy kyseiseen ohjelmaan;
- 'väliaikaisella rahoituksella' olemassa olevan tai uuden velkojan antamaa uutta rahoitustukea, joka käsittää vähintään yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen aikana annetun kohtuullisen rahoitustuen, joka on välittömästi tarpeen, jotta velallisen liiketoiminta voi jatkua tai jotta voidaan säilyttää kyseisen liiketoiminnan arvo tai lisätä sitä;
- 'yrittäjällä' elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai itsenäistä ammattitoimintaa harjoittavaa luonnollista henkilöä;
- 'täysimittaisella veloista vapauttamisella' sitä, että yrittäjien jäljellä olevien vapautettavissa olevien velkojen täytäntöönpano poissuljetaan tai että jäljellä oleva vapautettavissa oleva velka sellaisenaan peruutetaan osana menettelyä, johon voi sisältyä omaisuusserien rahaksi muuttaminen tai takaisinmaksuohjelma tai molemmat;
- 'takaisinmaksuohjelmalla' maksuohjelmaa, jossa maksukyvytön yrittäjä maksaa velkojille tietyt summat tiettyinä päivinä, tai säännöllistä siirtoa, jossa hän siirtää velkojille tietyn osan veloista vapauttamiseen kuluvana aikana käytettävissä olevista yrittäjän tuloista;

- 12) 'uudelleenjärjestelyselvittäjällä' henkilöä tai elintä, jonka lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on määrännyt toteuttamaan erityisesti yhden tai useamman seuraavista tehtävistä:
- velallisen tai velkojien avustaminen uudelleenjärjestelyohjelman laatimisessa tai sitä koskevissa neuvotteluissa;
 - velallisen toiminnan valvonta uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevien neuvottelujen aikana ja siitä raportoiminen lainkäyttö- tai hallintoviranomaiselle;
 - velallisen omaisuuserien tai liiketoiminnan ottaminen osittaiseen määräysvaltaan neuvottelujen ajaksi.
2. Tässä direktiivissä seuraavat käsitteet on ymmärrettävä siten, kuin ne on määritelty kansallisessa lainsäädännössä:
- maksukyvyttömyys;
 - maksukyvyttömyyden todennäköisyys;
 - mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset ("mikro- ja pk-yritykset").

3 artikla

Varhaisvaroitusvälineet ja tiedonsaanti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velallisilla on käytettävissään ainakin yksi selkeä ja läpinäkyvä varhaisvaroitusväline, jonka avulla voidaan havaita maksukyvyttömyyden todennäköisyyteen mahdollisesti johtavia seikkoja ja joka voi ilmaista velallisille, että toimenpiteisiin on ryhdyttävä viipymättä.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat hyödyntää ilmoituksissa ja viestinnässä ajantasaisia tietotekniikoita.

2. Varhaisvaroitusvälineet voivat sisältää

- mekanismeja, jotka varoittavat, jos velallinen ei ole suorittanut tiettyntyyppisiä maksuja;
- julkisten tai yksityisten organisaatioiden tarjoamia neuvontapalveluja;
- kansallisen oikeuden mukaisia kannustimia kolmansille osapuolille, joilla on hallussaan merkityksellistä tietoa velallisesta, kuten kirjanpitäjille sekä vero- ja sosiaaliturvaviranomaisille, joilla näitä kannustetaan ilmoittamaan velalliselle negatiivisesta kehityksestä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velallisilla ja työntekijöiden edustajilla on käytettävissään asianmukaiset ja ajantasaiset tiedot varhaisvaroitusvälineiden sekä uudelleenjärjestelyä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyiden ja toimenpiteiden saatavuudesta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot varhaisvaroitusvälineiden saatavuudesta on julkisesti saatavilla verkossa ja että kyseiset tiedot ovat erityisesti mikro- ja pk-yritysten osalta saatavilla helposti ja että ne esitetään käyttäjäystävällisessä muodossa.

5. Jäsenvaltiot voivat avustaa työntekijöiden edustajia velallisen taloudellisen tilanteen arvioinnissa.

II OSASTO

ENNALTAEHKÄISEVIEN UUELLEENJÄRJESTELYJEN PUITTEET

1 LUKU

Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden saatavuus

4 artikla

Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksukyvyttömyys näyttää todennäköiseltä, velallisilla on käytettävissään ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet, joiden avulla ne voivat toteuttaa uudelleenjärjestelyt välttääkseen maksukyvyttömyyden ja varmistaakseen elinkelpoisuutensa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita ratkaisuja maksukyvyttömyyden välttämiseksi ja näin suojella työpaikkoja ja jatkaa liiketoimintaa.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että velalliset, jotka ovat saaneet tuomion kansallisen lainsäädännön mukaisten kirjanpitovelvoitteiden vakavasta rikkomisesta, saavat käyttää ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita vasta sitten, kun kyseiset velalliset ovat toteuttaneet asianmukaiset toimenpiteet korjatakseen seikat, jotka olivat tuomion perusteina, jotta velkojille voidaan antaa tarvittavat tiedot päätöksentekoa varten uudelleenjärjestelyä koskevien neuvottelujen aikana.
 3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisen lainsäädännön mukaisen elinkelpoisuustestin edellyttäen, että testin tarkoituksena on sulkea menettelyn ulkopuolelle velalliset, joilla ei ole elinkelpoisuusnäkömiä, ja että testi voidaan suorittaa ilman vahinkoa velallisen omaisuudelle.
 4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa niiden kertojen määrää, jolloin velallinen voi käyttää tässä direktiivissä säädettyjä ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita tietyn ajanjakson aikana.
 5. Tässä direktiivissä säädetty ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet voivat muodostua yhdestä tai useammasta menettelystä, toimenpiteestä tai säännöksestä, joista jotkin voidaan toteuttaa tuomioistuimen ulkopuolella, sanotun kuitenkin vaikuttamatta muihin kansallisen lainsäädännön mukaisiin uudelleenjärjestelyjen puitteisiin.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudelleenjärjestelyn puitteissa annetaan velallisille ja asianosaisille osapuolille tässä osastossa säädetty oikeudet ja takeet johdonmukaisella tavalla.
6. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, joilla rajoitetaan lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten osallistuminen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa tilanteisiin, joissa se on välttämätöntä ja oikeasuhteista, kuitenkin siten, että turvataan asianosaisten osapuolten ja asiaankuuluvien sidosryhmien oikeudet.
 7. Tässä direktiivissä säädettyjen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden on oltava käytettävissä velallisten hakemuksesta.
 8. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän direktiivin mukaiset ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet ovat käytettävissä myös velkojien ja työntekijöiden edustajien pyynnöstä velallisen suostumuksella. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän velallisen hyväksyntää koskevan vaatimuksen tilanteisiin, joissa velalliset ovat mikro- ja pk-yrityksiä.

2 LUKU

Ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevien neuvottelujen helpottaminen

5 artikla

Velallisen määräysvalta omaisuuteensa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velalliset, jotka aloittavat ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn, saavat pitää täydellisen tai ainakin osittaisen määräysvallan omaisuuteensa ja päivittäiseen liiketoimintaansa.
2. Lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tarvittaessa päättää uudelleenjärjestelyselvittäjän määräämisestä tapauskohtaisesti, lukuun ottamatta tiettyjä olosuhteita, joissa jäsenvaltiot voivat edellyttää selvittäjän määräämistä aina.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että uudelleenjärjestelyselvittäjä määrätään avustamaan velallista ja velkojia ohjelman laatimisessa ja sitä koskevissa neuvotteluissa ainakin seuraavissa tapauksissa:
 - a) kun lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on myöntänyt 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleisen keskeyttämisen ja lainkäyttö- tai hallintoviranomainen päättää, että tällainen uudelleenjärjestelyselvittäjä tarvitaan turvaamaan osapuolten edut;
 - b) kun lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelma menettelyllä, jossa eri mieltä olevat velkojaryhmät pakotetaan uudelleenjärjestelyyn 11 artiklan mukaisesti; tai
 - c) kun velallinen tai velkojien enemmistö pyytää sitä edellyttäen, että viimeksi mainitussa tapauksessa velkojat huolehtivat uudelleenjärjestelyselvittäjän kuluista.

6 artikla

Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velallisille voidaan myöntää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevien neuvottelujen tukemiseksi ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat kieltäytyä myöntämästä yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, jos se ei ole välttämätön tai jos sillä ei saavutettaisi ensimmäisessä alakohdassa säädettyä tavoitetta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen voi koskea kaikentyyppisiä saatavia, myös vakuudellisia saatavia ja etuoikeutettuja saatavia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 5 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen voi olla luonteeltaan yleinen, jolloin se koskee kaikkia velkojia, tai rajoitettu, jolloin se koskee yhtä tai useampaa yksittäistä velkojaa tai velkojaryhmää.

Jos keskeyttäminen on rajoitettu, sitä sovelletaan vain velkoihin, joille on ilmoitettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti 1 kohdassa tarkoitetuista uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevista neuvotteluista tai keskeyttämisestä.

4. Jäsenvaltiot voivat tarkkaan määritellyissä olosuhteissa jättää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen ulkopuolelle tietyt saatavat tai saatavien tyypit, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja kun

a) täytäntöönpano ei todennäköisesti vaaranna liiketoiminnan uudelleenjärjestelyä; tai

b) keskeyttäminen aiheuttaisi näiden saatavien velkojille kohtuutonta haittaa.

5. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta työntekijöiden maksamatta oleviin saataviin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 kohtaa työntekijöiden saataviin, jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot varmistavat, että tällaisten saatavien maksamiselle annetaan ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa samantasoinen suoja.

6. Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen alkuperäinen kesto on rajoitettava enintään neljään kuukauteen.

7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten jatkaa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen kestoja tai myöntää uuden yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen velallisen, velkojan tai tarvittaessa uudelleenjärjestelyselvittäjän pyynnöstä. Tällainen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen jatkaminen tai uusi keskeyttäminen myönnetään vain tarkkaan määritellyissä olosuhteissa, kun tällainen jatkaminen tai uuden keskeyttämisen myöntäminen on asianmukaisesti perusteltua, kuten silloin kun

a) uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevissa neuvotteluissa on edistytty;

b) yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen jatkaminen ei aiheuta kohtuutonta haittaa asianosaisten osapuolten oikeuksille tai eduille; tai

c) maksukyvyttömyysmenettelyä, joka saattaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti johtaa velallisen likvidaatioon, ei vielä ole aloitettu velallisen osalta.

8. Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen, sen jatkaminen ja uusiminen mukaan lukien, kokonaiskesto ei saa ylittää kahtatoista kuukautta.

Jos jäsenvaltiot aikovat panna tämän direktiivin täytäntöön yhden tai useamman sellaisen menettelyn tai toimenpiteen avulla, joka ei täytä asetuksen (EU) 2015/848 liitteen A mukaisia ilmoittamisedellytyksiä, keskeyttämisen kokonaiskesto rajoitetaan enintään neljään kuukauteen, jos velallisen pääintressien keskus on siirretty toisesta jäsenvaltiosta ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista koskevan pyynnön tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat lopettaa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen seuraavissa tapauksissa:

a) keskeyttäminen ei enää täytä neuvottelujen tukemisen tavoitetta esimerkiksi, jos käy ilmeiseksi, että sellainen osa velkojia, joka kansallisen lainsäädännön nojalla pystyisi estämään uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisen, ei kannata neuvottelujen jatkamista;

b) velallisen tai uudelleenjärjestelyselvittäjän pyynnöstä;

- c) kansallisen lainsäädännön niin salliessa, jos yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen aiheuttaa tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa yhdelle tai useammalle velkojalle tai yhdelle tai useammalle velkojaryhmälle; tai
- d) kansallisen lainsäädännön niin salliessa, jos keskeyttäminen johtaa velkojan maksukyvyttömyyteen.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa ensimmäisen alakohdan mukaisen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen lopettamista koskevan toimivallan tilanteisiin, joissa velkojilla ei ole ollut mahdollisuutta tulla kuulluiksi ennen keskeyttämisen voimaantuloa tai ennen lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen myöntämää keskeyttämisen jatkamista.

Jäsenvaltiot voivat säätää vähimmäisajasta, joka ei ylitä 6 kohdassa tarkoitettua aikarajaa ja jonka kuluessa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä ei voida lopettaa.

7 artikla

Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen seuraukset

1. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetty velallisen velvollisuus hakea sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, tulee ajankohtaiseksi yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen aikana, velvollisuuden soveltaminen keskeytyy kyseisen keskeyttämisen ajaksi.
2. Edellä olevan 6 artiklan mukainen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen tarkoittaa sitä, ettei keskeyttämisen aikana voida aloittaa yhden tai useamman velkojan pyynnöstä maksukyvyttömyysmenettelyä, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon.
3. Jäsenvaltiot voivat poiketa 1 ja 2 kohdasta tilanteissa, joissa velallinen ei pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi päättää pitää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen voimassa, jos sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, ei olisi kyseisen tapauksen olosuhteiden perusteella velkojien yleisen edun mukaista.
4. Jäsenvaltioiden on säädettävä säännöistä, joilla estetään velkoja, joita täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen koskee, pidättämästä suorituksesta tai irtisanomasta, nopeuttamasta tai millään muulla tavoin muuttamasta välttämättömiä täyttämättä olevia sopimuksia velallisen vahingoksi sellaisten velkojen vuoksi, jotka syntyivät ennen täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, ainoastaan sillä perusteella, että velallinen ei ole maksanut niitä. Välttämättöminä täyttämättä olevina sopimuksina on pidettävä täyttämättä olevia sopimuksia, jotka ovat välttämättömiä päivittäisen liiketoiminnan jatkamisen kannalta, mukaan lukien kaikkia sellaisia toimituksia koskevat sopimukset, joiden keskeyttäminen johtaisi velallisen toiminnan keskeyttämiseen.

Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita antamasta tällaisille velkojille asianmukaisia takeita sen estämiseksi, että kyseinen alakohta aiheuttaa tällaisille velkojille kohtuutonta haittaa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä kohtaa sovelletaan myös täyttämättä oleviin sopimuksiin, jotka eivät ole välttämättömiä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojien ei anneta pidettyä suorituksesta tai irtisanoa, nopeuttaa tai millään muulla tavoin muuttaa tällaisia täyttämättä olevia sopimuksia velallisen vahingoksi sellaisen sopimuslausekkeen nojalla, jossa määrätään tällaisista toimenpiteistä, yksinomaan sillä perusteella että
 - a) ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista on pyydetty;
 - b) yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä on haettu;
 - c) ennaltaehkäisevä uudelleenjärjestelymenettely on aloitettu; tai
 - d) yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen on myönnetty.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä sovelleta rahoitus-, energia- ja hyödykemarkkinoilla nettoutusjärjestelyihin, mukaan luettuna sulkeutuvan nettoutuksen järjestelyt, myöskään sellaisissa tilanteissa, joissa ei sovelleta 31 artiklan 1 kohtaa, jos tällaiset järjestelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaan. Keskeytystä sovelletaan kuitenkin velkojan velalliseen kohdistaman sellaisen saatavan täytäntöönpanoon, joka on syntynyt nettoutusjärjestelyn toteuttamisen tuloksena.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta tavaroiden, palvelujen tai energian toimituksia koskeviin sopimuksiin, jotka ovat välttämättömiä velallisen liiketoiminnan jatkuvuuden kannalta, elleivät nämä sopimukset ole muodoltaan pörssissä tai muilla markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevia sellaisia positioita, jotka voidaan milloin tahansa lunastaa niiden markkina-arvoon.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei ole hyväksytty yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen päättyessä, tämä ei itsessään johda sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseen, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädetyt edellytykset menettelyn aloittamiseksi täyttyvät.

3 LUKU

Uudelleenjärjestelyohjelmat

8 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien sisältö

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että uudelleenjärjestelyohjelmissa, jotka on toimitettu hyväksyttäväksi 9 artiklan mukaisesti tai lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistettaviksi 10 artiklan mukaisesti, on ainakin seuraavat tiedot:

- a) velallisen henkilöllisyys;
- b) velallisen varat ja velat uudelleenjärjestelyohjelman toimittamisen hetkellä, mukaan lukien varojen arvo, kuvaus velallisen taloudellisesta tilanteesta ja työntekijöiden asemasta ja kuvaus velallisen vaikeuksien laajuudesta ja syistä;
- c) asianosaiset osapuolet, joko mainittuina nimeltä tai kuvailtuina velkatyypeittäin kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sekä niiden saatavat tai edut, jotka sisältyvät uudelleenjärjestelyohjelmaan;
- d) tarvittaessa ryhmät, joihin asianosaiset osapuolet on jaoteltu uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä varten, ja kunkin ryhmän saatavien ja etujen arvot;
- e) tarvittaessa osapuolet, joihin uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta, joko mainittuina nimeltä tai kuvattuina velkatyypeittäin kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sekä kuvaus syistä, joiden vuoksi ehdotetaan, että ohjelma ei vaikuta niiden saataviin tai etuihin;
- f) tarvittaessa uudelleenjärjestelyselvittäjän henkilöllisyys;
- g) uudelleenjärjestelyohjelman ehdot, erityisesti seuraavat:
 - i) edellä 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja ehdotettuja uudelleenjärjestelytoimenpiteitä;
 - ii) tarvittaessa ehdotettujen uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ehdotettu kesto;
 - iii) järjestelyt, jotka koskevat työntekijöiden edustajille tiedottamista ja heidän kuulemistaan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - iv) tarvittaessa yleiset kokonaisvaikutukset työpaikkoihin, kuten irtisanomiset, lyhennetty työaika tai muut vastaavat;
 - v) velallisen arvioidut rahoitusvirrat, jos tästä säädetään kansallisessa lainsäädännössä; ja
 - vi) uusi rahoitus, joka on tarkoitus saada uudelleenjärjestelyohjelman perusteella, ja syyt, joiden vuoksi uutta rahoitusta tarvitaan ohjelman toteuttamiseksi;
- h) perustelut, joissa selostetaan, miksi velallisen maksukyvyttömyyden välttäminen ja liiketoiminnan elinkelpoisuuden varmistaminen on ohjelman avulla kohtuudella odotettavissa, mukaan luettuina ohjelman onnistumisen kannalta välttämättömät ennakoedellytykset. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että perustelut laatii tai hyväksyy joko ulkopuolinen asiantuntija tai uudelleenjärjestelyselvittäjä, jos tällainen selvittäjä on määrätty.

2. Jäsenvaltioiden on asetettava saataville verkossa uudelleenjärjestelyohjelmien kattava tarkistuslista, joka on mukautettu mikro- ja pk-yritysten tarpeisiin. Tarkistuslistan on sisällettävä käytännön ohjeita siitä, miten uudelleenjärjestelyohjelma on laadittava kansallisen lainsäädännön mukaan.

Tarkistuslista on asetettava saataville jäsenvaltion kaikilla virallisilla kielillä. Jäsenvaltioiden on harkittava tarkistuslistan asettamista saataville vähintään yhdellä muulla, erityisesti kansainvälisessä liiketoiminnassa käytettävällä kielellä.

9 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siitä riippumatta, kuka hakee ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista 4 artiklan mukaisesti, velallisilla on oikeus toimittaa uudelleenjärjestelyohjelmia asianosaisten osapuolten hyväksyttäväksi.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että velkojilla ja uudelleenjärjestelyselvittäjillä on oikeus toimittaa uudelleenjärjestelyohjelmia, ja vahvistaa toimittamista koskevat edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaisilla osapuolilla on oikeus äänestää uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisestä.

Osapuolilla, joihin uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta, ei ole oikeutta äänestää sen hyväksymisestä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää äänioikeudetta seuraavat:

- a) oman pääoman haltijat;
- b) velkojat, joiden saatavat ovat tavallisten vakuudettomien velkojien saatavia huonommassa asemassa likvidaatiomenettelyyn liittyvässä tavanomaisessa maksunsaantijärjestyksessä; tai
- c) velalliseen tai velallisen liiketoimintaan yhteydessä oleva osapuoli, joka on kansallisen lainsäädännön mukaisessa eturistiriitatilanteessa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset osapuolet käsitellään eri ryhminä, jotka perustuvat todennettavissa oleviin riittävän yhteneviin etuihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Vähintäänkin vakuudellisten ja vakuudettomien saatavien velkojat on käsiteltävä erillisinä ryhminä uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymiseksi.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että työntekijöiden saatavat on käsiteltävä omana ryhmänään.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että velalliset, jotka ovat mikro- ja pk-yrityksiä, voivat päättää olla käsittelemättä asianosaisia osapuolia erillisinä ryhminä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ryhmien muodostaminen tehdään ottaen erityisesti huomioon muita heikommassa asemassa olevien velkojien, kuten pienten toimittajien, suojele.

5. Lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tutkii äänestysoikeudet ja ryhmien muodostamisen, kun uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista koskeva pyyntö on toimitettu.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tutkii ja vahvistaa äänestysoikeudet ja ryhmien muodostamisen aikaisemmin kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaiheessa.

6. Asianosaiset osapuolet ovat hyväksyneet uudelleenjärjestelyohjelman, kun sitä kannattaa kussakin ryhmässä saatavien tai etujen arvon perusteella määritelty enemmistö. Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää, että ohjelmaa kannattaa asianosaisten osapuolten lukumäärän perusteella määritelty enemmistö kussakin ryhmässä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä varten vaaditut enemmistöt. Nämä enemmistöt eivät saa olla suurempia kuin 75 prosenttia kunkin ryhmän saatavien tai etujen arvosta tai tapauksen mukaan kunkin ryhmän asianosaisten osapuolten lukumäärästä.

7. Sen estämättä, mitä 2–6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että muodollinen äänestys uudelleenjärjestelyohjelmasta voidaan korvata vaaditun enemmistön kanssa tehdyllä sopimuksella.

10 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien vahvistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainakin seuraavat uudelleenjärjestelyohjelmat sitovat osapuolia vain, jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut ne:

- a) uudelleenjärjestelyohjelmat, jotka vaikuttavat eri mieltä olevien asianosaisten osapuolten saataviin tai etuihin;
- b) uudelleenjärjestelyohjelmat, joihin sisältyy uutta rahoitusta;
- c) uudelleenjärjestelyohjelmat, joiden johdosta yli 25 prosenttia työvoimasta menettää työpaikkansa, jos tällainen menetys sallitaan kansallisessa lainsäädännössä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytykset, joiden täyttyessä lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelman, on määritelty selkeästi ja että niihin sisältyvät vähintään seuraavat:

- a) uudelleenjärjestelyohjelma on hyväksytty 9 artiklan mukaisesti;
- b) samaan ryhmään kuuluvia velkojia, joiden edut ovat riittävän yhtenevät, kohdellaan yhdenvertaisesti ja tavalla, joka on niiden saatavien mukaisessa suhteessa;
- c) ilmoitus uudelleenjärjestelyohjelmasta on toimitettu kaikille asianosaisille osapuolille kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- d) eri mieltä olevien velkojien tapauksessa uudelleenjärjestelyohjelma on velkojien etua koskevan testin mukainen;
- e) tapauksen mukaan uusi rahoitus on tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamiseksi eikä aiheuta velkojien eduille kohtuutonta häitettä.

Lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tutkii ensimmäisen alakohdan d alakohdan noudattamisen ainoastaan, jos uudelleenjärjestelyohjelma riitautetaan kyseisellä perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat kieltäytyä vahvistamasta uudelleenjärjestelyohjelmaa, jos velallisen maksukyvyttömyyden välttäminen tai liiketoiminnan elinkelpoisuuden varmistaminen ei ole sen avulla kohtuudella odotettavissa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos lainkäyttö- tai hallintoviranomaista vaaditaan vahvistamaan uudelleenjärjestelyohjelma, jotta siitä tulisi sitova, päätös on tehtävä tehokkaasti asian joutuisaa käsittelyä silmällä pitäen.

11 artikla

Eri mieltä olevien velkojaryhmien pakottaminen uudelleenjärjestelyyn

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelman, jota asianosaiset osapuolet jokaisessa äänestysryhmässä eivät ole hyväksyneet 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla, joko velallisen ehdotuksesta tai velallisen hyväksynnällä, niin että ohjelma sitoo eri mieltä olevia äänestysryhmiä, edellyttäen että uudelleenjärjestelyohjelma täyttää ainakin seuraavat edellytykset:

- a) se on 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen;
- b) sen on hyväksynyt
 - i) asianosaisten osapuolten äänestysryhmien enemmistö edellyttäen, että ainakin yksi näistä ryhmistä on vakuudellisten velkojien ryhmä tai maksunsaantijärjestyksessä tavallisten vakuudettomien velkojien edellä, tai jos tämä ei toteudu,
 - ii) vähintään yksi asianosaisten osapuolten äänestysryhmistä, tai kansallisen lainsäädännön niin salliessa, sellaisten osapuolten äänestysryhmä, joihin ohjelma vaikuttaa kielteisesti, ja joka on muu kuin oman pääoman haltijoista muodostuva ryhmä tai mikä tahansa muu ryhmä, joka velallisen toimivan yrityksen arvoon määrittämisen perusteella ei saisi mitään maksuja tai säilyttäisi mitään etuja tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, josta voitaisiin kohtuudella olettaa, ettei se saa mitään maksuja eikä säilytä mitään etuja, jos sovellettaisiin likvidaatimenettelyyn liittyvää tavanomaista maksunsaantijärjestystä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- c) siinä varmistetaan, että eri mieltä olevien asianosaisten velkojien äänestysryhmiä kohdellaan vähintään yhtä suotuisasti kuin mitä tahansa muuta samassa etuoikeusasemassa olevaa ryhmää ja suotuisammin kuin etuoikeussemaltaan heikompiä ryhmä; ja
- d) uudelleenjärjestelyohjelman mukaan mikään asianosaisten osapuolten ryhmä ei voi saada tai pitää itsellään saataviensa tai etujensa yhteenlaskettua määrää enempää.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat rajata velallisen hyväksynnän saamista koskevan vaatimuksen niihin tapauksiin, joissa velalliset ovat mikro- ja pk-yrityksiä.

Jäsenvaltiot voivat nostaa ohjelman hyväksymistä varten ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdassa säädettyä tarvittavaa asianosaisten osapuolten ryhmien vähimmäismäärää tai kansallisen lainsäädännön niin salliessa, niiden osapuolten ryhmien vähimmäismäärää, joihin uudelleenjärjestelyohjelma vaikuttaa kielteisesti.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat säätää, että eri mieltä olevaan äänestysryhmään kuuluvien asianosaisten velkojien saatavat suoritetaan täysimääräisesti samalla tavalla tai vastaavilla tavoilla, jos etuoikeussemaltaan heikomman ryhmän on tarkoitus saada maksuja tai säilyttää etuja uudelleenjärjestelyohjelmassa.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, jotka poikkeavat ensimmäisestä alakohdasta, jos ne ovat välttämättömiä uudelleenjärjestelyohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi ja jos ohjelma ei aiheuta kohtuutonta haittaa minkään asianosaisen osapuolen oikeuksille tai eduille.

12 artikla

Oman pääoman haltijat

1. Jos jäsenvaltiot jättävät oman pääoman haltijat 9–11 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, niiden on muilla keinoin varmistettava, että kyseiset oman pääoman haltijat eivät saa kohtuuttomalla tavalla estää tai haitata uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä ja vahvistamista.
2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oman pääoman haltijat eivät saa kohtuuttomalla tavalla estää tai haitata uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamista.
3. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa sitä, mitä tarkoitetaan tämän artiklan mukaisella kohtuuttomalla tavalla estämisellä tai haittaamisella, ottaen huomioon esimerkiksi sen, onko velallinen mikro- ja pk-yritys vai suuryritys, oman pääoman haltijoiden oikeuksiin vaikuttavat ehdotetut uudelleenjärjestelytoimenpiteet, oman pääoman haltijan tyyppin, sen, onko velallinen oikeushenkilö vai luonnollinen henkilö, tai sen, onko yhtiömiesten vastuu rajoitettu vai rajoittamaton.

13 artikla

Työntekijät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä koskevat puitteet eivät vaikuta työntekijöiden yksilöllisiin ja kollektiivisiin oikeuksiin, jotka on vahvistettu unionin ja kansallisessa työlaissäädännössä, kuten seuraaviin oikeuksiin:
 - a) kollektiivinen neuvotteluoikeus ja oikeus työtaistelutoimiin; ja
 - b) oikeus saada tietoja ja tulla kuulluksi direktiivin 2002/14/EY ja direktiivin 2009/38/EY mukaisesti, erityisesti:
 - i) työntekijöiden edustajille tiedottaminen yrityksen tai laitoksen toiminnan ja taloudellisen tilanteen viimeaikaisesta ja oletettavissa olevasta kehityksestä, jotta he voivat viestiä velalliselle liiketoiminnan tilanteeseen liittyvistä huolista ja tarpeesta harkita uudelleenjärjestelymekanismeja;
 - ii) työntekijöiden edustajille tiedottaminen mahdollisista ennaltaehkäisevistä uudelleenjärjestelymenettelyistä, joilla saattaa olla vaikutusta työpaikkoihin, kuten työntekijöiden mahdollisuuteen periä palkkasaataviaan ja kaikkia tulevia maksuja, myös ammatillisia lisäeläkkeitä;
 - iii) työntekijöiden edustajille tiedottaminen ja heidän kuulemisensa uudelleenjärjestelyohjelmista ennen niiden esittämistä hyväksyttäväksi 9 artiklan mukaisesti tai lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistettaviksi 10 artiklan mukaisesti;
 - c) direktiiveillä 98/59/EY, 2001/23/EY ja 2008/94/EY taatut oikeudet.
2. Kun uudelleenjärjestelyohjelma sisältää toimenpiteitä, jotka muuttavat työjärjestelyjä tai sopimussuhteita työntekijöiden kanssa, toimenpiteiden on saatava kyseisten työntekijöiden hyväksyntä, jos kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa säädetään hyväksynnästä tällaisissa tapauksissa.

14 artikla

Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen suorittama arvonmääritys

1. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on tehtävä päätös velallisen liiketoiminnan arvonmäärityksestä ainoastaan, jos eri mieltä oleva asianosainen osapuoli riitauttaa uudelleenjärjestelyohjelman joko sillä perusteella, että
 - a) edellä 2 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa säädettyä velkojien etua koskevaa testiä ei väitetyksi suoritettu hyväksytysti; tai
 - b) edellä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädettyjä eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamista koskevia edellytyksiä väitetyksi rikottiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat nimittää asianmukaisen pätevyyden omaavia asiantuntijoita tai kuulla heitä tehdessään 1 kohdan mukaisen päätöksen arvonmäärittämisestä.
3. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että eri mieltä oleva asianosainen osapuoli voi esittää riitauttamisen lainkäyttö- tai hallintoviranomaiselle, jonka on määrä vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelma.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tällainen riitauttaminen voidaan esittää uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamispäätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä.

15 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien vaikutukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistamat uudelleenjärjestelyohjelmat velvoittavat kaikkia asianosaisia osapuolia, jotka on nimetty tai kuvattu 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta niihin velkoihin, jotka eivät osallistuneet sen hyväksymiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

16 artikla

Muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa lainsäädännössä säädetyllä tavalla muutosta uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista tai hylkäämistä koskevaan lainkäyttöviranomaisen päätökseen haetaan ylempältä lainkäyttöviranomaiselta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutosta uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista tai hylkäämistä koskevaan hallintoviranomaisen päätökseen haetaan lainkäyttöviranomaiselta.

2. Muutoksenhaut on ratkaistava tehokkaasti joutuisaa käsittelyä silmällä pitäen.
3. Uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamispäätöstä koskeva muutoksenhaku ei keskeytä ohjelman täytäntöönpanoa.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat säätää, että lainkäyttöviranomaiset voivat keskeyttää uudelleenjärjestelyohjelman tai sen osien täytäntöönpanon, jos se on tarpeen ja asianmukaista tietyn osapuolen etujen suojaamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 3 kohdan nojalla tehty muutoksenhaku hyväksytään, lainkäyttöviranomainen voi joko
 - a) kumota uudelleenjärjestelyohjelman; tai
 - b) vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelman joko muutettuna, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, tai muutoksitta.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos ohjelma vahvistetaan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, korvaus myönnetään osapuolelle, jolle on aiheutunut taloudellista tappiota ja jonka muutoksenhaku on hyväksytty.

4 LUKU

Uuden rahoituksen, väliaikaisen rahoituksen ja muiden uudelleenjärjestelyyn liittyvien liiketoimien suojaaminen

17 artikla

Uuden rahoituksen ja väliaikaisen rahoituksen suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uutta rahoitusta ja väliaikaista rahoitusta suojataan asianmukaisella tavalla. Vähimmäisvaatimuksena on, että jos velallisesta tulee myöhemmin maksukyvytön,
 - a) uutta rahoitusta ja väliaikaista rahoitusta ei julisteta pätemättömäksi, mitätöitävissä olevaksi tai täytäntöönpanokelvottomaksi; ja että

- b) tällaisen rahoituksen myöntäjille ei aiheudu siviili-, hallinto- tai rikosoikeudellista vastuuta sillä perusteella, että tällainen rahoitus on velkojille vahingollinen, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädetty lisäperusteet ovat käsillä.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohtaa sovelletaan uuteen rahoitukseen ainoastaan, jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut uudelleenjärjestelyohjelman, ja väliaikaiseen rahoitukseen, jos siihen on sovellettu ennakkovalvontaa.
3. Jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle väliaikaisen rahoituksen, joka myönnetään sen jälkeen, kun velallisesta on tullut kyvytön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että uuden tai väliaikaisen rahoituksen antajilla on myöhemmissä maksukyvyttömyysmenettelyissä etuoikeus maksunsaantiin muihin velkoihin nähden, joiden saatavat muutoin olisivat maksunsaantijärjestyksessä vahvemmassa tai samassa asemassa.

18 artikla

Muiden uudelleenjärjestelyyn liittyvien liiketoimien suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velallinen tulee myöhemmin maksukyvyttömäksi, liiketoimia, jotka ovat kohtuullisia ja välittömästi tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemisen kannalta, ei julisteta pätemättömiksi, mitätöitäviksi tai täytäntöönpanokelvottomiksi sillä perusteella, että nämä liiketoimet ovat velkojille vahingollisia, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädetty lisäperusteet ovat käsillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut ohjelman tai jos kyseisiin liiketoimiin on sovellettu ennakkovalvontaa.
3. Jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle liiketoimet, jotka on toteutettu sen jälkeen, kun velallisesta on tullut kyvytön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin kuuluvat vähintään seuraavat:
- a) uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemisesta, hyväksymisestä tai vahvistamisesta johtuvien maksujen ja -kustannusten maksaminen;
 - b) uudelleenjärjestelyyn läheisesti liittyvän asiantuntijaneuvonnan hankkimisesta aiheutuvien maksujen ja kustannusten maksaminen;
 - c) työntekijöille jo tehdystä työstä kuuluvien palkkojen maksaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyä muuta suojaa;
 - d) muut kuin a–c alakohdassa tarkoitetut tavanomaiseen liiketoimintaan liittyvät maksut ja suoritukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velallinen tulee myöhemmin maksukyvyttömäksi, liiketoimia, jotka ovat kohtuullisia ja välittömästi tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamiseksi ja jotka toteutetaan lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistaman uudelleenjärjestelyohjelman mukaisesti, ei julisteta pätemättömiksi, mitätöitäviksi tai täytäntöönpanokelvottomiksi sillä perusteella, että kyseiset liiketoimet ovat velkojille vahingollisia, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädetty lisäperusteet ovat käsillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

5 LUKU

Johtajien velvollisuudet

19 artikla

Johtajien velvollisuudet, kun maksukyvyttömyys on todennäköinen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksukyvyttömyys on todennäköinen, johtajat ottavat asianmukaisesti huomioon ainakin seuraavat seikat:

- a) velkojien, oman pääoman haltijoiden ja muiden sidosryhmien intressit;
- b) tarpeen toteuttaa toimenpiteitä maksukyvyttömyyden välttämiseksi; ja
- c) tarpeen välttää tahallista tai törkeän huolimattonta menettelyä, joka vaarantaa yrityksen elinkelpoisuuden.

III OSASTO

VELOISTA VAPAUTTAMINEN JA ELINKEINOTOIMINNAN HARJOITTAMISKIELTO

20 artikla

Mahdollisuus vapautua veloista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksukyvyttömällä yrittäjällä on mahdollisuus ainakin yhteen menettelyyn, joka voi johtaa täysimittaiseen veloista vapauttamiseen tämän direktiivin mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että elinkeino- tai liiketoiminta, käsiteollisuus tai ammattitoiminta, johon maksukyvyttömän yrittäjän velat liittyvät, on lopetettu.

2. Niiden jäsenvaltioiden, joissa täysimittainen veloista vapauttaminen edellyttää, että yrittäjä maksaa takaisin osan veloista, on varmistettava, että tällainen takaisinmaksuvelvoite perustuu yrittäjän henkilökohtaiseen tilanteeseen ja erityisesti, että se on oikeasuhteinen yrittäjän ulosmittauskelpoisein tai veloista vapauttamiseen kuuluvana aikana käytettävissä oleviin tuloihin ja omaisuuseriin nähden ja että siinä otetaan huomioon velkojien kohtuudenmukaiset intressit.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrittäjillä, jotka on vapautettu veloista, on pääsy asiaankuuluviin ja ajantasaisiin tietoihin olemassa olevista kansallisista puitteista, joilla tuetaan yrittäjien liiketoimintaa, ja että yrittäjät voivat hyötyä tällaisista puitteista.

21 artikla

Veloista vapauttamiseen kuuluva aika

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajanjakso, jonka kuluttua maksukyvyttömät yrittäjät voidaan vapauttaa kokonaan veloistaan, on enintään kolme vuotta alkaen viimeistään joko

- a) päivästä, jona menettelyssä, johon sisältyy takaisinmaksuohjelma, lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen ohjelman vahvistamisesta tai ohjelman täytäntöönpano alkaa; tai
- b) missä tahansa muussa menettelyssä päivästä, jona lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen menettelyn aloittamisesta, tai yrittäjän konkurssipesän muodostamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksukyvyttömät yrittäjät, jotka ovat noudattaneet velvollisuuksiaan, silloin kun tällaisia velvollisuuksia on kansallisen lainsäädännön mukaan olemassa, vapautetaan veloistaan veloista vapauttamiseen kuuluvan ajan päätyttyä ilman tarvetta pyytää lainkäyttö- tai hallintoviranomaista aloittamaan menettely 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen lisäksi.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joiden mukaan lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tarkistaa, onko yrittäjä noudattanut velvollisuuksiaan saadakseen vapautuksen veloistaan, sanotun kuitenkin vaikuttamatta ensimmäisen alakohdan soveltamiseen.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että täysimittainen veloista vapauttaminen ei estä sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn jatkamista, johon sisältyy yrittäjän sen omaisuuden muuttaminen rahaksi ja jakaminen, joka muodosti osan kyseisen yrittäjän konkurssipesästä veloista vapauttamiseen kuuluvan ajan päättymispäivänä.

22 artikla

Elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon voimassaoloaika

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksukyvyttömälle yrittäjälle myönnetään vapautus veloista tämän direktiivin mukaisesti, elinkeinotoiminnan harjoittamiskielto, joka estää häntä aloittamasta tai jatkamasta elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai ammattitoimintaa ainoastaan sillä perusteella, että yrittäjä on maksukyvytön, lakkaa olemasta voimassa viimeistään veloista vapauttamiseen kuuluvan ajan päättyessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veloista vapauttamiseen kuuluvan ajan päätyttyä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltojen voimassaolo lakkaa ilman, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaista on tarpeen pyytää aloittamaan menettely 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen lisäksi.

23 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltioiden on 20–22 artiklasta poiketen pidettävä voimassa tai otettava käyttöön säännöksiä, joilla evätään mahdollisuus veloista vapauttamiseen tai rajoitetaan sitä, peruutetaan myönnetty vapauttaminen tai pidennetään täysimittaiseen veloista vapauttamiseen kuluva aikaa tai elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa silloin, kun maksukyvytön yrittäjä toimi kansallisen lainsäädännön mukaan velkojia tai muita sidosryhmiä kohtaan epärehellisesti tai vilpillisessä mielessä velkaantumisen yhteydessä, maksukyvyttömyysmenettelyn aikana tai velkojen takaisinmaksun yhteydessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisia todistustaakkaa koskevia sääntöjä.

2. Jäsenvaltiot voivat 20–22 artiklasta poiketen pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joilla evätään mahdollisuus veloista vapauttamiseen tai rajoitetaan sitä, peruutetaan myönnetty vapauttaminen tai pidennetään täysimittaiseen veloista vapauttamiseen kuluva aikaa tai elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa tietyissä tarkkaan määritellyissä olosuhteissa ja silloin kun tällaiset poikkeukset ovat asianmukaisesti perusteltuja, esimerkiksi kun

- a) maksukyvytön yrittäjä on merkittäväällä tavalla rikkonut takaisinmaksuohjelman mukaisia velvoitteitaan tai muuta velkojen etujen turvaamiseen tarkoitettua oikeudellista velvoitetta, kuten velvoitetta maksimoida velkojen saama tuotto;
- b) maksukyvytön yrittäjä ei ole noudattanut kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisia ilmoitus- tai yhteistyövelvoitteitaan;
- c) on tehty veloista vapauttamista koskevia hakemuksia, joihin liittyy väärinkäyttöä;
- d) on tehty uusi veloista vapauttamista koskeva hakemus tietyn ajan kuluessa siitä, kun maksukyvyttömälle yrittäjälle myönnettiin täysimittainen veloista vapauttaminen tai kun häneltä evättiin täysimittainen veloista vapauttaminen ilmoitus- tai yhteistyövelvoitteiden vakavan rikkomisen vuoksi;
- e) velasta vapauttamiseen johtavasta menettelystä aiheutuneita kustannuksia ei ole katettu; tai
- f) poikkeus on välttämätön velallisen ja yhden tai useamman velkojan oikeuksien välisen tasapainon takaamiseksi.

3. Poiketen siitä, mitä 21 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pidentää veloista vapauttamiseen kuluva aikaa silloin, kun

- a) lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on hyväksynyt tai määrännyt suojatoimenpiteitä maksukyvyttömän yrittäjän ja tilanteen mukaan yrittäjän perheen vakituisen asunnon turvaamiseksi tai yrittäjän elinkeino- tai liiketoiminnan, käsiteollisuuden tai ammattitoiminnan jatkamisen kannalta olennaisten varojen turvaamiseksi; tai
- b) maksukyvyttömän yrittäjän ja soveltuvin osin yrittäjän perheen vakituista asuntoa ei ole muutettu rahaksi.

4. Jäsenvaltiot voivat jättää tiettyjä velkatyyppejä veloista vapauttamisen ulkopuolelle tai rajoittaa mahdollisuutta veloista vapauttamiseen taikka säätää niitä koskevasta pidemmästä vapauttamisajasta silloin, kun tällaiset poissulkemiset, rajoitukset tai pidemmät ajanjaksot ovat asianmukaisesti perusteltuja, kuten seuraavissa tapauksissa:

- a) vakuusvelat;
- b) rikosoikeudellisista seuraamuksista johtuvat tai niihin liittyvät velat;
- c) sopimussuhteen ulkopuolisesta vahingonkorvausvastuusta johtuvat velat;
- d) elatusvelvoitteita, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta, koskevat velat;
- e) veloista vapauttamiseen johtavan menettelyn hakemisen tai aloittamisen jälkeen syntyneet velat; ja
- f) veloista vapauttamiseen johtavan menettelyn kustannusten maksamisvelvoitteesta johtuvat velat.

5. Jäsenvaltiot voivat 22 artiklasta poiketen säätää pidemmästä tai toistaiseksi voimassa olevasta elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta, jos maksukyvytön yrittäjä kuuluu ammattikuntaan,

- a) johon sovelletaan erityisiä eettisiä sääntöjä tai erityisiä mainetta tai asiantuntemusta koskevia sääntöjä, ja yrittäjä on rikkonut kyseisiä sääntöjä; tai
- b) joka hoitaa toisten omaisuutta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos maksukyvytön yrittäjä aikoo hakeutua kyseisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun ammattiin.

6. Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat muiden kuin 22 artiklassa tarkoitettujen lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten määräämiä elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoja.

24 artikla

Ammattitoimintaan liittyviä ja henkilökohtaisia velkoja koskevien menettelyjen yhdistäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksukyvyttömällä yrittäjällä on sekä velkoja, jotka ovat syntyneet heidän elinkeino- tai liiketoimintansa, käsiteollisuutensa tai ammattitoimintansa yhteydessä että henkilökohtaisia velkoja, jotka ovat syntyneet tällaisen toiminnan ulkopuolella ja joita ei voida kohtuudella erottaa toisistaan, tällaisia velkoja, jos niistä voidaan vapauttaa, on käsiteltävä yhdessä ainoassa menettelyssä täysimittaisen veloista vapauttamisen saamista varten.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos ammattitoimintaan liittyvät velat ja henkilökohtaiset velat voidaan eritellä, täysimittaisen veloista vapauttamisen myöntämiseksi kyseisiä velkoja on käsiteltävä joko erillisissä mutta koordinoituissa menettelyissä tai samassa menettelyssä.

IV OSASTO

TOIMENPITEET UUELLEENJÄRJESTELYÄ, MAKSUKYVYTTÖMYYYTTÄ JA VELOISTA VAPAUTTAMISTA KOSKEVIEN MENETTELYJEN TEHOSTAMISEKSI

25 artikla

Lainkäyttö- ja hallintoviranomaiset

Jollei oikeuslaitoksen riippumattomuudesta ja sen organisaation mahdollisista eroavuuksista eri puolilla unionia muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) lainkäyttö- ja hallintoviranomaisten edustajat, jotka hoitavat uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia menettelyjä, saavat asianmukaisen koulutuksen ja että heillä on tarvittava asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseen; ja
- b) uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevat menettelyt hoidetaan tehokkaasti asian käsittelyn jouduttamiseksi.

26 artikla

Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia menettelyjä hoitavat selvittäjät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskeviin menettelyihin määräämät selvittäjät saavat asianmukaisen koulutuksen ja että heillä on tarvittava asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseen;
 - b) selvittäjien kelpoisuusedellytykset sekä määräämis-, erottamis- ja eroamisen menettely ovat selkeät, läpinäkyvät ja oikeudenmukaiset;
 - c) määrättäessä selvittäjä tiettyä tapausta varten, mukaan lukien tapaukset, joihin liittyy rajat ylittäviä tekijöitä, on otettava asianmukaisella tavalla huomioon selvittäjän kokemus ja asiantuntemus sekä tapauksen erityispiirteet; ja
 - d) eturistiriitojen välttämiseksi velallisilla ja velkojilla on mahdollisuus joko vastustaa selvittäjän valintaa tai määräämistä taikka vaatia selvittäjän korvaamista.
2. Komissio edistää parhaiden käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä koulutuksen laadun parantamiseksi kaikkialla unionissa, myös kokemusten vaihdon sekä valmiuksien kehittämismenetelmien avulla.

27 artikla

Selvittäjien valvonta ja palkkio

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset valvonta- ja sääntelymekanismit sen varmistamiseksi, että selvittäjien toimintaa valvotaan tehokkaasti; tavoitteena on varmistaa, että he tarjoavat palvelujaan tehokkaasti ja pätevästi ja että se tapahtuu puolueettomasti ja riippumattomasti suhteessa asianosaisiin. Näiden mekanismien on käsitettävä myös toimenpiteet niiden selvittäjien vastuun osalta, jotka ovat laiminlyöneet velvollisuutensa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot niistä viranomaisista tai elimistä, jotka huolehtivat selvittäjien valvonnasta, ovat julkisesti saatavilla.
3. Jäsenvaltiot voivat kannustaa selvittäjiä laatimaan käytännesääntöjä ja noudattamaan niitä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvittäjien palkkioihin sovelletaan sääntöjä, jotka ovat johdonmukaiset menettelyjen tehokkaan toteuttamisen tavoitteen kanssa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on asianmukaiset menettelyt palkkiota koskevien kiistojen ratkaisemiseksi.

28 artikla

Sähköisten viestintävälineiden käyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevissa menettelyissä menettelyn osapuolet, selvittäjä ja lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voivat suorittaa sähköisiä viestintävälineitä käyttäen, myös rajat ylittävissä tilanteissa, vähintään seuraavat toimet:

- a) saatavien ilmoittaminen;
- b) uudelleenjärjestely- tai takaisinmaksuohjelmien toimittaminen;
- c) ilmoitusten toimittaminen velkojille;
- d) riitauttamisten esittäminen ja muutoksenhaku.

V OSASTO

UUDELLEENJÄRJESTELYÄ, MAKSUKYVYTTÖMYYTTÄ JA VELOISTA VAPAUTTAMISTA KOSKEVIEN MENETTELYJEN SEURANTA

29 artikla

Tiedonkeruu

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja koottava vuosittain kansallisella tasolla tiedot uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevista menettelyistä jaoteltuina menettelytyypin mukaan ja annettava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) haettujen tai aloitettujen menettelyjen lukumäärä, jos aloittamisesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, ja vireillä olevien tai lopetettujen menettelyjen määrä;
 - b) menettelyjen keskimääräinen kesto hakemuksen jättämisestä tai menettelyn aloittamisesta, jos aloittamisesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, menettelyn lopettamiseen saakka;
 - c) muiden kuin d alakohdan mukaisesti vaadittujen menettelyjen lukumäärä jaoteltuina tulosten tyyppin mukaan;
 - d) niiden uudelleenjärjestelymenettelyjä koskevien hakemusten lukumäärä, joita ei otettu käsiteltäviksi, jotka hylättiin tai jotka peruutettiin ennen menettelyn aloittamista.
2. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja koottava vuosittain kansallisella tasolla tiedot niiden velallisten lukumäärästä, joihin sovellettiin uudelleenjärjestelymenettelyjä tai maksukyvyttömyysmenettelyjä ja joilla oli kolmen vuoden aikana ennen hakemuksen toimittamista tai tällaisten menettelyjen aloittamista, jos tällaisesta aloittamisesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, uudelleenjärjestelyohjelma, joka oli vahvistettu II osaston täytäntöönpanevassa aiemmassa uudelleenjärjestelymenettelyssä.

3. Jäsenvaltiot voivat kerätä ja koota vuosittain kansallisella tasolla tiedot
 - a) kunkin tyyppisen menettelyn keskimääräisistä kustannuksista;
 - b) keskimääräisestä takaisinperintäasteesta vakuusvelkojen ja vakuudettomien velkojen osalta ja tilanteen mukaan muun tyyppisten velkojen osalta;
 - c) niiden yrittäjien lukumäärästä, jotka 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen menettelyn läpi käytyään ovat perustaneet uuden yrityksen;
 - d) uudelleenjärjestely- ja maksukyvyttömyysmenettelyihin liittyvien menetettyjen työpaikkojen lukumäärästä.
4. Jäsenvaltioiden on jaoteltava 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä tilanteen mukaan 3 alakohdassa tarkoitettut tiedot, jos ne ovat käytettävissä, seuraavasti:
 - a) niiden velallisten koko, jotka eivät ole luonnollisia henkilöitä;
 - b) ovatko uudelleenjärjestelyä tai maksukyvyttömyyttä koskevien menettelyjen velalliset luonnollisia vai oikeushenkilöitä; ja
 - c) koskeeko veloista vapauttamiseen johtava menettely ainoastaan yrittäjiä vai kaikkia luonnollisia henkilöitä.
5. Jäsenvaltiot voivat kerätä ja koota 1–4 kohdassa tarkoitettuja tietoja otantatekniikalla, jossa on varmistettu, että otokset ovat edustavia koon ja monipuolisuuden näkökulmasta.
6. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja koottava 1, 2, 4 ja tilanteen mukaan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot kokonaisilta kalenterivuosilta, jotka päättyvät kunakin vuonna 31 päivänä joulukuuta, 7 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäännösten soveltamispäivää seuraavasta ensimmäisestä kokonaisesta kalenterivuodesta alkaen. Tiedot on toimitettava komissiolle vakimuotoisella tietolomakkeella vuosittain viimeistään sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden 31 päivänä joulukuuta, jolta tiedot on kerätty.
7. Komissio vahvistaa tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettun tietolomakkeen täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
8. Komissio julkaisee 6 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot verkkosivustollaan niin, että ne ovat saatavilla helposti ja käyttäjäystävällisesti.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Suhde muihin säädöksiin ja kansainvälisiin välineisiin

1. Seuraavia säädöksiä sovelletaan tästä direktiivistä riippumatta:
 - a) direktiivi 98/26/EY;
 - b) direktiivi 2002/47/EY; ja
 - c) asetus (EU) N:o 648/2012.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta varojen suojaamista koskeviin vaatimuksiin, jotka on asetettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/2366⁽²⁴⁾ säädetyille maksulaitoksille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY⁽²⁵⁾ säädetyille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehdyn yleissopimuksen ja siihen liitetyn, lentokalustoon liittyviä erityiskysymyksiä koskevan pöytäkirjan, jotka allekirjoitettiin Kapkaupungissa 16 päivänä marraskuuta 2001 ja joiden osapuolia jotkin jäsenvaltiot ovat tämän direktiivin hyväksymisajankohtana, soveltamiseen.

32 artikla

Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2017/1132 84 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on poikettava siitä, mitä säädetään 58 artiklan 1 kohdassa, 68 artiklassa, 72, 73 ja 74 artiklassa, 79 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 80 artiklan 1 kohdassa ja 81 artiklassa, siltä osin ja niin kauan kuin tällainen poikkeaminen on tarpeen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/1023 (*) säädettyjen ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä koskevien puiteiden käyttöön ottamiseksi.

Ensimmäinen alakohta ei rajoita osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1023, 20 päivänä kesäkuuta 2019, ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, veloista vapauttamisesta ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta sekä toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi sekä direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta (direktiivi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä) (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 18).”

33 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2026 ja sen jälkeen viiden vuoden välein tämän direktiivin soveltamista ja vaikutuksia koskevan kertomuksen, jossa käsitellään myös ryhmien muodostamista ja äänestyssääntöjä muita heikommassa asemassa olevien velallisten, kuten työntekijöiden, osalta. Kyseisen arvioinnin perusteella komissio antaa tarvittaessa säädösehdotuksen, jossa tarkastellaan tarvetta toteuttaa lisätoimia uudelleenjärjestelyjä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevan oikeudellisen kehyksen lujittamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi.

34 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2021, lukuun ottamatta 28 artiklan a, b ja c alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, jotka on annettava ja julkaistava viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2024 ja 28 artiklan d alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, jotka on annettava ja julkaistava viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2026. Niiden on välittömästi toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 17 päivästä heinäkuuta 2021 alkaen, lukuun ottamatta 28 artiklan a, b ja c alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, joita on sovellettava 17 päivästä heinäkuuta 2024 alkaen, ja 28 artiklan d alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, joita on sovellettava 17 päivästä heinäkuuta 2026 alkaen.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

2. Edellä 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joilla on erityisiä vaikeuksia tämän direktiivin täytäntöönpanossa, voivat pidentää 1 kohdassa säädettyä täytäntöönpanojaksoa enintään yhdellä vuodella. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle siitä, että niiden on turvauduttava mahdollisuuteen pidentää täytäntöönpanojaksoa, viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2021.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

35 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1024,
annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,
avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä
(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/98/EY ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin. Koska siihen on tehtävä uusia muutoksia, direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Direktiivin 2003/98/EY 13 artiklan mukaisesti ja viiden vuoden kuluttua direktiiviä 2003/98/EY muuttaneen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/37/EU ⁽⁴⁾ hyväksymisestä komissio asianomaisia sidosryhmiä kuultuaan arvioi ja uudelleentarkasteli direktiivin 2003/98/EY toimintaa sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman puitteissa.
- (3) Sidosryhmien kuulemisen jälkeen ja vaikutustenarvioinnin tuloksen perusteella komissio katsoi, että unionin tason toimet ovat välttämättömiä, jotta voidaan puuttua julkisen sektorin hallussa olevan ja julkisrahoitteisen tiedon laajan uudelleenkäytön jäljellä oleviin ja esiin nouseviin esteisiin koko unionissa, saattaa lainsäädäntökehys digitaalitekniologioiden kehityksen tasalle ja edistää edelleen digitaalista innovointia erityisesti tekoälyä ajatellen.
- (4) Säädöstekstiin tehdyillä sisällöllisillä muutoksilla pyritään varmistamaan julkisen sektorin tiedon Euroopan taloudelle ja yhteiskunnalle tarjoamien mahdollisuuksien täysimääräinen hyödyntäminen, ja niiden olisi keskityttävä seuraaviin aloihin: reaaliaikaisen pääsyn tarjoaminen dynaamiseen dataan asianmukaisilla teknisillä menetelmillä, arvokkaan julkisen tiedon tarjonnan lisääminen uudelleenkäyttöä varten, myös julkisten yritysten sekä tutkimusta harjoittavien organisaatioiden ja tutkimusta rahoittavien organisaatioiden taholta, puuttuminen uusien yksinoikeusjärjestelyjen muotojen syntymiseen, marginaalikustannusten perimistä koskevasta periaatteesta tehtävien poikkeusten käyttö ja tämän direktiivin ja eräiden siihen liittyvien säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ⁽⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/9/EY ⁽⁶⁾, 2003/4/EY ⁽⁷⁾ ja 2007/2/EY ⁽⁸⁾ väliseen suhteeseen.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 238.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/98/EY, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/37/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta (EUVL L 175, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelesta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (5) Tietojen saanti on perusoikeus. Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', mukaan jokaisella on oikeus sananvapauteen, mukaan lukien mielipiteenvapaus sekä vapaus vastaanottaa ja levittää tietoja tai ajatuksia viranomaisten siihen puuttumatta ja alueellisista rajoista riippumatta.
- (6) Perusoikeuskirjan 8 artiklassa taataan oikeus henkilötietojen suojaan ja määrätään, että tällaisten tietojen käsittelyn on oltava asianmukaista, sen on tapahduttava tiettyä tarkoitusta varten ja asianomaisen henkilön suostumuksella tai muun laissa säädetyn oikeuttavan perusteen nojalla ja riippumattoman viranomaisen valvonnassa.
- (7) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään sisämarkkinoiden toteuttamisesta ja järjestelmän perustamisesta kilpailun vääristymisen estämiseksi sisämarkkinoilla. Julkisen sektorin tiedon hyödyntämistä koskevien sääntöjen ja käytäntöjen yhdenmukaistaminen jäsenvaltioissa myötävaikuttaa näiden tavoitteiden saavuttamiseen.
- (8) Jäsenvaltioiden julkinen sektori kerää, tuottaa, jäljentää ja jakelee suuria määriä eri aloja koskevaa tietoa, kuten yhteiskunnallista, poliittista, taloudellista, oikeudellista, maantieteellistä, ympäristöön liittyvää, meteorologista, seismistä, matkailuun liittyvää, liiketoimintaan liittyvää, patenteihin liittyvää ja koulutukseen liittyvää tietoa. Täytäntöönpanevien, lainsäädännöllisten tai oikeudellisten julkisen sektorin elinten tuottamat asiakirjat muodostavat laajan, monipuolisen ja arvokkaan resurssipohjan, joka voi hyödyttää yhteiskuntaa. Näiden tietojen, joihin kuuluu dynaaminen data, tarjoaminen yleisesti käytetyssä sähköisessä muodossa antaa kansalaisille ja oikeushenkilöille mahdollisuuden löytää uusia tapoja käyttää niitä ja luoda uusia, innovatiivisia tuotteita ja palveluja. Jäsenvaltiot ja julkisen sektorin elimet voivat mahdollisesti hyödyntää asiaankuuluvia unionin rahastoja ja ohjelmia, joiden tavoitteena on digitaaliteknologioiden laajamittainen käyttö tai julkishallinnon ja julkisten palvelujen digitaalinen siirtymä, ja saada niistä asianmukaista taloudellista tukea, kun ne pyrkivät asettamaan tietoja helposti saataville uudelleenkäyttöä varten.
- (9) Julkisen sektorin tiedot muodostavat erityisen tietolähteen, joka voi osaltaan edistää sisämarkkinoiden toiminnan parantamista ja uusien sovellusten kehittämistä kuluttajille ja oikeushenkilöille. Älykkäällä tiedonkäytöllä, myös tietojen käsittelyllä tekoälysovellusten avulla, voi olla muutosvaikutusta kaikilla talouden aloilla.
- (10) Direktiivissä 2003/98/EY vahvistettiin jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten, myös täytäntöönpanevien, lainsäädännöllisten tai oikeudellisten elinten, hallussa olevien, olemassa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevat vähimmäissäännöt sekä käytännön järjestelyt niiden uudelleenkäytön helpottamiseksi. Ensimmäisten julkisen sektorin tiedon uudelleenkäyttöä koskevien sääntöjen hyväksymisen jälkeen maailmassa olevan tiedon määrä, julkinen tieto mukaan lukien, on lisääntynyt eksponentiaalisesti ja on alettu tuottaa ja kerätä uudenlaista tietoa. Samaan aikaan tiedon analysoinnissa, hyödyntämisessä ja käsittelyssä käytettävät teknologiat, kuten koneoppiminen, tekoäly ja esineiden internet, kehittyvät jatkuvasti. Kyseinen nopea teknologinen kehitys mahdollistaa tiedon käyttämiseen, kokoamiseen ja yhdistelyyn perustuvien uusien palveluiden ja sovellusten luomisen. Alun perin vuonna 2003 hyväksytyt ja vuonna 2013 muutetut säännöt eivät enää pysy näiden nopeiden muutosten tahdissa, minkä vuoksi on olemassa riski, että julkisen tiedon uudelleenkäytön tarjoamia taloudellisia ja yhteiskunnallisia mahdollisuuksia ei voida hyödyntää.
- (11) Tietopohjaisen yhteiskunnan kehittyminen, jossa hyödynnetään eri aloilta ja eri toiminnoista saatuja tietoja, vaikuttaa kaikkien unionin kansalaisten elämään, sillä se antaa heille muun muassa mahdollisuuden uusiin tapoihin saada ja hankkia tietoa.
- (12) Digitaalinen sisältö on tässä kehityksessä tärkeässä asemassa. Sisältötuotanto on viime vuosina luonut ja luo edelleen nopeassa tahdissa työpaikkoja. Useimmat näistä työpaikoista syntyvät innovatiivisissa startup-yrityksissä ja pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, jäljempänä 'pk-yritykset'.
- (13) Yksi sisämarkkinoiden toteuttamisen tärkeimmistä tavoitteista on luoda edellytykset, joilla edistetään palvelujen ja tuotteiden kehittämistä unionin laajuisesti ja jäsenvaltioissa. Julkisen sektorin tieto tai julkisen tehtävän hoitamisen tai yleistä etua koskevan palvelun tarjoamisen yhteydessä kerätty, tuotettu, jäljennetty ja jaettu tieto on tärkeä raaka-aine digitaalisissa sisältötuotteissa ja -palveluissa, ja siitä tulee yhä merkittävämpi sisällönlähde kehittyneen digitaaliteknologian, kuten tekoälyn, lohkoketjuteknologioiden ja esineiden internetin, kehityksessä. Laaja, rajat

ylittävä maantieteellinen kattavuus on myös olennainen tekijä tässä yhteydessä. Tällaisen tiedon lisääntyneiden uudelleenkäyttömahdollisuuksien odotetaan mahdollistavan muun muassa sen, että kaikki unionin yritykset, myös mikroyritykset ja pk-yritykset, sekä kansalaisyhteiskunta voivat hyödyntää näiden tietojen antamia mahdollisuuksia ja myötävaikuttaa taloudelliseen kehitykseen ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseen ja suojelemiseen, erityisesti paikallisten yhteisöjen eduksi, sekä tärkeisiin yhteiskunnallisiin päämääriin, kuten vastuuvollisuuteen ja avoimuuteen.

- (14) Julkisen sektorin elimen hallussa olevien asiakirjojen uudelleenkäytön salliminen tuottaa lisäarvoa uudelleenkäyttäjille, loppukäyttäjille ja koko yhteiskunnalle sekä usein myös kyseiselle julkisen sektorin elimelle itselleen, sillä uudelleenkäyttö lisää avoimuutta ja vastuullisuutta ja sen avulla saadaan uudelleenkäyttäjiltä ja loppukäyttäjiltä palautetta, jonka avulla asianomainen julkisen sektorin elin voi parantaa kerätyn tiedon laatua ja tehtäviensä hoitamista.
- (15) Julkisen sektorin tietoresurssien hyödyntämistä koskevat säännöt ja käytännöt vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä, mikä luo esteitä näiden keskeisten tietoresurssien taloudellisen potentiaalin hyödyntämiselle. Se, että julkisen sektorin elinten noudattamat käytännöt julkisen sektorin tietojen hyödyntämisessä vaihtelevat edelleen eri jäsenvaltioissa, olisi otettava huomioon. Julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevia kansallisia sääntöjä ja käytäntöjä olisi pyrittävä yhdenmukaistamaan vähimmäistasolle silloin, kun erot kansallisissa säännöksissä ja käytännöissä tai niiden epäselvyys haittaavat sisämarkkinoiden toimintaa ja tietoyhteiskunnan kehitystä unionissa.
- (16) Avoimen datan ymmärretään käsitteenä yleensä tarkoittavan avoimissa tietomuodoissa olevaa dataa, jota kuka tahansa voi vapaasti käyttää, uudelleenkäyttää ja jakaa missä tahansa tarkoituksessa. Avoimen datan politiikka, jolla edistetään julkisen sektorin tiedon laajaa saatavuutta ja uudelleenkäyttöä yksityisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin siten, että niihin liittyy vain vähän tai ei lainkaan oikeudellisia, teknisiä tai taloudellisia rajoitteita, ja jolla edistetään tiedonvälitystä taloudellisten toimijoiden lisäksi ensisijaisesti kansalaisille, voi merkittävästi edistää yhteiskunnallista osallistumista ja vauhdittaa merkittävästi kyseisen tiedon uudenlaiseen yhdistelyyn ja hyödyntämiseen perustuvien uusien palveluiden kehittämistä. Jäsenvaltioita kehoitetaan näin ollen edistämään tietojen luomista "sisäänrakennetun ja oletusarvoisen avoimuuden" periaatteella kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asiakirjojen osalta. Näin toimiessaan niiden olisi varmistettava yleistä etua koskevien tavoitteiden, kuten yleisen turvallisuuden, johdonmukainen suojelutaso myös silloin, kun on kyse elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvistä arkaluonteisista tiedoista. Niiden olisi myös varmistettava henkilötietojen suojeleminen, myös silloin, kun yksittäisessä tietoaosteissa oleva tieto ei aiheuta riskiä luonnollisen henkilön tunnistamisesta tai yksilöimisestä mutta kyseinen tieto saattaa yhdistettynä muihin käytettävissä oleviin tietoihin aiheuttaa tällaisen riskin.
- (17) Lisäksi ilman unionin tasoista vähimmäistason yhdenmukaistamista joissain jäsenvaltioissa tekniikan haasteisiin vastaamiseksi jo käynnistetyt kansalliset lainsäädäntötoimet voisivat johtaa vielä huomattavampiin eroavaisuuksiin. Tällaisten lainsäädännöllisten eroavaisuuksien ja epävarmuustekijöiden vaikutus kasvaa entisestään tietoyhteiskuntakehityksessä, joka on jo nyt suuresti lisännyt tiedon käyttöä rajojen yli.
- (18) Jäsenvaltiot ovat laatineet uudelleenkäyttöä koskevia toimintalinjauksia direktiivin 2003/98/EY nojalla, ja osa jäsenvaltioista on omaksunut kunnianhimoisia avointa dataa koskevia toimintatapoja, joilla ne tekevät saatavilla olevan julkisen tiedon uudelleenkäytöstä helpompaa kansalaisille ja oikeushenkilöille ja jotka ylittävät mainitussa direktiivissä asetetut vähimmäisvaatimukset. On riski, että jäsenvaltioiden erilaiset säännöt estävät tuotteiden ja palveluiden tarjoamista yli rajojen ja toisiaan vastaavien julkisten tietoaosteiden uudelleenkäytön niihin perustuvissa unionin laajuisissa sovelluksissa. Näin ollen vähimmäistason yhdenmukaistaminen on tarpeen sen määrittämiseksi, mitä julkista tietoa on uudelleenkäytettävissä tiedon sisämarkkinoilla julkisen tiedon saatavuutta koskevien yleisten ja alakohtaisten, kuten direktiivissä 2003/4/EY määriteltyjen menettelytapojen mukaisesti ja vaikuttamatta niihin. Niitä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön säännöksiä, jotka, etenkin alakohtaisen lainsäädännön tapauksessa, ylittävät nämä vähimmäisvaatimukset, olisi edelleen sovellettava. Esimerkkejä säännöksistä, jotka ylittävät tässä direktiivissä säädetyt yhdenmukaistamisen vähimmäistasot, ovat kynnystasoa alhaisemmat enimmäistasot maksuille, joita uudelleenkäytöstä voidaan periä, tai tässä direktiivissä tarkoitettuja ehtoja vähemmän rajoittavat lupaehdot. Tämä direktiivi ei erityisesti rajoita sellaisten tämän direktiivin mukaisen yhdenmukaistamisen vähimmäistason ylittävien säännösten soveltamista, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/40/EU⁽⁹⁾ nojalla annetuissa komission delegoiduissa asetuksissa.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/40/EU, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, tieliikenteen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista (EUVL L 207, 6.8.2010, s. 1).

- (19) Jäsenvaltioita kehoitetaan lisäksi ylittämään tässä direktiivissä säädetyt vähimmäisvaatimukset ja soveltamaan direktiivin vaatimuksia julkisten yritysten hallussa oleviin asiakirjoihin, jotka liittyvät toiminta-aloihin, joiden on todettu olevan suoraan kilpailulle alttiita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU⁽¹⁰⁾ 34 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat myös päättää soveltaa tämän direktiivin vaatimuksia yksityisiin, erityisesti yleistä etua koskevia palveluja tarjoaviin, yrityksiin.
- (20) Julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäytön ehdoille tarvitaan yleiset puitteet, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukaiset, oikeasuhteiset ja syrjimättömät ehdot tällaisen tiedon uudelleenkäytölle. Julkisen sektorin elimet keräävät, tuottavat, jäljentävät ja jakavat asiakirjoja täyttääkseen julkiset tehtävänsä. Julkisen sektorin elimet keräävät, tuottavat, jäljentävät ja jakavat asiakirjoja tarjotakseen yleistä etua koskevia palveluja. Tällaisten asiakirjojen käyttö muihin tarkoituksiin on uudelleenkäyttöä. Jäsenvaltiot voivat ylittää tässä direktiivissä asetetun vähimmäistason ja sallia täten laajemman uudelleenkäytön. Kun jäsenvaltiot saattavat tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, ne voivat käyttää muuta ilmausta kuin ”asiakirja”, kunhan ne säilyttävät tässä direktiivissä esitetyn käsitteen ”asiakirja” määritelmän koko soveltamisalan.
- (21) Tätä direktiiviä olisi sovellettava asiakirjoihin, joiden antaminen kuuluu kyseisten julkisen sektorin elinten julkisiin tehtäviin, jotka määritellään jäsenvaltion lainsäädännössä tai muissa sitovissa säännöissä. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, julkiset tehtävät olisi määriteltävä jäsenvaltioiden yleisen hallintokäytännön mukaisesti edellyttäen, että julkisten tehtävien ala on avoin ja sitä valvotaan. Julkiset tehtävät voidaan määritellä yleisesti tai tapauskohtaisesti yksittäisen julkisen sektorin elimen osalta.
- (22) Tätä direktiiviä olisi sovellettava asiakirjoihin, jotka ovat saatavilla uudelleenkäyttöä varten, kun julkisen sektorin elimet antavat tietojen käyttöluvia taikka myyvät, jakelevat, vaihtavat tai antavat tietoja. Ristikkäistukien välttämiseksi uudelleenkäyttöön olisi sisällyttävä organisaation sisäinen asiakirjojen jatkokäyttö sellaisessa toiminnassa, joka ei liity sen julkiseen tehtävään. Julkisen tehtävän ulkopuolelle jää tavallisesti sellaisten asiakirjojen antaminen, jotka on tuotettu ja kustannettu yksinomaan kaupalliselta pohjalta ja kilpailussa markkinoilla muiden kanssa.
- (23) Tämä direktiivi ei rajoita tai haittaa viranomaisten ja muiden julkisten elinten lakisäateisten tehtävien hoitamista. Tällä direktiivillä säädetään jäsenvaltioille velvoite sallia kaikkien olemassa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttö, jolle niiden saatavuutta ole rajoitettu tai estetty asiakirjojen saatavuutta koskevilla kansallisilla säännöillä tai jolle tässä direktiivissä säädetä muista poikkeuksista. Tämä direktiivi perustuu jäsenvaltioiden nykyisiin asiakirjojen saatavuutta koskeviin järjestelmiin, eikä sillä muuteta kansallisia sääntöjä asiakirjojen saannista. Direktiiviä ei sovelleta tapauksissa, joissa kansalaiset tai oikeushenkilöt voivat saada asiakirjan käyttöönsä vain, jos he tai ne voivat osoittaa asianomaisten tiedon saantia koskevien sääntöjen nojalla, että asia koskee erityisesti heitä tai niitä. Unionin tasolla perusoikeuskirjan 41 artiklalla oikeudesta hyvään hallintoon ja 42 artiklalla oikeudesta tutustua asiakirjoihin tunnustetaan, että kaikilla unionin kansalaisilla ja kaikilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, joiden asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission hallussa oleviin asiakirjoihin. Julkisen sektorin elimiä olisi rohkaistava asettamaan kaikki hallussaan olevat asiakirjat uudelleenkäytettäviksi. Julkisen sektorin elinten olisi edistettävä ja kannustettava asiakirjojen uudelleenkäyttöä, mukaan lukien luonteeltaan lainsäädännölliset tai hallinnolliset viralliset tekstit, silloin kun julkisen sektorin elimellä on oikeus sallia niiden uudelleenkäyttö.
- (24) Jäsenvaltiot antavat usein yleistä etua koskevien palvelujen tarjonnan julkisen sektorin ulkopuolisten yksiköiden tehtäväksi ja kohdistavat tällaisiin yksiköihin tarkkaa valvontaa. Direktiiviä 2003/98/EY sovelletaan kuitenkin ainoastaan julkisen sektorin elinten hallussa oleviin asiakirjoihin, ja julkiset yritykset on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä johtaa siihen, että yleistä etua koskevien palvelujen toteuttamisen yhteydessä tuotetut asiakirjat ovat heikosti saatavilla uudelleenkäyttöä varten useilla aloilla, erityisesti yleishyödyllisten palvelujen aloilla. Se heikentää myös suuresti mahdollisuuksia luoda rajat ylittäviä palveluja yleistä etua koskevia palveluja tarjoavien julkisten yritysten hallussa olevien asiakirjojen pohjalta.
- (25) Direktiiviä 2003/98/EY olisi siksi muutettava sen varmistamiseksi, että sitä voidaan soveltaa yleistä etua koskevien palvelujen tarjonnan yhteydessä tuotettujen olemassa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöön, kun palvelua tarjoavat julkiset yritykset, jotka harjoittavat jotain direktiivissä 2014/25/EU 8–14 artiklassa tarkoitetuista toiminnoista, sekä julkiset yritykset, jotka toimivat julkisen liikenteen harjoittajina Euroopan parlamentin ja

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007⁽¹⁾ 2 artiklan mukaisesti, julkiset yritykset, jotka toimivat julkisen palvelun velvoitteita täyttävänä lentoliikenteen harjoittajina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008⁽²⁾ 16 artiklan mukaisesti, ja julkiset yritykset, jotka toimivat julkisen palvelun velvoitteita täyttävänä yhteisön laivanvarustajina neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92⁽³⁾ 4 artiklan mukaisesti.

- (26) Tähän direktiiviin ei sisälly yleistä velvoitetta sallia julkisten yritysten tuottamien asiakirjojen uudelleenkäyttö. Päätös uudelleenkäytön sallimisesta tai kieltämisestä olisi jätettävä asianomaisille julkisille yrityksille, ellei tässä direktiivissä tai unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä muuta edellytetä. Julkisen yrityksen olisi noudatettava tämän direktiivin III ja IV luvussa säädettyjä asiaa koskevia velvollisuuksia, etenkin esitysmuotojen, maksujen, avoimuuden, lisenssien, syrjimättömyyden ja yksinoikeusjärjestelyjen kiellon osalta, vasta sitten, kun se on asettanut asiakirjan saataville uudelleenkäyttöä varten. Julkisten yritysten ei toisaalta pitäisi joutua noudattamaan II luvussa säädettyjä vaatimuksia, kuten pyyntöjen käsittelyyn sovellettavia sääntöjä. Kun asiakirjojen uudelleenkäyttö sallitaan, olisi kiinnitettävä erityistä huomiota neuvoston direktiivissä 2008/114/EY⁽⁴⁾ määritellyn elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvien arkaluonteisten tietojen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/1148⁽⁵⁾ tarkoitettujen keskeisten palvelujen suojelemiseen.
- (27) Tuotetun tutkimustiedon määrä kasvaa eksponentiaalisesti, ja se tarjoaa mahdollisuuksia uudelleenkäyttöön myös tiedeyhteisön ulkopuolella. Jotta kasvaviin yhteiskunnallisiin haasteisiin voitaisiin vastata tehokkaasti ja kokonaisvaltaisesti, on käynyt ratkaisevan tärkeäksi ja kiireelliseksi, että tietoa on saatavilla eri lähteistä, sektoreista ja tieteenaloista ja sitä voidaan yhdistää ja käyttää uudelleen myös eri lähteiden, sektoreiden ja tieteenalojen välillä. Tutkimustietoon sisältyvät tilastot, koetulokset, mittaukset, kenttätöiden yhteydessä tehdyt havainnot, kyselytutkimusten tulokset, haastattelutallenteet ja kuvat. Siihen sisältyvät metadata, spesifikaatiot ja muut digitaaliset objektit. Tutkimustieto poikkeaa tieteellisistä artikkeleista, joissa raportoidaan tieteellisen tutkimuksen tuloksena tehdyistä havainnoista ja kommentoidaan niitä. Julkisrahoitteisen tieteellisen tutkimuksen tietojen avoin saatavuus ja uudelleenkäytettävyys on jo useiden vuosien ajan ollut erityisten poliittisten aloitteiden aiheena. Avoimella saatavuudella tarkoitetaan tutkimustulosten asettamista loppukäyttäjän saataville verkossa maksutta sekä ilman käyttöä ja uudelleenkäyttöä koskevia muita rajoituksia kuin mahdollisuus edellyttää tekijänoikeuksien tunnustamista. Avoimen saatavuuden toimintapolitiikoilla pyritään erityisesti antamaan tutkijoille ja suurelle yleisölle mahdollisuus saada tutkimustietoa mahdollisimman aikaisessa vaiheessa jakeluprosessia ja helpottamaan sen käyttöä ja uudelleenkäyttöä. Avoin saatavuus auttaa parantamaan laatua, vähentää tarpeetonta päällekkäisen tutkimuksen tarvetta, vauhdittaa tieteellistä edistystä, auttaa torjumaan tieteellisiä petoksia ja voi kaiken kaikkiaan edistää talouskasvua ja innovointia. Avoimen saatavuuden ohella pyritään varmistamaan, että tiedonhallinnan suunnittelusta tulee tieteellinen vakiokäytäntö, ja tukemaan sellaisen tutkimustiedon levittämistä, joka on löydettävissä, saatavilla, yhteentoimivaa ja uudelleenkäytettävissä ("FAIR-periaate").
- (28) Edellä esitetyistä syistä on asianmukaista asettaa jäsenvaltioille velvollisuus hyväksyä avoimen saatavuuden toimintapolitiikat suhteessa julkisrahoitteiseen tutkimustietoon ja varmistaa, että kaikki tutkimusta harjoittavat organisaatiot ja tutkimusta rahoittavat organisaatiot noudattavat näitä toimintapolitiikkoja. Tutkimusta harjoittavat organisaatiot ja tutkimusta rahoittavat organisaatiot voisivat lisäksi järjestäytyä julkisen sektorin elimiksi tai julkisiksi yrityksiksi. Tätä direktiiviä sovelletaan tällaisiin hybridiorganisaatioihin ainoastaan tutkimusta harjoittavien organisaatioiden ominaisuudessa ja niiden tutkimustietoon. Avoimen saatavuuden toimintapolitiikoissa sallitaan tyypillisesti joukko poikkeuksia tieteellisten tutkimustulosten asettamiseen avoimesti saataville. Komission 25 päivänä huhtikuuta 2018 antamassa suosituksessa kuvaillaan muun muassa avoimen saatavuuden toimintapolitiikkojen keskeiset osatekijät. Myös ehtoja, joiden mukaisesti tiettyjä tutkimustietoja voidaan käyttää uudelleen, olisi parannettava. Tästä syystä jotkin tästä direktiivistä johtuvat velvollisuudet olisi laajennettava koskemaan sellaisen tieteellisen tutkimustoiminnan tuloksena syntyvää tutkimustietoa, jota tuetaan julkisella rahoituksella tai joka on julkisen ja yksityisen sektorin yksiköiden yhdessä rahoittamaa. Kansallisten

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto) (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/92, annettu 7 päivänä joulukuuta 1992, palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) (EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2008/114/EY, annettu 8 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan elintärkeän infrastruktuurin määrittämisestä ja nimeämisestä sekä arvioinnista, joka koskee tarvetta parantaa sen suojaamista (EUVL L 345, 23.12.2008, s. 75).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1148, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa (EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1).

avoimen saatavuuden toimintapolitiikkojen mukaisesti julkisrahoitteisen tutkimustiedon olisi oletusarvoisesti oltava avointa. Tässä yhteydessä olisi kuitenkin otettava asianmukaisesti huomioon yksityisyyteen, henkilötietojen suojaan, luottamuksellisuuteen, kansalliseen turvallisuuteen, oikeutettuihin kaupallisiin etuihin, kuten liikesalaisuuksiin, ja kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvät näkökohdat noudattaen periaatetta ”niin avointa kuin on mahdollista ja niin suljettua kuin on välttämätöntä”. Tämän lisäksi tämän direktiivin ei tulisi koskea tutkimustietoa, jota ei aseteta saataville kansalliseen turvallisuuteen, puolustukseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä. Hallinnollisen taakan välttämiseksi tästä direktiivistä aiheutuvia velvollisuuksia olisi sovellettava ainoastaan tutkimustietoon, jonka tutkijat, tutkimusta harjoittavat organisaatiot tai tutkimusta rahoittavat organisaatiot ovat jo asettaneet julkisesti saataville organisaatio- tai tutkimusalaakohtaisen tietovaraston kautta, eikä niissä saisi määrätä lisäkustannuksia tietoaineistohauille tai edellyttää tiedon ylimääräistä huoltamista. Jäsenvaltiot voivat ulottaa tämän direktiivin soveltamisen tutkimustietoon, joka on asetettu julkisesti saataville muiden datainfrastruktuurien kuin tietovarastojen kautta, avoimesti saatavilla olevien julkaisujen kautta, artikkelin liitetiedostona, aineistokuvailuna tai kuvailuna datajulkaisussa. Muut asiakirjat kuin tutkimustieto olisi jatkossakin jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

- (29) ”Julkisen sektorin elimen” määritelmä perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁽¹⁶⁾ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan määritelmään. Kyseisessä direktiivissä esitettyä ”julkisoikeudellisen laitoksen” määritelmää ja direktiivissä 2014/25/EU esitettyä ”julkisen yrityksen” määritelmää olisi sovellettava tämän direktiivin osalta.
- (30) Tässä direktiivissä säädetään ilmaisun ”asiakirja” määritelmästä ja tämän määritelmän olisi sisällettävä myös mikä tahansa osa asiakirjasta. Ilmaisun ”asiakirja” olisi katettava kaikki toimenpiteiden, tosiseikkojen tai tietojen esitykset – ja kaikki tällaisten toimenpiteiden, tosiseikkojen tai tietojen koosteet – tallennusvälineestä riippumatta (paperilla tai sähköisessä muodossa tai äänenä, visuaalisessa muodossa tai audiovisuaalisena tallenteena). ”Asiakirjan” määritelmän ei ole tarkoitus kattaa tietokoneohjelmia. Jäsenvaltiot voivat ulottaa tämän direktiivin soveltamisen tietokoneohjelmiin.
- (31) Julkiset sektorin elimet asettavat asiakirjojaan entistä enemmän saataville uudelleenkäyttöä varten ennakoivalla tavalla varmistamalla, että asiakirjat ja niihin liittyvä metadata ovat löydettävissä verkossa ja tosiasiallisesti saatavilla avoimessa muodossa, joka voi olla koneellisesti luettava ja jolla varmistetaan yhteentoimivuus, uudelleenkäyttö ja saatavuus. Asiakirjat olisi myös asetettava saataville uudelleenkäyttöä varten uudelleenkäyttäjän esittämästä pyynnöstä. Tällaisissa tapauksissa uudelleenkäyttöpyyntöihin olisi vastattava kohtuullisessa ajassa ja noudatettava vastaavanlaisia vastausaikoja kuin asiakirjojen saatavuutta koskevien järjestelmien mukaisissa tiedonsaantipyynnöissä. Julkiset yritykset, oppilaitokset, tutkimusta harjoittavat organisaatiot ja tutkimusta rahoittavat organisaatiot olisi kuitenkin vapautettava tästä vaatimuksesta. Kohtuulliset vastausajat kaikkialla unionissa edistävät uusien koostettujen tietotuotteiden ja -palvelujen luomista unionin laajuisella tasolla. Tämä on erityisen tärkeää dynaamisen datan osalta (mukaan lukien ympäristöön liittyvät, liikenteeseen liittyvät, satelliiteista saadut, meteorologiset ja anturien tuottamat tiedot), jolloin tiedon taloudellinen arvo riippuu sen välittömästä saatavuudesta ja säännöllisestä ajantasaistamisesta. Dynaaminen data olisi siksi asetettava saataville sovellusrajapinnan (Application Programming Interface), jäljempänä ’API-rajapinta’, kautta heti sen keräämisen jälkeen tai manuaalisen päivityksen yhteydessä heti tietoaineiston muuttamisen jälkeen tällaiseen dataan perustuvien internet-, mobiili- ja pilvisovellusten kehittämisen helpottamiseksi. Jos tämä ei ole mahdollista teknisten tai taloudellisten rajoitusten vuoksi, julkisen sektorin elinten pitäisi saattaa asiakirjat saataville sellaisella aikavälillä, jonka puitteissa niiden koko taloudellista potentiaalia voidaan hyödyntää. Asiaan liittyvien teknisten ja taloudellisten rajoitusten poistamiseksi olisi toteutettava erityistoimenpiteitä. Jos käytetään käyttöoikeussopimusta, asiakirjojen saaminen oikeaan aikaan voi sisältyä käyttöluvan ehtoihin. Kun tietojen tarkistaminen on välttämätöntä yleistä etua koskevista perustelluista syistä, erityisesti kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden vuoksi, dynaaminen data olisi asetettava saataville heti tarkistamisen jälkeen. Välttämättömät tarkistukset eivät saisi vaikuttaa päivitystiheyteen.
- (32) Jotta tällä direktiivillä uudelleenkäytön piiriin tuotu tieto saataisiin käyttöön, olisi tarkoituksenmukaista varmistaa dynaamisen datan saatavuus hyvin suunniteltujen API-rajapintojen kautta. API-rajapinta on toimintojen, menettelyjen, määritelmien ja protokollien kokonaisuus laitteiden välisen viestinnän ja saumattoman tiedonvaihdon mahdollistamiseksi. API-rajapintoja olisi tuettava selkeillä ja kattavilla teknisillä asiakirjoilla, jotka ovat saatavilla verkossa. Mahdollisuuksien mukaan olisi käytettävä avoimia API-rajapintoja. Olisi sovellettava unionin tai kansainvälisesti tunnustettuja standardiprotokollia, ja tarvittaessa olisi käytettävä kansainvälisiä tietoaineistostandardeja. API-rajapinnoilla voi olla erilaisia monimutkaisuustasoja, joissa voi olla kyse yksinkertaisesta linkistä tietokantaan tiettyjen tietoaineistojen hakemiseksi, verkkokäyttöliittymästä tai monimutkaisemmista rakenteista. Tiedon uudelleenkäytöllä ja jakamisella API-rajapintojen sopivan käytön avulla on yleistä arvoa, sillä se auttaa kehittäjiä ja startup-yrityksiä luomaan uusia palveluja ja tuotteita. Se on myös olennainen osatekijä arvokkaiden ekosysteemien luomisessa usein käyttämättä jäävien tietoresurssien ympärille. API-rajapinnan rakenteen ja käytön on tarpeen perustua useisiin periaatteisiin: saatavuuteen, vakauteen, elinkaaren aikaiseen ylläpitoon, käytön ja standardien yhdenmukaisuuteen, käyttäjäturvallisuuteen sekä turvallisuuteen.

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

Dynaamisen datan eli datan, jota päivitetään säännöllisesti ja usein reaaliaikaisesti, osalta julkisen sektorin elinten ja julkisten yritysten olisi asetettava tämä data saataville uudelleenkäyttöä varten heti sen keräämisen jälkeen sopivia API-rajapintoja käyttäen ja tarvittaessa useana kerralla ladattavana tiedostona (bulk download), lukuun ottamatta tapauksia, joissa tämä aiheuttaisi kohtuuttomasti työtä. Työmäärän kohtuullisuutta arvioitaessa olisi otettava huomioon kyseisen julkisen sektorin elimen tai yrityksen koko ja toimintamäärärahat.

- (33) Uudelleenkäyttömahdollisuuksia voidaan parantaa rajoittamalla tarvetta digitalisoida paperiasiakirjoja tai käsitellä digitaalisia tiedostoja keskenään yhteensopiviksi. Tämän vuoksi julkisen sektorin elinten olisi asetettava asiakirjat saataville kaikissa jo olemassa olevissa muodoissa tai kaikkina jo olemassa olevina kielitoisintoina, sähköisessä muodossa, mikäli tämä on mahdollista ja tarkoituksenmukaista. Julkisen sektorin elinten olisi suhtauduttava myönteisesti pyyntöihin saada ote olemassa olevasta asiakirjasta, jos tällainen pyyntö voidaan täyttää yksinkertaisin toimenpitein. Julkisen sektorin elimillä ei kuitenkaan pitäisi olla velvollisuutta toimittaa otetta asiakirjasta tai muuttaa pyydetyn tiedon esitysmuotoa, jos siitä aiheutuu suhteetonta vaivaa. Uudelleenkäytön helpottamiseksi julkisen sektorin elinten pitäisi saattaa asiakirjansa saataville sellaisessa muodossa, joka mahdollisimman pitkälti ja soveltuvilta osin ei edellytä minkään tietyn tietokoneohjelman käyttöä. Silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, julkisen sektorin elinten pitäisi ottaa huomioon vammaisten henkilöiden mahdollisuudet uudelleenkäyttää asiakirjoja antamalla tiedot esteettömässä muodossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2102⁽¹⁷⁾ mukaisesti.
- (34) Uudelleenkäytön helpottamiseksi julkisen sektorin elinten olisi, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, saatettava asiakirjat, mukaan lukien verkkosivuilla julkaistut asiakirjat, ja niitä koskeva metatieto saataville mahdollisimman tarkasti ja yksityiskohtaisesti avoimessa ja koneellisesti luettavassa muodossa, joka takaa yhteentoimivuuden, esimerkiksi käsittelemällä niitä tavalla, joka vastaa direktiivin 2007/2/EY mukaisia paikkatiedon yhteensopivuus- ja käytettävyyssvaatimuksia koskevia periaatteita.
- (35) Asiakirjan olisi katsottava olevan koneellisesti luettavassa muodossa, jos se on sellaisessa tiedostomuodossa, jonka rakenne mahdollistaa sen, että ohjelmistosovellukset pystyvät helposti yksilöimään, tunnistamaan ja poimimaan siitä tiettyjä tietoja. Rakenteelliseen muotoon koodattu tieto olisi katsottava koneellisesti luettavaksi tiedoksi. Koneellisesti luettavissa olevat muodot voivat olla avoimia tai sovelluskohtaisia. Ne voivat olla virallisia standardeja, mutta se ei ole välttämätöntä. Asiakirjojen, jotka on koodattu tiedostomuotoon, joka rajoittaa automaattista käsittelyä estämällä tai rajoittamalla tietojen poimimista niistä, ei olisi katsottava olevan koneellisesti luettavassa muodossa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava unionin tai kansainvälisesti tunnustettujen avointen koneellisesti luettavien muotojen käyttöön silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista. Eurooppalaiset yhteentoimivuusperiaatteet olisi otettava soveltuvin osin huomioon suunniteltaessa asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevia teknisiä menetelmiä.
- (36) Asiakirjojen uudelleenkäytöstä perittävät maksut muodostavat merkittävän markkinoille tulon esteen startup-yrityksille ja pk-yrityksille. Asiakirjat olisi siksi asetettava saataville uudelleenkäyttöä varten maksutta, ja jos maksut ovat välttämättömiä, ne eivät lähtökohtaisesti saisi olla marginaalikustannuksia korkeampia. Kun julkisen sektorin elimet suorittavat erityisen kattavia hakuja pyydetyn tiedon löytämiseksi tai tekevät äärimmäisen kalliita muutoksia pyydetyn tiedon esitysmuotoon joko vapaaehtoisesti tai kansallisessa lainsäädännössä edellytetyllä tavalla, marginaalikustannukset voivat kattaa näihin toimiin liittyvät kustannukset. Poikkeustapauksissa olisi otettava huomioon tarve olla estämättä tavanomaista toimintaa niiltä julkisen sektorin elimiltä, joiden on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisten tehtäviensä suorittamiseen liittyvistä kustannuksista. Tämä koskee myös tilanteita, joissa julkisen sektorin elin on asettanut tietoa saataville avoimena datana, mutta sen on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan muiden julkisten tehtäviensä suorittamiseen liittyvistä kustannuksista. Julkisten yritysten rooli kilpailuun perustuvassa taloudellisessa ympäristössä olisi myös tunnustettava. Tällaisissa tapauksissa julkisen sektorin elinten ja julkisten yritysten olisi siksi voitava periä marginaalikustannukset ylittäviä maksuja. Nämä maksut olisi vahvistettava objektiivisten, avointen ja varmistettavissa olevien perusteiden mukaisesti, ja asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta saatavat kokonaistulot eivät saisi ylittää niiden keräämisestä ja tuottamisesta, mukaan lukien kolmansilta osapuolilta hankkiminen, jäljentäminen, ylläpitäminen, säilyttäminen ja jakelusta aiheutuvia kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa. Perittäviin kustannuksiin olisi tarvittaessa voitava

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2102, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta (EUVL L 327, 2.12.2016, s. 1).

lisätä myös henkilötietojen anonymisoinnista ja tietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset. Jäsenvaltiot voivat vaatia julkisen sektorin elimiä ja julkisia yrityksiä julkistamaan nämä kustannukset. Julkisen sektorin elimille asetettavan vaatimuksen tuottaa tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisen tehtävänsä suorittamiseen tai julkisten yritysten tehtäväksi annettuihin yleistä etua koskeviin palveluihin liittyvistä kustannuksista ei tarvitse olla lakisääteinen vaatimus, ja se voi olla esimerkiksi seurausta jäsenvaltioiden hallintokäytännöistä. Jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tällaista vaatimusta.

- (37) Investoinnista saatava tuotto voidaan ymmärtää prosenttiosuutena, joka mahdollistaa marginaalikustannusten lisäksi pääomakustannusten kattamisen ja todellisen tuottoosuuden sisällyttämisen. Koska pääomakustannukset ovat läheisesti yhteydessä luottolaitosten korkoihin, jotka puolestaan perustuvat Euroopan keskuspankin (EKP), perusrahoitusoperaatioiden kiinteään korkoon, kohtuullisen tuoton ei pitäisi olla yli viisi prosenttia suurempi kuin EKP:n kiinteä korko.
- (38) Kirjastojen, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museoiden ja arkistojen olisi voitava periä marginaalikustannukset ylittäviä maksuja, jotta ei estetä niiden tavanomaista toimintaa. Tällaisten julkisen sektorin elinten tapauksessa asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta asianmukaisena tilikautena saatavat kokonaistulot eivät saisi ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä, jakelusta, säilyttämisestä ja oikeuksien selvittämisestä aiheutuvia kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa. Perittäviin kustannuksiin olisi tarvittaessa lisättävä myös henkilötietojen tai kaupallisesti arkaluonteisten tietojen anonymisoinnista aiheutuvat kustannukset. Kirjastojen, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museoiden ja arkistojen erityispiirteiden vuoksi on mahdollista ottaa huomioon yksityisen sektorin samanlaisten tai vastaavien asiakirjojen uudelleenkäytöstä perimät maksut laskettaessa investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa.
- (39) Tässä direktiivissä säädetty maksujen ylärajat eivät vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen periä alempia maksuja tai olla kokonaan perimättä maksuja.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava perusteet marginaalikustannukset ylittävien maksujen perimiselle. Niiden olisi voitava esimerkiksi vahvistaa kyseiset perusteet kansallisissa säännöissä tai nimetä asianmukainen elin tai asianmukaiset elimet, jotka eivät saa olla sama kuin julkisen sektorin elin itse ja joilla on toimivalta vahvistaa kyseiset perusteet. Mainittu elin olisi organisoitava jäsenvaltioiden perustuslaillisten järjestelmien ja oikeusjärjestelmien mukaisesti. Se voi olla jo olemassa oleva elin, jolla on talousarvion toteuttamiseen liittyviä valtuuksia ja joka on poliittisen valvonnan alainen.
- (41) Julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäytön ehtojen selkeys ja yleinen saatavuus on unionin laajusten tietomarkkinoiden kehityksen ehdoton edellytys. Näin ollen kaikki asiakirjojen uudelleenkäyttöön sovellettavat ehdot olisi saatettava mahdollisten uudelleenkäyttäjien tietoon. Jäsenvaltioiden olisi tuettava tarvittaessa verkkokäyttöisten hakemistojen luomista saatavilla olevista asiakirjoista uudelleenkäyttöpyyntöjen edistämiseksi ja helpottamiseksi. Muiden tahojen kuin julkisten yritysten, oppilaitosten, tutkimusta harjoittavien organisaatioiden ja tutkimusta rahoittavien organisaatioiden hallussa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevan pyynnön esittäjälle olisi tiedotettava tämän käytettävissä olevista muutoksenhakuineista, jotka liittyvät tätä koskeviin päätöksiin tai käytäntöihin. Tämä on erityisen tärkeää startup-yritysten ja pk-yritysten tapauksessa, koska ne eivät välttämättä ole selvillä siitä, miten muiden jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten kanssa menetellään, eivätkä myöskään vastaavista muutoksenhakuineista.
- (42) Muutoksenhakuineihin olisi kuuluttava mahdollisuus puolueettoman muutoksenhakuelimen suorittamaan uudelleenarviointiin. Kyseinen elin voi olla jo olemassa oleva kansallinen viranomainen, esimerkiksi kansallinen kilpailuviranomainen, asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti perustettu valvontaviranomainen, asiakirjojen saatavuudesta vastaava kansallinen viranomainen tai kansallinen oikeusviranomainen. Elin olisi organisoitava jäsenvaltioiden perustuslaillisten järjestelmien ja oikeusjärjestelmien mukaisesti. Kyseisen elimen puoleen kääntyminen ei saisi rajoittaa uudelleenkäyttöoikeutta hakevien muutoin käytettävissä olevia muutoksenhakuineita. Sen olisi kuitenkin oltava selvästi erillään jäsenvaltion mekanismista, jolla vahvistetaan perusteet marginaalikustannukset ylittävien maksujen perimiselle. Muutoksenhakuineihin olisi kuuluttava mahdollisuus arvioida uudelleen kielteisiä päätöksiä sekä päätöksiä, joilla uudelleenkäyttö on sallittu mutta jotka voivat vaikuttaa hakijoihin muulla tavoin, erityisesti sovellettavilla maksujen perimistä koskevilla säännöillä. Nopeasti muuttuvien markkinoiden tarpeiden mukaisesti uudelleenarviointiprosessin olisi oltava nopea.
- (43) Kaikkien julkisen sektorin hallussa olevien – ei ainoastaan poliittiseen vaan myös oikeudelliseen ja hallinnolliseen prosessiin liittyvien – yleisesti saatavien asiakirjojen julkaiseminen on keskeinen väline laajennettaessa oikeutta tiedonsaantiin, joka on yksi demokratian perusperiaatteista. Tätä tavoitetta sovelletaan laitoksiin kaikilla tasoilla eli paikallisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti.

- (44) Asiakirjan uudelleenkäyttöön ei saisi kohdistua ehtoja. Joissakin yleisen edun mukaisen tavoitteen nojalla perustelluissa tapauksissa voidaan kuitenkin antaa lupa, jossa luvan saajalle asetetaan asiakirjan uudelleenkäyttöä koskevia ehtoja, jotka voivat koskea esimerkiksi vastuuta, henkilötietojen suojaa, asiakirjojen asianmukaista käyttöä, takuita siitä, että asiakirjaa ei muuteta, sekä lähteen mainitsemista. Jos julkisen sektorin elimet antavat lupia asiakirjojen uudelleenkäyttöä varten, lupien ehtojen olisi oltava objektiivisia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä. Myös tietoverkossa saatavilla olevat standardilisenssit voivat olla tässä mielessä erittäin tärkeitä. Näin ollen jäsenvaltioiden on varmistettava standardilisenssien saatavuus. Julkisen sektorin tiedon uudelleenkäyttöön vaadittavilla luvilla saisi joka tapauksessa rajoittaa uudelleenkäyttöä mahdollisimman vähän, esimerkiksi siten, että rajoitus koskee vain lähteen ilmoittamista. Tietoverkossa saatavilla olevien julkisten käyttöilupien muodossa olevien avointen lisenssien, jotka sallivat kenen tahansa vapaasti saada, käyttää, muokata ja jakaa tietoja ja tallenteita mihin tahansa tarkoitukseen ja jotka perustuvat avoimen tiedon tietomuotoihin, olisi tässä suhteessa oltava keskeisessä asemassa. Siksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä avointen lisenssien käyttöä, ja niistä pitäisi ajan myötä tulla unionin laajuinen käytäntö. Jos julkisen sektorin elin tai julkinen yritys asettaa asiakirjoja saataville uudelleenkäyttöä varten ilman muita ehtoja tai rajoituksia, kyseisen julkisen sektorin elimen tai julkisen yrityksen voidaan antaa luopua uudelleenkäyttöä varten asetettuihin asiakirjoihin liittyvästä vastuusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja vastuuseen liittyviä vaatimuksia.
- (45) Jos asiasta vastaava viranomainen päättää, että tiettyjä asiakirjoja ei enää voi saada uudelleen käytettäväksi, tai lopettaa kyseisten asiakirjojen päivittämisen, sen olisi julkistettava tällaiset päätökset ensi tilassa ja mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa.
- (46) Uudelleenkäytön ehdoilla ei saisi syrjiä toisiinsa verrattavissa olevia käyttäjäryhmiä. Tältä osin syrjinnän kiellolla ei kuitenkaan saisi estää esimerkiksi julkisen sektorin elinten välistä maksutonta tiedonvaihtoa julkisia tehtäviä suoritettaessa, vaikka muilta osapuolilta peritään maksu samojen asiakirjojen uudelleenkäytöstä. Sillä ei pitäisi myöskään estää eriytetyn maksumenettelyn hyväksymistä kaupalliseen ja muuhun kuin kaupalliseen uudelleenkäyttöön.
- (47) Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että julkisten yritysten asiakirjojen uudelleenkäyttö ei johda markkinoiden vääristymiseen eikä haittaa tervettä kilpailua.
- (48) Julkisen sektorin elinten pitäisi asiakirjojen uudelleenkäytön periaatteita laatiessaan noudattaa unionin oikeutta ja kansallisia kilpailusääntöjä ja välttää mahdollisimman pitkälle yksinoikeusjärjestelyjen tekemistä toistensa ja yksityisen sektorin toimijoiden kanssa. Yleistä taloudellista etua koskevan palvelun tarjoamiseksi voi kuitenkin joskus olla tarpeen myöntää yksinoikeuksia julkisen sektorin asiakirjojen käyttöön. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun yksikään kaupallinen yritys ei suostu julkaisemaan kyseisiä tietoja ilman yksinoikeutta. Tältä osin on aiheellista ottaa huomioon direktiivin 2014/24/EU 11 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jätetyt palveluhankintatasopimukset sekä direktiivin 2014/24/EU 31 artiklassa tarkoitettut innovaatiokumppanuudet.
- (49) Kirjastot, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, sekä museot, arkistot ja yksityisen sektorin kumppanit toteuttavat usein yhteistyöhankkeita, joihin liittyy kulttuuritietovarantojen digitointia ja joissa yksityisen sektorin kumppaneille annetaan yksinoikeuksia. Käytäntö on osoittanut, että tällaisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ansiosta kulttuurikokoelmia voidaan käyttää järkevästi ja samalla kansalaiset pääsevät nopeammin osallisiksi kulttuuriperinnöstä. Siksi on aiheellista ottaa huomioon kulttuuritietovarantojen digitointiin liittyvät eroavaisuudet jäsenvaltioiden välillä määrittelemällä erityiset säännöt näiden varantojen digitointia koskeville sopimuksille. Jos yksinoikeus liittyy kulttuuritietovarantojen digitointiin, tietyn mittainen yksinoikeusajanjakso saattaa olla tarpeen, jotta yksityisen sektorin kumppanilla on mahdollisuus kattaa investointinsa. Tämän ajanjakson pituus olisi kuitenkin rajoitettava mahdollisimman lyhyeen aikaan, jotta voidaan noudattaa periaatetta, jonka mukaan vapaasti käytettävissä olevan aineiston olisi oltava vapaasti käytettävissä myös digitoinnin jälkeen. Kulttuuritietovarantojen digitointiin myönnettävän yksinoikeuden kesto ei saisi yleensä ylittää kymmentä vuotta. Jos yksinoikeusajanjakso on yli kymmenen vuotta, sitä olisi tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon järjestelyn voimaantulon jälkeen tapahtuneet tekniset, taloudelliset ja hallinnolliset muutokset. Lisäksi kaikissa kulttuuritietovarantojen digitointiin liittyvissä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa kumppanina toimivalle kulttuurilaitokselle olisi myönnettävä täydet oikeudet digitoitujen kulttuuritietovarantojen käyttöön hankkeen päätyttyä.
- (50) Tiedon haltijoiden ja tiedon uudelleenkäyttäjien välisiin järjestelyihin, joissa ei nimenomaisesti myönnetä yksinoikeuksia, mutta joiden voidaan kohtuudella odottaa rajoittavan asiakirjojen saatavuutta uudelleenkäyttöä varten, olisi kohdistettava julkista lisävalvontaa. Tällaisten järjestelyjen olennaiset osat olisi näin ollen julkaistava verkossa vähintään kaksi kuukautta ennen niiden voimaantuloa eli kaksi kuukautta ennen soittua päivämäärää, jolloin osapuolten velvollisuuksien noudattamisen on määrä alkaa. Julkaisemisen olisi tarkoitus antaa

asianomaisille osapuolille mahdollisuus pyytää näiden järjestelyjen piiriin kuuluvien asiakirjojen uudelleenkäyttöä ja ehkäistä riski, että mahdollisten uudelleenkäyttäjien joukkoa rajoitetaan. Tällaisten järjestelyjen olennaiset osat olisi joka tapauksessa julkistettava verkossa ilman tarpeetonta viivytystä niiden tekemisen jälkeen osapuolten sopimassa lopullisessa muodossa.

- (51) Tällä direktiivillä pyritään minimoimaan riski liiallisesta ensimmäisen toimijan edusta, joka voisi rajoittaa mahdollisten tiedon uudelleenkäyttäjien määrää. Kun sopimusjärjestelyt todennäköisesti, sen lisäksi, että jäsenvaltiolla on tämän direktiivin nojalla velvollisuus antaa asiakirjoja, edellyttävät SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kyseisen jäsenvaltion varojen siirtoa, tämä direktiivi ei saisi rajoittaa SEUT 101–109 artiklassa vahvistettujen kilpailu- ja valtioneuvoston sääntöjen soveltamista. SEUT 107, 108 ja 109 artiklassa vahvistetuista valtioneuvoston säännöistä seuraa, että jäsenvaltion on tarkistettava etukäteen, voiko asiaa koskeviin sopimusjärjestelyihin sisältyä valtioneuvoston tukea, ja varmistettava, että järjestelyt ovat valtioneuvoston sääntöjen mukaisia.
- (52) Tämä direktiivi ei vaikuta yksilöiden suojeluun henkilötietojen käsittelyssä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, erityisesti asetuksen (EU) 2016/679 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY⁽¹⁸⁾ mukaisesti, ja mukaan lukien kansallisten lakien täydentävät säännökset. Tämä tarkoittaa muun muassa, että henkilötietojen uudelleenkäyttö on sallittua ainoastaan, jos asetuksen (EU) 2016/679 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 6 artiklassa asetettua käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatetta noudatetaan. Anonyymi tieto on tietoa, joka ei liity tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön tai henkilötietoihin, jotka on anonymisoitu siten, että rekisteröityä ei voi tai ei voi enää tunnistaa. Tiedon anonymisointi on keino sovittaa yhteen julkisen sektorin tiedon mahdollisimman laajaan uudelleenkäytettävyyteen liittyvät edut ja tietosuojalainsäädännön mukaiset velvollisuudet, mutta se aiheuttaa kustannuksia. On asianmukaista pitää näitä kustannuksia yhtenä niistä kustannuseristä, jotka otetaan huomioon osana tässä direktiivissä tarkoitettuja jakelun marginaalikustannuksia.
- (53) Kun tehdään päätöksiä henkilötietoja sisältävien julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäytön laajuudesta ja edellytyksistä esimerkiksi terveydenhuoltoalalla, voi olla tarpeen suorittaa asetuksen (EU) 2016/679 35 artiklan mukaisia tietosuoja koskevia vaikutustenarviointeja.
- (54) Tämä direktiivi ei vaikuta kolmansien osapuolten tekijänoikeuksiin. Selvyyden vuoksi todetaan, että tässä yhteydessä tekijänoikeuksilla tarkoitetaan ainoastaan tekijänoikeutta ja sen lähioikeuksia, mukaan lukien *sui generis*-suojuamukset. Tätä direktiiviä ei sovelleta teollisoikeuksien alaisiin asiakirjoihin, joita ovat muun muassa patentit ja rekisteröidyt mallit ja tavaramerkit. Tällä direktiivillä ei myöskään vaikuteta julkisen sektorin elinten omistamiin tekijänoikeuksiin eikä sillä rajoiteta näiden oikeuksien käyttöä tässä direktiivissä asetettujen rajojen ulkopuolella. Tämän direktiivin mukaisesti asetettuja velvoitteita olisi sovellettava ainoastaan siinä laajuudessa kuin ne ovat kansainvälisten tekijänoikeussopimusten mukaisia; näistä sopimuksista mainittakoon erityisesti Bernin yleissopimus kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta, jäljempänä 'Bernin yleissopimus', teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehty sopimus, jäljempänä 'TRIPS-sopimus' sekä WIPOn tekijänoikeussopimus, jäljempänä 'WCT-sopimus'. Julkisen sektorin elinten olisi kuitenkin käytettävä tekijänoikeuksiaan uudelleenkäyttöä helpottavalla tavalla.
- (55) Asiakirjat, joihin kohdistuu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksia, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, kun otetaan huomioon unionin oikeus ja jäsenvaltioiden ja unionin kansainväliset velvoitteet, erityisesti Bernin yleissopimuksesta ja TRIPS-sopimuksesta johtuvat velvoitteet. Jos kirjaston, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museon tai arkiston hallussa olevaan asiakirjaan kohdistuvien teollis- ja tekijänoikeuksien alkuperäinen omistaja oli kolmas osapuoli ja näiden oikeuksien suoja-aika ei ole päättynyt, kyseistä asiakirjaa olisi tätä direktiiviä sovellettaessa pidettävä asiakirjana, johon kohdistuu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksia.
- (56) Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta julkisen sektorin työntekijöiden kansallisen lainsäädännön nojalla nauttimien oikeuksien, taloudelliset ja moraaliset oikeudet mukaan luettuina, noudattamista.
- (57) Lisäksi kun asiakirja asetetaan saataville uudelleenkäytettäväksi, asianomaisella julkisen sektorin elimellä olisi edelleen oltava oikeus kyseisen asiakirjan hyödyntämiseen.

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (58) Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin 2014/24/EU soveltamista.
- (59) Välineet, jotka auttavat mahdollisia uudelleenkäyttäjiä löytämään uudelleenkäytettävissä olevia asiakirjoja ja uudelleenkäytön ehdot, voivat helpottaa huomattavasti julkisen sektorin asiakirjojen rajat ylittävää käyttöä. Siksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on toteutettu käytännön järjestelyjä, jotka auttavat uudelleenkäyttäjiä uudelleenkäytettävissä olevien asiakirjojen etsinnässä. Tällaisia käytännön järjestelyjä ovat esimerkiksi mieluiten tietoverkon välityksellä saatavilla olevat luettelot tärkeimpien asiakirjojen (asiakirjat, joita on käytetty tai joita todennäköisesti käytetään laajalti uudelleen) sisällöistä ja portaalisivustot, joihin hajautetusti tarjottavat sisältöluettelot on linkitetty. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi edistettävä julkisen sektorin tietojen pitkäaikaista saatavuutta uudelleen käytettäväksi, soveltuvien säilyttämispolitiikkojen mukaisesti.
- (60) Komission olisi helpotettava yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä ja autettava suunnittelemaan, testaamaan, toimeenpanemaan ja ottamaan käyttöön yhteentoimivia sähköisiä rajapintoja, jotka mahdollistavat tehokkaammat ja varmemmat julkiset palvelut.
- (61) Tällä direktiivillä ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁹⁾ soveltamista. Siinä säädetään ehdot, joiden puitteissa julkisen sektorin elimet voivat käyttää tekijänoikeuksiaan tiedon sisämarkkinoilla salliessaan asiakirjojen uudelleenkäytön. Jos julkisen sektorin elimet ovat direktiivin 96/9/EY 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn oikeuden haltijoita, niiden ei pitäisi käyttää tätä oikeutta estääkseen olemassa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöä tai rajoittaakseen sitä yli tässä direktiivissä säädettyjen rajojen.
- (62) Komissio on kannattanut sellaisen verkossa julkaistavan avoimen datan kypsyyсарvioinnin (open data maturity report) kehittämistä, joka sisältää tulosindikaattorit julkisen sektorin tiedon uudelleenkäytölle kaikissa jäsenvaltioissa. Tämän arvioinnin säännöllinen ajan tasalle saattaminen auttaa parantamaan jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa ja toimintaperiaatteita ja käytäntöjä koskevan tiedon saatavuutta koko unionissa.
- (63) On tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot seuraavat julkisen sektorin tiedon uudelleenkäytön laajuutta, tiedon saatavuutta koskevia ehtoja ja muutoksenhakukäytäntöjä.
- (64) Komissio voi avustaa jäsenvaltioita tämän direktiivin johdonmukaisessa täytäntöönpanossa antamalla ohjeita ja päivittämällä olemassa olevia ohjeita, erityisesti suositeltavista standardilisensseistä, tietoaineistoista ja asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevien maksujen perimisestä, asianomaisia tahoja kuultuaan.
- (65) Yksi sisämarkkinoiden toteuttamisen tärkeimmistä tavoitteista on luoda edellytykset, joilla edistetään unionin laajusten palvelujen kehittämistä. Kirjastoilla, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museoilla ja arkistoilla on hallussaan huomattava määrä arvokkaita julkisen sektorin tietovarantoja, varsinkin kun digitointihankkeiden ansiosta digitaalisen vapaasti käytettävissä olevan aineiston määrä on moninkertaistunut. Tällaiset kulttuuriperintökokoelmat ja niihin liittyvät metatiedot voivat muodostaa digitaalisten sisältötuotteiden ja -palveluiden perustan, ja ne tarjoavat valtavat mahdollisuudet innovatiiviseen uudelleenkäyttöön esimerkiksi oppimisen ja matkailun alalla. Muut kulttuurilaitokset, kuten orkesterit, oopperat, baletit tai teatterit, ja niihin kuuluvat arkistot olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle niiden esittävään taiteeseen liittyvän erityisluonteen vuoksi ja koska lähes kaikki niiden materiaali kuuluu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksien piiriin.
- (66) Jotta voitaisiin luoda olosuhteet, jotka tukevat erityisen merkittäviä sosioekonomisia hyötyjä taloudelle ja yhteiskunnalle tuottavien asiakirjojen uudelleenkäyttöä, liitteessä olisi esitettävä luettelo arvokkaiden tietoaineistojen teemaluokista. Esimerkinomaisesti ja vaikuttamatta niihin arvokkaiden tietoaineistojen määrittelystä annettuihin täytäntöönpanosäädöksiin, joihin tässä direktiivissä vahvistettuja erityisvaatimuksia olisi sovellettava, ja kun otetaan huomioon komission ohjeet suositeltavista standardilisensseistä, tietoaineistoista ja asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevien maksujen perimisestä, teemaluokat voisivat sisältää muun muassa postinumerot, kansalliset ja paikalliset kartat (paikkatiedot), energiankulutuksen ja satelliittikuvat (maan havainnointi ja ympäristö), paikan päällä laitteista kerättävät tiedot ja sääennusteet (sää tiedot), väestö- ja talousindikaattorit (tilastotiedot), kaupparekisterit ja rekisteröintitunnukset (yritys- ja yritysten omistustiedot), liikennemerkit ja sisävesiväylät (liikkuvuustiedot).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

- (67) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä arvokkaiden tietoaaineistojen teemaluokkien luettelon muuttamiseksi lisäämällä uusia teemaluokkia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽²⁰⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (68) Unionin laajuinen luettelo tietoaaineistoista, joihin liittyy erityisiä mahdollisuuksia sosioekonomisten hyötyjen tuottamiseen, yhdessä yhdenmukaistettujen uudelleenkäyttöehtojen kanssa ovat tärkeä mahdollistava tekijä rajat ylittävälle tietosovelluksille ja -palveluille. Jotta voitaisiin varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset täytäntöönpano-olosuhteet, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tukea asiakirjojen uudelleenkäyttöä, johon liittyy merkittäviä sosioekonomisia hyötyjä, hyväksymällä luettelo erityisistä arvokkaista tietoaaineistoista, joihin sovelletaan tämän direktiivin erityisvaatimuksia, sekä näiden tietoaaineistojen julkaisemista ja uudelleenkäyttöä koskevat järjestelyt. Näitä erityisvaatimuksia ei siten sovelleta ennen kuin komissio on antanut täytäntöönpanosäädökset. Luettelossa olisi otettava huomioon alakohtaiset unionin säädökset, joilla säännellään tietoaaineistojen julkaisemista, kuten direktiivit 2007/2/EY ja 2010/40/EU, jotta varmistetaan tietoaaineistojen asettaminen saataville vastaavien standardien mukaisesti ja vastaavan metadatan kanssa. Luettelon olisi perustuttava tämän direktiivin mukaisiin teemaluokkiin. Komission olisi luetteloa valmistellessaan toteutettava asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Päätettäessä julkisten yritysten hallussa olevan datan sisällyttämisestä luetteloon tai datan vapaasta saatavuudesta olisi otettava huomioon myös vaikutukset kilpailuun asianomaisilla markkinoilla. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²¹⁾ mukaisesti.
- (69) Jotta voidaan varmistaa mahdollisimman suuri vaikuttavuus ja edistää uudelleenkäyttöä, arvokkaat tietoaaineistot olisi asetettava saataville uudelleenkäyttöä varten mahdollisimman pienin oikeudellisin rajoituksin ja maksutta. Ne olisi myös julkaistava API-rajapintojen kautta. Tämä ei kuitenkaan estä julkisen sektorin elimiä ottamasta maksua palveluista, joita ne tarjoavat arvokkaisiin tietoaaineistoihin liittyen julkista valtaa käyttäessään, erityisesti asiakirjojen aitouden tai oikeellisuuden todistamiseen liittyen.
- (70) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli edistää julkisen sektorin asiakirjoihin perustuvaa unionin laajuisten tietopohjaisten tuotteiden ja palveluiden luomista sekä varmistaa, että yhtäältä yksityiset yritykset, varsinkin pk-yritykset, voivat käyttää julkisen sektorin asiakirjoja tehokkaasti yli rajojen lisäarvoa tuottavissa tietopohjaisissa tuotteissa ja palveluissa ja toisaalta kansalaiset voivat käyttää niitä tehokkaasti, mikä helpottaa tiedon vapaata liikkuvuutta ja viestintää, vaan ne voidaan ehdotetun toimen unionin laajuiseen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (71) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, mukaan lukien oikeus yksityiselämän kunnioittamiseen, oikeus henkilötietojen suojaan, omistusoikeus ja vammaisten sopeutuminen yhteiskuntaan. Mitään tässä direktiivissä ei saisi tulkita tai panna täytäntöön ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen vastaisella tavalla.
- (72) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²²⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 10 päivänä heinäkuuta 2018 ⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²³⁾ EUVL C 305, 30.8.2018, s. 7.

- (73) Komission olisi tehtävä arviointi tästä direktiivistä. Arvioinnin olisi 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn parempaa lainsäädäntöä koskevan toimielinten sopimuksen mukaisesti perustuttava vaikuttavuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja lisäarvoa koskeviin kriteereihin ja sen olisi luotava pohja jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutustenarvioinnille.
- (74) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan vähimmäissäännöt seuraavien asiakirjojen ja tietojen uudelleenkäytölle sekä käytännön järjestelyt niiden uudelleenkäytön helpottamiseksi, jotta voidaan edistää avoimen datan käyttöä ja kannustaa tuotteita ja palveluja koskevaan innovointiin:

- a) jäsenvaltioiden julkisen sektorin hallussa olevat, olemassa olevat asiakirjat;
- b) olemassa olevat asiakirjat, joita pitävät hallussaan julkiset yritykset, jotka toimivat
 - i) direktiivissä 2014/25/EU määritellyillä aloilla;
 - ii) julkisen liikenteen harjoittajina asetuksen (EY) N:o 1370/2007 2 artiklan mukaisesti;
 - iii) julkisen palvelun velvoitteita täyttävinä lentoliikenteen harjoittajina asetuksen (EY) N:o 1008/2008 16 artiklan mukaisesti; tai
 - iv) julkisen palvelun velvoitteita täyttävinä yhteisön laivanvarustajina asetuksen (ETY) N:o 3577/92 4 artiklan mukaisesti;
- c) tutkimustiedot 10 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) asiakirjoihin, joiden antaminen ei kuulu kyseisen julkisen sektorin elimen julkiseen tehtävään, joka määritellään kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä tai muissa sitovissa säännöissä, tai, jos tällaisia sääntöjä ei ole, asianomaisen jäsenvaltion yleisen hallintokäytännön mukaisesti, edellyttäen, että julkiset tehtävät ovat avoimia ja niitä valvotaan;
- b) julkisten yritysten hallussa oleviin asiakirjoihin,
 - i) joiden tuottaminen ei ole osa jäsenvaltion lainsäädännössä tai muissa sitovissa säännöissä määriteltyjen yleistä etua koskevien palvelujen tarjoamista;
 - ii) jotka liittyvät suoraan kilpailulle alttiina oleviin ja siten direktiivin 2014/25/EU 34 artiklan nojalla hankintasäännöistä vapautettuihin toiminta-aloihin;
- c) asiakirjoihin, joihin kohdistuu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksia;
- d) asiakirjoihin, kuten arkaluonteisiin tietoihin, jotka eivät jäsenvaltion asiakirjojen saatavuutta koskevien menettelysääntöjen perusteella ole saatavilla muun muassa seuraavista syistä:
 - i) kansallisen turvallisuuden (eli valtion turvallisuuden) suojaaminen, puolustus tai yleinen turvallisuus;
 - ii) tilastotietojen luottamuksellisuus;
 - iii) kaupallinen luottamuksellisuus (mukaan lukien yritys-, ammatti- tai yhtiösalaisuus);
- e) asiakirjoihin, joka eivät ole saatavilla tai joiden saatavuutta on rajoitettu direktiivin 2008/114/EY 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjen elintärkeän infrastruktuurin suojaamiseen liittyvien arkaluonteisten tietojen perusteella;

- f) asiakirjoihin, joiden saatavuutta on rajoitettu asiakirjojen saatavuutta koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien perusteella, myös tapauksissa, joissa asiakirjat käyttöönsä saadakseen kansalaisten tai oikeushenkilöiden on osoitettava, että asia koskee erityisesti heitä tai niitä;
- g) logoihin, vaakunoihin ja tunnuksiin;
- h) asiakirjoihin, jotka eivät ole saatavilla tai joiden saatavuutta on rajoitettu asiakirjojen saatavuutta koskevien menettelysääntöjen perusteella henkilötietojen suojaamiseksi, ja sellaisiin kyseisten menettelysääntöjen perusteella saatavilla olevien asiakirjojen osiin, jotka sisältävät henkilötietoja, joiden uudelleenkäyttö on ristiriidassa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä annetun lain kanssa tai voi vahingoittaa yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa erityisesti henkilötietojen suojaa koskevan unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaan;
- i) asiakirjoihin, joita julkisen yleisradiotoiminnan harjoittajat, niiden tytäryhtiöt ja muut elimet ja näiden tytäryhtiöt tarvitsevat julkisesta yleisradiotoiminnasta muodostuvan tehtävänsä suorittamiseen ja jotka ovat niiden hallussa;
- j) muiden kulttuurilaitosten kuin kirjastojen, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museoiden ja arkistojen hallussa oleviin asiakirjoihin;
- k) toisen tai sitä alemman asteen oppilaitoksen hallussa oleviin asiakirjoihin, ja kaikkien muiden oppilaitosten osalta, muihin kuin 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin;
- l) muihin kuin 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tutkimusta harjoittavien organisaatioiden ja tutkimusta rahoittavien organisaatioiden, mukaan lukien tutkimustulosten siirtämistä varten perustetut organisaatiot, hallussa oleviin asiakirjoihin.
3. Tämä direktiivi perustuu asiakirjojen saatavuutta koskeviin unionin ja kansallisiin menettelysääntöihin, eikä se vaikuta niihin.
4. Tämä direktiivi ei rajoita henkilötietojen suojelua koskevaa unionin oikeutta ja jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, etenkin asetusta (EU) 2016/679 ja direktiiviä 2002/58/EY sekä kansallisen lainsäädännön vastaavia säännöksiä.
5. Tämän direktiivin mukaisesti asetettuja velvollisuuksia sovelletaan ainoastaan siinä laajuudessa kuin ne ovat kansainvälisten teollis- ja tekijänoikeussuojasopimusten määräysten mukaisia; näistä sopimuksista mainittakoon erityisesti Bernin yleissopimus, TRIPS-sopimus ja WCT-sopimus.
6. Julkisen sektorin elimet eivät saa käyttää direktiivin 96/9/EY 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä tietokannan valmistajan oikeutta estääkseen asiakirjojen uudelleenkäyttöä tai rajoittaakseen sitä yli tässä direktiivissä asetettujen rajojen.
7. Tällä direktiivillä säännellään jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten ja julkisten yritysten hallussa olevien, olemassa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöä, mukaan lukien asiakirjat, joihin sovelletaan direktiiviä 2007/2/EY.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'julkisen sektorin elimellä' valtion viranomaisia, alue- tai paikallisviranomaisia, julkisoikeudellisia laitoksia tai yhden tai useamman tällaisen viranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen muodostamia yhteenliittymiä;
- 2) 'julkisoikeudellisilla laitoksilla' laitoksia, joilla on kaikki seuraavat ominaisuudet:
 - a) ne on nimenomaisesti perustettu tyydyttämään yleisen edun mukaisia tarpeita, eikä niillä ole teollista tai kaupallista luonnetta;
 - b) ne ovat oikeushenkilöitä; ja
 - c) niitä rahoittavat pääosin valtion viranomaiset, alue- tai paikallisviranomaiset tai muut julkisoikeudelliset laitokset; tai niiden johto on näiden viranomaisten tai laitosten valvonnan alainen; tai valtion viranomaiset, alue- tai paikallisviranomaiset tai muut julkisoikeudelliset laitokset nimittävät yli puolet niiden hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä;

- 3) 'julkisella yrityksellä' yritystä, joka toimii 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainituilla aloilla ja jonka suhteen julkisen sektorin elimet voivat suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa omistuksen, rahoitusosuuden tai yritystä koskevien sääntöjen perusteella. Julkisen sektorin elimillä oletetaan olevan määräysvaltaa missä tahansa seuraavista tapauksista, joissa nämä elimet joko suoraan tai välillisesti:
 - a) omistavat enemmistön kyseisen yrityksen merkitystä pääomasta;
 - b) hallitsevat enemmistöä yrityksen osakkeisiin perustuvista äänioikeuksista;
 - c) voivat nimittää yli puolet yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä;
- 4) 'korkeakoululla' kaikkia julkisen sektorin elimiä, jotka tarjoavat akateemiseen loppututkintoon johtavaa keskiasteen jälkeistä korkea-asteen koulutusta;
- 5) 'standardilisenssillä' digitaalisessa muodossa olevien ennalta määriteltyjen uudelleenkäyttöä koskevien edellytysten joukkoa, joka on mahdollisuuksien mukaan yhteensopiva verkossa saatavilla olevien julkisten vakiomuotoisten käyttöluoppien kanssa;
- 6) 'asiakirjalla'
 - a) mitä tahansa tietosisältöä tallennusvälineestä riippumatta (paperilla tai sähköisessä muodossa tai äänenä, visuaalisessa muodossa tai audiovisuaalisena tallenteena); tai
 - b) mitä tahansa tällaisen tietosisällön osaa;
- 7) 'anonymisoinnilla' prosessia, jossa asiakirjat muutetaan anonymieiksi asiakirjoiksi, jotka eivät liity tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön, tai prosessia henkilötietojen anonymisoinniksi siten, että rekisteröityä ei voi tai ei voi enää tunnistaa;
- 8) 'dynaamisella datalla' digitaalisessa muodossa olevia asiakirjoja, joita päivitetään tiheästi tai reaaliaikaisesti erityisesti niiden vaihtelevuuden tai nopean vanhenemisen vuoksi; antureiden tuottama data katsotaan tyyppilliseksi dynaamiseksi dataksi;
- 9) 'tutkimustiedolla' digitaalisessa muodossa olevia asiakirjoja, jotka eivät ole tieteellisiä julkaisuja mutta jotka on koottu tai tuotettu tieteellisten tutkimustoimien yhteydessä ja joita käytetään näyttönä tutkimusprosessissa tai joita pidetään tutkimusyhteisössä yleisesti tarpeellisina tutkimustulosten validoimiseksi;
- 10) 'arvokkailla tietoaaineistoilla' asiakirjoja, joiden uudelleenkäyttöön liittyy merkittäviä yhteiskunnallisia tai ympäristöön tai talouteen liittyviä hyötyjä, erityisesti siksi, että ne soveltuvat lisäarvopalvelujen, sovellusten sekä uusien laadukkaiden ja ihmisarvoisten työpaikkojen luomiseen, ja näihin tietoaaineistoihin perustuvista lisäarvopalveluista ja -sovelluksista hyötyvien joukko voi olla suuri;
- 11) 'uudelleenkäytöllä' sitä, että luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt käyttävät
 - a) julkisen sektorin elinten hallussa olevia asiakirjoja kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, jotka poikkeavat alkuperäisestä julkisesta tehtävästä, jota varten asiakirjat tuotettiin, lukuun ottamatta julkisen sektorin elinten välistä asiakirjavaihtoa, jos se tapahtuu pelkästään niiden julkisten tehtävien hoitamiseksi; tai
 - b) julkisten yritysten hallussa olevia asiakirjoja kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, jotka poikkeavat yleistä etua koskevien palvelujen tarjoamiseen liittyvästä alkuperäisestä tarkoituksesta, jota varten asiakirjat tuotettiin, lukuun ottamatta julkisten yritysten ja julkisen sektorin elinten välistä asiakirjavaihtoa, jos se tapahtuu pelkästään julkisen sektorin elinten julkisten tehtävien hoitamiseksi;
- 12) 'henkilötiedoilla' asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä henkilötietoja;
- 13) 'koneellisesti luettavalla muodolla' tiedostomuotoa, jonka rakenne mahdollistaa sen, että ohjelmistot pystyvät helposti yksilöimään, tunnistamaan ja poimimaan siitä määrättyjä tietoja, yksittäiset tietoalkiot ja niiden rakenne mukaan lukien;
- 14) 'avoimella esitysmuodolla' tiedostomuotoa, joka on alustariippumaton ja julkinen ilman rajoitteita, jotka haittaisivat asiakirjojen uudelleenkäyttöä;
- 15) 'virallisella avoimella standardilla' standardia, joka on vahvistettu kirjallisessa muodossa ja jossa eritellään yksityiskohtaiset vaatimukset sille, miten ohjelmistojen yhteentoimivuus varmistetaan;

- 16) 'kohtuullisella tuotolla' prosenttiosuutta perittävästä kokonaismaksusta sen osuuden lisäksi, joka tarvitaan kattamaan korvattavat kustannukset; tämä osuus saa olla enintään viisi prosenttiyksikköä suurempi kuin EKP:n kiinteä korko;
- 17) 'kolmannella osapuolella' muuta tietoja hallussaan pitävää luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin julkisen sektorin elin tai julkinen yritys.

3 artikla

Pääperiaate

1. Jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiakirjoja, joihin tätä direktiiviä sovelletaan 1 artiklan mukaisesti, voidaan käyttää uudelleen kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin III ja IV luvun mukaisesti.
2. Kun kyseessä ovat asiakirjat, joiden osalta kirjastoilla, korkeakoulujen kirjastot mukaan lukien, sekä museoilla ja arkistoilla on teollis- ja tekijänoikeuksia, sekä julkisten yritysten hallussa olevat asiakirjat, jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden asiakirjojen uudelleenkäytön ollessa sallittua asiakirjoja voidaan käyttää uudelleen kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin III ja IV luvun mukaisesti.

II LUKU

UDELLEENKÄYTTÖÄ KOSKEVAT PYYNNÖT

4 artikla

Uudelleenkäyttöpyyntöjen käsittely

1. Julkisen sektorin elinten on käsiteltävä uudelleenkäyttöä koskevat pyynnöt, mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisissa tapauksissa sähköisessä muodossa, ja asetettava asiakirjat pyynnön esittäjän saataville uudelleenkäyttöä varten, tai jos siihen tarvitaan lupa, viimeisteltävä hakijalle tehtävä käyttöoikeustarjous kohtuullisessa ajassa, joka vastaa aikaa, jossa tiedonsaantipyynnöt käsitellään.
2. Jos määräaikoja tai muita sääntöjä asiakirjojen oikea-aikaisesta toimittamisesta ei ole asetettu, julkisen sektorin elinten on käsiteltävä pyyntö ja toimitettava asiakirjat pyynnön esittäjälle uudelleenkäyttöä varten, tai jos siihen tarvitaan käyttö lupa, viimeisteltävä hakijalle tehtävä käyttöoikeustarjous mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Tätä määräaikaa voidaan jatkaa 20 työpäivällä laajojen tai monimutkaisten pyyntöjen osalta. Tällaisissa tapauksissa pyynnön esittäjälle on ilmoitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kolmen viikon kuluessa alkuperäisen pyynnön vastaanottamisesta, että pyynnön käsittelyyn tarvitaan lisää aikaa, ja syyt tähän.
3. Tehtyään kielteisen päätöksen julkisen sektorin elinten on ilmoitettava pyynnön esittäjälle kielteisen päätöksen perusteet, jotka perustuvat kyseisen jäsenvaltion asiakirjojen saatavuutta koskevien menettelysääntöjen soveltuviin säännöksiin tai tämän direktiivin, erityisesti 1 artiklan 2 kohdan a–h alakohdan tai 3 artiklan, saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin säännöksiin. Kun kielteinen päätös perustuu 1 artiklan 2 kohdan c alakohtaan, julkisen sektorin elimen on ilmoitettava oikeudet omistava luonnollinen tai oikeushenkilö, jos tämä on tiedossa, tai vaihtoehtoisesti käyttöluvan antaja, jolta julkisen sektorin elin on saanut kyseisen aineiston. Kirjastoilta, korkeakoulujen kirjastot mukaan lukien, sekä museoilta ja arkistoilta ei edellytetä tällaista ilmoitusta.
4. Kaikissa uudelleenkäyttöä koskevissa päätöksissä on ilmoitettava, miten pyynnön esittäjä voi halutessaan riitauttaa päätöksen. Muutoksenhakukeinoihin on kuuluttava mahdollisuus sellaisen puolueettoman muutoksenhakuelimen suorittamaan uudelleenarviointiin, jolla on tarvittava asiantuntemus ja joka voi olla esimerkiksi kansallinen kilpailuviranomainen, asiakirjojen saatavuudesta vastaava asianomainen viranomainen, asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti perustettu valvontaviranomainen tai kansallinen oikeusviranomainen ja jonka päätökset sitovat kyseistä julkisen sektorin elintä.
5. Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on otettava käyttöön käytännön järjestelyt asiakirjojen tehokkaan uudelleenkäytön helpottamiseksi. Näihin järjestelyihin voivat kuulua erityisesti keinot, joilla annetaan riittävät tiedot tässä direktiivissä säädettyistä oikeuksista ja tarjotaan asiaankuuluvaa apua ja neuvontaa.
6. Seuraavia tahoja ei voida vaatia noudattamaan tätä artiklaa:
 - a) julkiset yritykset;
 - b) oppilaitokset, tutkimusta harjoittavat organisaatiot ja tutkimusta rahoittavat organisaatiot.

III LUKU

UUELLEENKÄYTÖN EHDOT

5 artikla

Saatavilla olevat esitys muodot

1. Rajoittamatta V luvun soveltamista, julkisen sektorin elinten ja julkisten yritysten on asetettava asiakirjansa saataville sähköisessä muodossa kaikissa jo olemassa olevissa esitysmuodoissa ja kaikkina jo olemassa olevina kielitoisintoina ja, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, sellaisissa esitysmuodoissa, jotka ovat avoimia, koneellisesti luettavissa sekä saatavissa, löydettävissä ja uudelleenkäytettävissä, yhdessä niitä koskevien metatietojen kanssa. Sekä esitysmuodon että metatietojen on mahdollisuuksien mukaan oltava virallisten avointen standardien mukaisia.
2. Jäsenvaltioiden on kehotettava julkisen sektorin elimiä ja julkisia yrityksiä tuottamaan ja asettamaan saataville tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat asiakirjat ”sisäänrakennetun ja oletusarvoisen avoimuuden” periaatteen mukaisesti.
3. Edellä olevasta 1 kohdasta ei seuraa, että julkisen sektorin elimillä olisi kyseistä kohtaa noudattaakseen velvollisuus luoda tai muuntaa asiakirjoja tai toimittaa niistä otteita, jos tätä velvollisuutta ei voida täyttää yksinkertaisin toimenpitein ja siitä aiheutuu suhteetonta vaivaa.
4. Julkisen sektorin elimiä ei saa vaatia jatkamaan tietyn tyyppisten asiakirjojen tuottamista ja säilyttämistä, jotta yksityisen tai julkisen sektorin organisaatio voisi käyttää niitä uudelleen.
5. Julkisen sektorin elinten on asetettava dynaaminen data saataville uudelleenkäyttöä varten heti sen keräämisen jälkeen sopivien API-rajapintojen kautta ja tarvittaessa useana kerralla ladattavana tiedostona (bulk download).
6. Jos julkisen sektorin elimen taloudelliset ja tekniset valmiudet eivät riitä 5 kohdassa tarkoitettuun dynaamisen datan asettamiseen saataville heti sen keräämisen jälkeen, vaan se aiheuttaisi kohtuuttoman taakan, kyseinen dynaaminen data on asetettava uudelleenkäytettäväksi sellaisella aikavälillä tai sellaisin tilapäisin teknisin rajoituksin, jotka eivät tarpeettomasti haittaa sen taloudellisen ja sosiaalisen potentiaalin hyödyntämistä.
7. Edellä olevia 1–6 kohtaa sovelletaan julkisten yritysten hallussa oleviin ja olemassa oleviin asiakirjoihin, jotka ovat saatavilla uudelleenkäyttöä varten.
8. Jäljempänä 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti luetteloidut arvokkaat tietoaineistot on asetettava saataville uudelleenkäyttöä varten koneellisesti luettavassa muodossa sopivien API-rajapintojen kautta ja tarvittaessa useana kerralla ladattavana tiedostona (bulk download).

6 artikla

Maksujen määrätymisperiaatteet

1. Asiakirjojen uudelleenkäytön on oltava maksutonta.
Asiakirjojen jäljentämisestä, saataville asettamisesta ja jakelusta sekä henkilötietojen anonymisoinnista ja kaupallisesti luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetuista toimenpiteistä aiheutuvien marginaalikustannusten periminen voidaan kuitenkin sallia.
 2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei poikkeuksellisesti sovelleta:
 - a) julkisen sektorin elimiin, joiden on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisen tehtävänsä hoitamisesta aiheutuvista kustannuksista;
 - b) kirjastoihin, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, sekä museoihin ja arkistoihin;
 - c) julkisiin yrityksiin.
 3. Jäsenvaltioiden on julkaistava verkossa luettelo 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista julkisen sektorin elimistä.
 4. Edellä 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa maksujen kokonaismäärä on laskettava objektiivisten, avointen ja varmistettavissa olevien perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaiset perusteet.
Asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta asianmukaisena tilikautena saadut kokonaistulot eivät saa ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä, jakelusta ja tietojen varastoinnista, yhdessä investoinneille saatavan kohtuullisen tuoton kanssa, sekä tarvittaessa henkilötietojen anonymisoinnista ja kaupallisesti luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetuista toimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia.
- Maksut on laskettava soveltuvien kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti.

5. Kun 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut julkisen sektorin elimet perivät maksuja, asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta asianmukaisena tilikautena saatavat kokonaistulot eivät saa ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä, jakelusta, tietojen varastoinnista, asiakirjojen säilyttämisestä ja oikeuksien selvittämisestä sekä tarvittaessa henkilötietojen anonymisoinnista ja kaupallisesti luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetuista toimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa.

Maksut on laskettava kyseisiin julkisen sektorin elimiin sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti.

6. Seuraavien uudelleenkäytön on oltava käyttäjälle maksutonta:

- a) jollei 14 artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta muuta johdu, kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti luetellut arvokkaat tietoaaineistot;
- b) 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tutkimustieto.

7 artikla

Läpinäkyvyys

1. Kun kyse on asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevista vakiomaksuista, kaikki sovellettavat ehdot ja maksujen tosiasiallinen määrä, maksujen laskentaperusteet mukaan luettuina, on vahvistettava etukäteen ja julkistettava, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, sähköisessä muodossa.
2. Kun kyse on muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista uudelleenkäyttöä koskevista maksuista, näitä maksuja määritettäessä huomioon otettavat seikat on ilmoitettava heti aluksi. Kyseisten asiakirjojen haltijan on pyydyttävä ilmoittamaan myös, miten maksut on laskettu tietyn uudelleenkäyttöä koskevan pyynnön yhteydessä.
3. Julkisen sektorin elinten on varmistettava, että asiakirjojen uudelleenkäyttöä pyytävälle tiedotetaan tämän käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista, jotka liittyvät tätä koskeviin päätöksiin tai käytäntöihin.

8 artikla

Standardilisenssit

1. Asiakirjojen uudelleenkäytölle ei saa asettaa ehtoja, paitsi jos tällaiset ehdot ovat objektiivisia, oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja yleisen edun mukaisen tavoitteen nojalla perusteltuja.

Jos uudelleenkäytölle on asetettu ehtoja, niillä ei saa tarpeettomasti rajoittaa mahdollisuuksia käyttää asiakirjoja uudelleen, eikä niitä saa käyttää kilpailun rajoittamiseen.

2. Jäsenvaltioissa, joissa käytetään lisenssejä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että digitaalisessa muodossa on saatavilla yksittäisiä lisenssihakemuksia varten muunneltavissa olevia julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäyttöön tarkoitettuja standardilisenssejä ja että niitä voi käsitellä sähköisesti. Jäsenvaltioiden on edistettävä tällaisten standardilisenssien käyttöä.

9 artikla

Käytännön järjestelyt

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava uudelleenkäytettävissä olevien asiakirjojen hakua helpottavia käytännön järjestelyjä, kuten luetteloja tärkeimpien asiakirjojen sisällöstä ja niihin liittyvistä metatiedoista, jotka ovat, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, saatavilla tietoverkon välityksellä ja koneellisesti luettavassa muodossa, sekä näihin sisältöluetteluihin linkitettyjä portaalisivustoja. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan helpotettava asiakirjojen monikielistä hakua erityisesti tekemällä mahdolliseksi metadatan yhdistäminen unionin tasolla.

Jäsenvaltioiden on myös kannustettava julkisen sektorin elimiä toteuttamaan käytännön järjestelyjä, joilla helpotetaan uudelleenkäytettävissä olevien asiakirjojen säilyttämistä.

2. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa jatkettava toimia, joilla yksinkertaistetaan tietoaaineistojen saatavuutta, erityisesti tarjoamalla keskitetty yhteyspiste, ja asetettava asteittain saataville sopivia tietoaaineistoja julkisen sektorin elinten hallussa olevista asiakirjoista, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, sekä unionin toimielinten hallussa olevista tiedoista esitysmuodoissa, jotka ovat sähköisesti saatavissa, helposti löydettävissä ja uudelleenkäytettävissä.

10 artikla

Tutkimustieto

1. Jäsenvaltioiden on tuettava tutkimustiedon saatavuutta hyväksymällä kansallisia toimintapolitiikkoja ja asiaankuuluvia toimia, joilla pyritään saattamaan julkisrahoitteinen tutkimustieto avoimesti saataville, jäljempänä 'avoimen saatavuuden toimintapolitiikat', sisäänrakennetun avoimuuden periaatetta ja FAIR-periaatteita noudattaen. Tässä yhteydessä teollis- ja tekijänoikeuksiin, henkilötietojen suojaan ja luottamuksellisuuteen, turvallisuuteen ja oikeutettuihin kaupallisiin etuihin liittyvät huolenaiheet on otettava huomioon noudattaen periaatetta "niin avointa kuin on mahdollista ja niin suljettua kuin on välttämätöntä". Nämä avoimen saatavuuden toimintapolitiikat on osoitettava tutkimusta harjoittaville organisaatioille ja tutkimusta rahoittaville organisaatioille.

2. Tutkimustietoa on voitava käyttää uudelleen kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin III ja IV luvun mukaisesti, mikäli se on julkisesti rahoitettua ja tutkijat, tutkimusta harjoittavat organisaatiot tai tutkimusta rahoittavat organisaatiot ovat jo asettaneet tiedon julkisesti saataville organisaatio- tai tutkimusalakohtaisen tietovaraston kautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamista. Tässä yhteydessä on otettava huomioon oikeutetut kaupalliset edut, tietämyksen siirtoa koskevat toimet ja olemassa olevat teollis- ja tekijänoikeudet.

IV LUKU

SYRJIMÄTTÖMYYS JA HYVÄ KAUPPATAPA

11 artikla

Syrjimättömyys

1. Asiakirjojen uudelleenkäytön ehdot eivät saa olla syrjiviä toisiinsa verrattavissa olevien uudelleenkäyttölajien suhteen, ei myöskään rajat ylittävän uudelleenkäytön suhteen.

2. Jos julkisen sektorin elin käyttää uudelleen asiakirjoja julkisen tehtävänsä ulkopuolisessa kaupallisessa toiminnassa, siihen on sovellettava samoja ehtoja ja maksuja kuin muihinkin käyttäjiin.

12 artikla

Yksinoikeusjärjestelyt

1. Asiakirjojen on oltava kaikkien mahdollisten markkinoilla toimijoiden uudelleenkäytettävissä, vaikka yksi tai useampi markkinoilla toimija jo tarjoaisi näihin asiakirjoihin perustuvia lisäarvotuotteita. Asiakirjoja hallussaan pitävien julkisen sektorin elinten tai julkisten yritysten ja kolmansien osapuolten sopimukset tai muut järjestelyt eivät saa sisältää yksinoikeuksia.

2. Jos yksinoikeus on kuitenkin välttämätön yleistä etua koskevan palvelun tarjoamiseksi, tällaisen yksinoikeuden myöntämisperustetta on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti vähintään kolmen vuoden välein. Yksinoikeusjärjestelyt, jotka on luotu 16 päivänä heinäkuuta 2019 tai sen jälkeen, on asetettava julkisesti saataville tietoverkossa vähintään kaksi kuukautta ennen niiden voimaantuloa. Näiden järjestelyjen lopullisten ehtojen on oltava avoimia ja ne on asetettava julkisesti saataville tietoverkossa.

Tätä kohtaa ei sovelleta kulttuurivarantojen digitointiin.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksissa, joissa yksinoikeus liittyy kulttuuritietovarantojen digitointiin, yksinoikeusajanjakso ei saa yleensä olla kymmentä vuotta pidempi. Jos tämä ajanjakso on kymmentä vuotta pidempi, sen kesto on tarkasteltava uudelleen yhdenkymmen vuoden välein ja sen jälkeen tarvittaessa seitsemän vuoden välein.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen, joilla myönnetään yksinoikeus, on oltava avoimia ja ne on julkistettava.

Kun kyse on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yksinoikeudesta, asianomaiselle julkisen sektorin elimelle on osana kyseisiä järjestelyjä toimitettava veloituksetta kopio digitoiduista kulttuurivarannoista. Kopio on asetettava saataville uudelleenkäyttöä varten yksinoikeusajanjakson päättyessä.

4. Oikeudelliset tai käytännön järjestelyt, joissa ei nimenomaisesti myönnetä yksinoikeutta mutta joiden tarkoituksena on rajoittaa tai joiden voidaan kohtuudella odottaa rajoittavan asiakirjojen saatavuutta uudelleenkäyttöä varten muille tahoille kuin järjestelyyn osallistuvalla kolmannelle osapuolella, on asetettava julkisesti saataville tietoverkossa vähintään kaksi kuukautta ennen niiden voimaantuloa. Tällaisten oikeudellisten tai käytännön järjestelyjen vaikutuksia tietojen saatavuuteen uudelleenkäyttöä varten on tarkasteltava säännöllisesti ja joka tapauksessa joka kolmas vuosi. Tällaisten järjestelyjen lopullisten ehtojen on oltava avoimia ja ne on asetettava julkisesti saataville tietoverkossa.

5. Yksinoikeusjärjestelyjen, jotka ovat voimassa 17 päivänä heinäkuuta 2013, joihin ei voida soveltaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ja jotka ovat julkisen sektorin elinten tekemiä, voimassaolo päättyy sopimuksen päättyessä ja joka tapauksessa viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2043.

Yksinoikeusjärjestelyjen, jotka ovat voimassa 16 päivänä heinäkuuta 2019 ja joihin ei voida soveltaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ja jotka ovat julkisten yritysten tekemiä, voimassaolo päättyy sopimuksen päättyessä ja joka tapauksessa viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2049.

V LUKU

ARVOKKAAT TIETOAINEISTOT

13 artikla

Arvokkaiden tietoaaineistojen teemaluokat

1. Jotta voitaisiin luoda arvokkaiden tietoaaineistojen uudelleenkäyttöä tukevat olosuhteet, liitteessä I esitetään luettelo tällaisten tietoaaineistojen temaattisista luokista.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 15 artiklan mukaisesti liitteen I muuttamiseksi lisäämällä siihen uusia arvokkaiden tietoaaineistojen teemaluokkia, jotta voidaan ottaa huomioon teknologioiden ja markkinoiden kehitys.

14 artikla

Tietyt arvokkaat tietoaaineistot ja julkaisemisen sekä uudelleenkäytön järjestelyt

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan niiden asiakirjojen joukosta, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, luettelo liitteessä I esitettyihin luokkiin kuuluvista ja julkisen sektorin elinten ja julkisten yritysten hallussa olevista tietyistä arvokkaista tietoaaineistoista.

Tällaisten tiettyjen arvokkaiden tietoaaineistojen on oltava saatavilla

- a) maksutta, jollei 3, 4 ja 5 kohdasta muuta johdu,
- b) koneellisesti luettavassa muodossa,
- c) API-rajapintojen kautta ja
- d) tarvittaessa useana kerralla ladattavana tiedostona (bulk download).

Näissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan eritellä arvokkaiden tietoaaineistojen julkaisemisen ja uudelleenkäytön järjestelyt. Tällaisten järjestelyjen on oltava yhteensopivia avointen standardilisenssien kanssa.

Järjestelyt voivat sisältää uudelleenkäytön edellytykset, tietojen ja metatietojen muodot ja levittämistä koskevat tekniset järjestelyt. Jäsenvaltioiden investoinnit avointa dataa koskeviin toimintatapoihin, kuten investoinnit tiettyjen standardien kehittämiseen ja käyttöönottoon, on otettava huomioon ja punnittava suhteessa luetteloon merkitsemisen potentiaalisiin hyötyihin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Tiettyjen arvokkaiden tietoaaineistojen määrittelyn 1 alakohdan mukaisesti on perustuttava arviointiin siitä, minkälaiset mahdollisuudet niillä on
 - a) tuottaa merkittäviä sosioekonomisia tai ympäristöllisiä hyötyjä ja innovatiivisia palveluja,
 - b) olla hyödyksi suurelle käyttäjämäärälle, erityisesti pk-yrityksille,
 - c) auttaa tulojen muodostamisessa, ja
 - d) olla yhdistettävissä muihin tietoaaineistoihin.

Tällaisten arvokkaiden tietoaaineistojen tunnistamista varten komissio toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, laatii vaikutustenarvioinnin ja varmistaa täydentävyyden voimassa oleviin säädöksiin, kuten direktiiviin 2010/40/EU nähden asiakirjojen uudelleenkäytön osalta. Kyseisen vaikutustenarvioinnin on sisällettävä kustannus-hyötyanalyysi ja analyysi siitä, olisiko arvokkaiden tietoaaineistojen maksutta saataville asettamisella merkittävä vaikutus niiden julkisen sektorin elinten budjettiin, joiden on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisen tehtävänsä hoitamisesta aiheutuvista kustannuksista. Julkisten yritysten hallussa olevien arvokkaiden tietoaaineistojen osalta vaikutustenarvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota julkisten yritysten asemaan kilpailuun perustuvassa taloudellisessa ympäristössä.

3. Edellä olevan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdasta poiketen 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä, että arvokkaiden tietoaaineistojen avointa saatavuutta ei sovelleta julkisten yritysten hallussa oleviin tiettyihin arvokkaisiin tietoaaineistoihin, jos tämä johtaisi kilpailun vääristymiseen asianomaisilla markkinoilla.

4. Velvollisuutta asettaa arvokkaat tietoaaineistot maksutta saataville 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan nojalla ei sovelleta kirjastoihin, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museoihin ja arkistoihin.

5. Jos arvokkaiden tietoaaineistojen asettamisella maksutta saataville olisi merkittävä vaikutus niiden julkisen sektorin elinten budjettiin, joiden on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisen tehtävänsä hoitamisesta aiheutuvista kustannuksista, jäsenvaltiot voivat vapauttaa nämä elimet vaatimuksesta asettaa nämä arvokkaat tietoaaineistot maksutta saataville enintään kahden vuoden ajaksi 1 kohdan mukaisesti hyväksytyyn asiaankuuluvan täytäntöönpanosäädöksen voimaantulosta.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 16 päivästä heinäkuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 13 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kolmella kuukaudella.

16 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa avointa dataa ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttöä käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

*17 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*18 artikla***Komission arviointi**

1. Komissio arvioi tätä direktiiviä aikaisintaan 17 päivänä heinäkuuta 2025 ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tärkeimmistä tämän arvioinnin aikana tehdyistä havainnoista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän raportin laatimiseen tarvittavat tiedot komissiolle.

2. Arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota tämän direktiivin soveltamisalaan ja sosiaalisiin ja taloudellisiin vaikutuksiin, mukaan lukien

- a) tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäytön kasvu erityisesti pk-yritysten keskuudessa;
- b) arvokkaiden tietoaineistojen vaikutus;
- c) sovellettavien maksuperusteperiaatteiden vaikutukset ja luonteeltaan lainsäädännöllisten ja hallinnollisten virallisten tekstien uudelleenkäyttö;
- d) muiden tahojen kuin julkisen sektorin elinten hallussa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttö;
- e) API-rajapintojen saatavuus ja käyttö;
- f) tietosuojaa koskevien sääntöjen ja uudelleenkäyttömahdollisuuksien välinen vuorovaikutus;
- g) uudet mahdollisuudet edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja tukea talouden ja työmarkkinoiden kehitystä.

*19 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivi 2003/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa luetellulla direktiivillä, 17 päivästä heinäkuuta 2021, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia, liitteessä II olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*20 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE I

13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu arvokkaiden tietoineistojen teemaluokkien luettelo

1. Paikkatiedot
 2. Maan havainnointi ja ympäristö
 3. Säättiedot
 4. Tilastotiedot
 5. Yritys- ja yritysten omistustiedot
 6. Liikkuvuustiedot
-

LIITE II

A osa

Kumottu direktiivi muutoksineen
(19 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/98/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/37/EU (EUVL L 175, 27.6.2013, s. 1).	

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamispäivät
(19 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
2003/98/EY	1 päivä heinäkuuta 2005	1 päivä heinäkuuta 2005
2013/37/EU	18 päivä heinäkuuta 2015	18 päivä heinäkuuta 2015

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2003/98/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan johdantolause 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
1 artiklan 2 kohdan johdantolause	1 artiklan 2 kohdan johdantolause
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	1 artiklan 2 kohdan d alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan e alakohta
1 artiklan 2 kohdan ca alakohta	1 artiklan 2 kohdan f alakohta
1 artiklan 2 kohdan cb alakohta	1 artiklan 2 kohdan g alakohta
1 artiklan 2 kohdan cc alakohta	1 artiklan 2 kohdan h alakohta
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	1 artiklan 2 kohdan i alakohta
1 artiklan 2 kohdan e alakohta	1 artiklan 2 kohdan l alakohta
1 artiklan 2 kohdan f alakohta	1 artiklan 2 kohdan j alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan k alakohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 4 kohta
1 artiklan 5 kohta	1 artiklan 5 kohta
—	1 artiklan 6 ja 7 kohta
2 artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
2 artiklan 1 alakohta	2 artiklan 1 alakohta
2 artiklan 2 alakohta	2 artiklan 2 alakohta
—	2 artiklan 3 ja 5 alakohta
2 artiklan 3 alakohta	2 artiklan 6 alakohta
—	2 artiklan 7–10 alakohta
2 artiklan 4 alakohta	2 artiklan 11 alakohta
2 artiklan 5 alakohta	2 artiklan 12 alakohta
2 artiklan 6 alakohta	2 artiklan 13 alakohta
2 artiklan 7 alakohta	2 artiklan 14 alakohta
2 artiklan 8 alakohta	2 artiklan 15 alakohta
2 artiklan 9 alakohta	2 artiklan 4 alakohta
—	2 artiklan 16 ja 17 alakohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta

Direktiivi 2003/98/EY	Tämä direktiivi
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 4 kohta	4 artiklan 4 kohta
—	4 artiklan 5 kohta
4 artiklan 5 kohta	4 artiklan 6 kohta, johdantolause
	4 artiklan 6 kohdan a ja b alakohta
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
—	5 artiklan 2 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 4 kohta
—	5 artiklan 5–8 kohta
—	6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 2 kohdan johdantolause	6 artiklan 2 kohdan johdantolause
6 artiklan 2 kohdan a alakohta	6 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
6 artiklan 2 kohdan c alakohta	6 artiklan 2 kohdan b alakohta
—	6 artiklan 2 kohdan c alakohta
—	6 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 4 kohta
6 artiklan 4 kohta	6 artiklan 5 kohta
—	6 artiklan 6 kohta
7 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
7 artiklan 4 kohta	7 artiklan 3 kohta
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artiklan 1 kohta
—	9 artiklan 2 kohta
—	10 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artikla	11 artikla
11 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 a kohta	12 artiklan 3 kohta
—	12 artiklan 4 kohta
11 artiklan 3 kohta	—
11 artiklan 4 kohta	12 artiklan 5 kohta
—	13–16 artikla
12 artikla	17 artiklan 1 kohta
—	17 artiklan 2 kohta
13 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	—

Direktiivi 2003/98/EY	Tämä direktiivi
13 artiklan 3 kohta	18 artiklan 2 kohdan johdantolause
—	18 artiklan 2 kohdan a–g alakohta
—	19 artikla
14 artikla	20 artikla
15 artikla	21 artikla
—	Liitteet I, II ja III

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI